

מעריב

סוסקין

באדר, תשמ"ח 18.3.1988

אורי כדארי:
העלבון של הגנרל

מלחמת האלות:
הימים החילים

מנחם עיני,
התול רחוב

גם בשביל ההרגשה.
דיאט קוקה-קולה.

זה בדיוק בשבילך.

הנהגה בשימוש עם מכונית חשמלית. יש להקפיד על חוקי התעבורה.

הנהגה בשימוש עם מכונית חשמלית.

המשביר לצרכן

20.3 - 25.3.88

שני מבצעי ענק לפסח

כלי בית
ומטבח

מערבות לאוכל
וסכום

סידים ומחבמות

כוסות
ובלי זכוכית

אביזרי מטבח

מצעי מיטה

ביסויי מיטה

שמיכות וכריות

מגבות

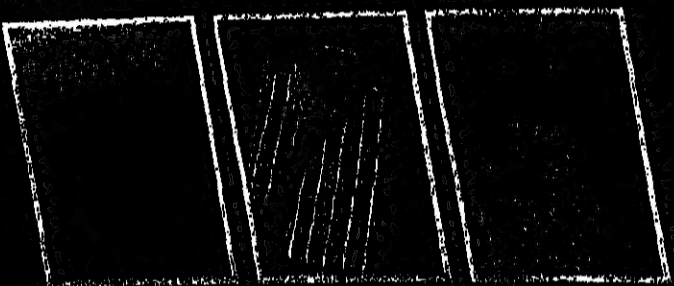
מפות ומפיות

20%
מקוה

ביומט. אם את יסודית.

ביומט

אנקה אסמאליה ניוטון מוסקבה
פסטיבל בנדר הטרופים 95-96 (30-35) מכלל מכונית הכבישה

Bio
Perfume
Perfume

חדש
נולד ביומט
לכבישה בנכונה

המכשיר המהפכני ביותר
ביומט, אשר מזהה את
החומר, מזהה את האדם
אשר נמצא ביומט, לשימוש
החדש - לזכו שליו, ללא
אשטות, במרחב המרחבי.

סלילי סטיוני

גבינות צאן תנובה לאניני הטעם

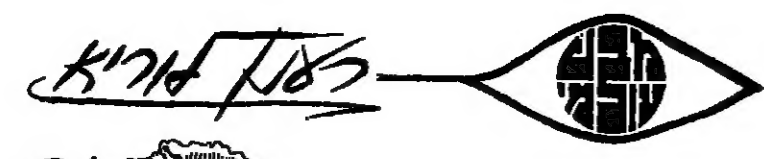

גבינת ג'ק גבינת ג'ק היא הגבינה בעלת העוצמה והרעיון. המוצר במחבתות גבינת ג'ק ROQUEFORT המוצר הנודע. טעמה פיקנטי מאד והוא לציפה עם יין אדום או לבן יבש. "ג'ק" מוצר מיוצר מסבבים וממרחים. גבינת "ג'ק" ניתן לשמור בחיפיוט עגולות לפי מקל. או בחפיוט קטנות.	גבינת ג'ק גבינת ג'ק היא הגבינה בעלת העוצמה והרעיון. המוצר במחבתות גבינת ג'ק ROQUEFORT המוצר הנודע. טעמה פיקנטי מאד והוא לציפה עם יין אדום או לבן יבש. "ג'ק" מוצר מיוצר מסבבים וממרחים. גבינת "ג'ק" ניתן לשמור בחיפיוט עגולות לפי מקל. או בחפיוט קטנות.	גבינת ג'ק גבינת ג'ק היא הגבינה בעלת העוצמה והרעיון. המוצר במחבתות גבינת ג'ק ROQUEFORT המוצר הנודע. טעמה פיקנטי מאד והוא לציפה עם יין אדום או לבן יבש. "ג'ק" מוצר מיוצר מסבבים וממרחים. גבינת "ג'ק" ניתן לשמור בחיפיוט עגולות לפי מקל. או בחפיוט קטנות.	גבינת ג'ק גבינת ג'ק היא הגבינה בעלת העוצמה והרעיון. המוצר במחבתות גבינת ג'ק ROQUEFORT המוצר הנודע. טעמה פיקנטי מאד והוא לציפה עם יין אדום או לבן יבש. "ג'ק" מוצר מיוצר מסבבים וממרחים. גבינת "ג'ק" ניתן לשמור בחיפיוט עגולות לפי מקל. או בחפיוט קטנות.	גבינת ג'ק גבינת ג'ק היא הגבינה בעלת העוצמה והרעיון. המוצר במחבתות גבינת ג'ק ROQUEFORT המוצר הנודע. טעמה פיקנטי מאד והוא לציפה עם יין אדום או לבן יבש. "ג'ק" מוצר מיוצר מסבבים וממרחים. גבינת "ג'ק" ניתן לשמור בחיפיוט עגולות לפי מקל. או בחפיוט קטנות.
---	---	---	---	---

לגוף שלך מגיע תנובה
לבוידען גבינות צאן נוספות של תנובה מחלב כבשים ועיזים משובח: "הרדוף" גלילית, "פרומע", "עזבל", "מעדן" עז" ו"אליענה".

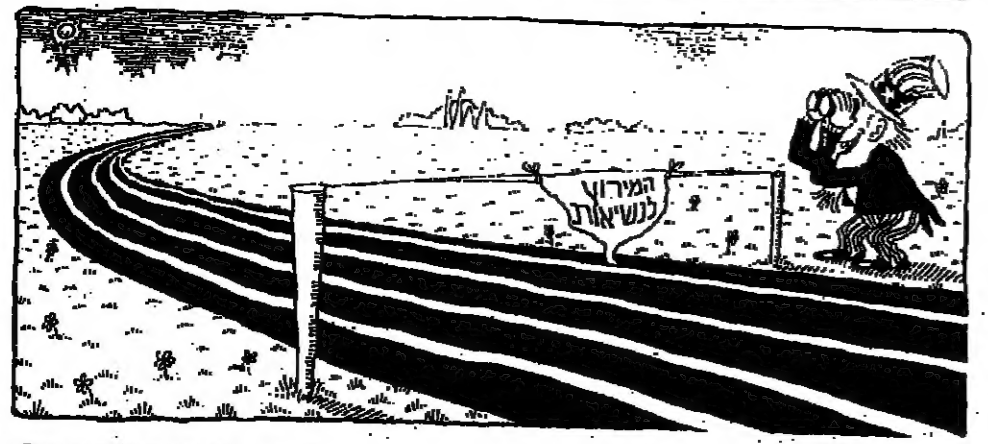
סוכסוכ

כ"ט באדר, השמ"ח 18.3.1988
© 1988 כל הזכויות שמורות ל"מעריב"
This Magazine is a Supplement to
Maariv International Edition

"אני מודת
לאורח" ב עבור
קבלת המזמ
החמרו"

6	היום שברחי את האלה השלישית עמנואל רותן
10	עירי טוב הוא יהודי מת בן כספית
14	העלבון סימה קישן
18	משורר הדלות אביבה מז
25	כולנו בני ערובה הינתן גפן
26	התפישות נלי מוסקוניה-לרמן
31	טיול "סוכסוכ", לגבעות הירוקות נלי פירלנדר
34	חזון רוח אבי מורנו-שטרן
40	שיפורים מאיר עדיאל
42	חיים ואהבים חבר אבידן
44	פנטזיות יואל לב
45	רוח העליות והנפילות גיל קיסרי
49	לאכול כחץ מאיר
50	אהבות אותם גבולות יהודית חנוך
55	סיפור של אהבה. וכסף יאיר לפיד
60	הזרועות מאיר
62	מעייני לילדים מאיר

כעס: מענה עיון (בילום: שמואל רחמני)
עוד עמנו דור
שנות עורו דילאלה בוקשטין
שנות עורו דילאלה בוקשטין
עוד עמנו דור
שנות עורו דילאלה בוקשטין
עוד עמנו דור
שנות עורו דילאלה בוקשטין

היום שברתי את האלה העליונית

היום שברתי את האלה העליונית

מאת עמנואל רוזן

חיל א': היום שברתי את האלה העליונית שלי.

חיל ב': "עוזב אותך מהאלות המצחיקות האלה."

צריך נפשיים. תראה מה יש לי, גליכזי את זה בעצמי. חיה רעה,

האז אין סיכוי שזה יעבר, ותאמין לי שיש לו כבד וחק, לנבואה הזו."

האז הם חושבים לעצמם, אלופי הפיקוד והבולטיקאים? שקבלנו אלוה כד לודד איתן את הגג?"

מלבנו היו החיילים חזרים חזי אימה וצער. מטענייהד קטלו בהם, חזרים רבים נהרגו. כשהבינו נדרגים, הבאב עמוק - וברור. התחושות נצבעו כשחור. מהשפתיים חזרים החיילים מבלבלים. ושונאים. מתביישים לספר בבית. מתביישים לקרוא עיתון. כועסים על כל העולם. קריאות המאוזן נחפזו לסיים מדרה, חור.

כלבנו צריך היה להוציא פקודות מפורשות שאסור לקנות ולאכול במסעדות המקומיות. חיילים גיהלו רומנים עם בערות לכניעות ולא התביישו לספר. בשבם ובקעה אין צורך במקורות. וגם אין רומנים, כי כל הערכיות מסירות ובגיל 20 כבר יש להן 15 ילדים.

בדיחה על חריגים

חיל כותב, משיח לחברתו ברמת השרון "חבריה שלי היא שטנאו בגורד שני חריגים - התברר שהם עריין לא הרכיבו. מצחיקים הריבורים על המכות. מה הם חושבים לעצמם, אלופי המיקוד והפוליטיקאים שקיבלנו אלוה כד לגרד איתן את הגג שמעי, אנחנו מרביצים - ועוד אלה. מרביצים כבר באופן לוטומטי. את יורעת. כלי קשר למצב. הכעיה היא לא המצב. הכעיה היא מצב היות."

יכול להיות שהוא הגויים

בלבנו היתה חלוקת התפקידים ברורה. החיילים היו יורים האגשי השביכ היו חוקרים. החקירות התנהלו דחק מעיני החיילים, בבתי אסונים. ויכרו עליון בהחלט מר, במסתריות. בשפתיים הלך המסתורין. לפני שהם מגיעים לשביכ עוברים העצירים הערכים חקירות מאסיביות כדי החיילים.

ראיתי איש שביכ מחזיר מפקד מולקת "שלא תעון לגעת בהם. פשוט תובילו אותם למשרד שלנו - וזה. כלי מבחני" ושמעתי מפקד גורד מספר "החיילים לא מתאפקים. לפעמים, כשהעצירים מגיעים לחקירת השמית בשביכ, הם כבר לא ממגלים לקמור על רגליים ולדבר."

וחיל אחר, שחור. הביתה לחופשה מעזה. סיפר לחבר שלו "הפסנו אותו כלילה. כבר היה מאוחר והולטנו שרק בבוקר גביא אותו לשביכניקים. בינתיים, עשינו לו שם כל הלילה. קשרנו לו את הידים והרגליים, הבסנו אותו לאוהל ותחלנו לדחוף לו את האלה לתורה. שאלנו אותו איך הוא וכשהוא היה אמר לא טוב, הבסנו לו עם האלה בראש. עד שהוא הבין שכאזי לו להגר שזה טוב."

יכול להיות שהחיל ניסחו בסיפור, הגויים יכול להיות. אבל לפעמים פני הדור בפני העיניים שלו.

"מאנייקים היטלר או קיי"

טול כרם. יום שישו כבודיים. אחי השתלה במיטרים, טיור ארון של חיילי מילת תותחים. אם היסור יעבר בשלום - יוצאים

הביתה. אם תהיה התלקחות - הלבנה השבת. מאות הסימטאות יצאות כמה נשים בצעקות שכבר מברכות. המבוגרות מחכות אבנים כבדות וחוסמות בהן את הכביש. הצעירות מירות אבנים קטנות יותר לעבר החיילים. מבוכה. חייל צעיר צועק: "קום אמאקו שילכו מכאן העיתונאים המסריחים". עוזב אותם, אומר לו חיל מבוגר יותר, רגוע יותר, ומסתכל עליו במבט של ארבעים.

ההנגנה קטנה, לא רצינית. האבנים לא מאיימות. מפקד בכיר אלוה-משנה, חלקי במקום עם הגים, אומר לחיילים לירות ריסון ג אחד ולהחליק החיילים יורים - ונשארים מישור מציד ללכת "כי המפקד אמר". החיל שליוו צועק עליה "סתם חלפה" מישור אומר שצריך להחמור, לא לעמוד צופפים. חייל אחר מוטרב בצעקות "מה מתאבסח באר נתקדם בקבוצה אחת."

בשלב הזה כולם כבר חזקים מנוג. עובר גיש של משמר הגבול, עין מצין הוצפת, רואה את הגשים הצועקים זורה שירותו ומיטרים. החיילים מקללים אותו: "מאנייק כל העשן בא עלינו מספיק". נחשים צוחקות וצופות תגועות מורחיות. לעבד החיילים הגרינק אומר שירותו במר ומסתלק לדרכו.

אחד אחת עומדת בפנת הבית שלה. שני מסר מחיילים, נדה השפית אכן גדולה ובכך שמאל היא אחוזת בבתה. היא מודה לנע למסן י"י מל פני החיילים ומגישה את האבן. "תיכנס לבית, יא מסריח", צועק תחתון ארבע-עשרים בקול יותר מנה. "לא רוצה", אשתו ואשתו ומגישה לשון. "מאנייקהד, אני אווין לך את הגורח", וזה אחת היא צוחקת. "מאנייקהד", נשבר קולו והוא רץ לעבריה.

הא נבמה וסדקת את רלת הבולב בפרצוטה. הוא משתלל במכע, מסתע על קת תרובה על חללת הצועק. חבר גיגש להרגיע אותו, חוש טראנס בשתי ידיו ולחוש משהו באוזן. מישור אומר שהלכה הפנת וירוק על הבטיש.

חייל גרוע והשנה יצאת שוב. עם האבן ביד אחת ורובה ביד שני. "זה הבית שלי", היא מאנספת בקול רסוק. חייל וורק עליה אן שלא פגועת והוא מתחממת: "מאנייקים היטלר אוהק", השלטר השלטר היטלר". באותו רגע מגיע למקום עצור מובל ביד: שלושה חיילים והשנה נבכנת לבית. החיל מסתער על הצעור בועק, מסחי כבו את האלה. הוא לא מבחין במפקד הבכיר, אלוה-משנה, העומד לידו. המפקד חוקם: "כשיגמר כאן אתה עולה אלי למשפט, בחדר ליד המפקד". עובד נגשים לנקם את החיל ואחרי מחבריו אומר:

קצין בכיר:
"כששמעתי את החיכים אגן וגולדשטיין חוקכים את האלוף מצנע בצורה כל כך מכוערת ולא הוגנת, המחשבה הראשונה שלי הייתה לנסוע לכנסת, להניח על שולחן ועדת החוק והכסח את התבחוחח המכניח והדרגות שלי ולהגיד להם: 'קדימה רבותי, בואו לשמח ותעשו את העבודה במקומנו'."

"הבולטיקאים מכניסים אותנו למצב בלתי אפשרי ואחר-כך משחקים את חפקיד הקורבנות."

"החיילים מדברים על העדר גיבוי/גם אנחנו חיילים וגם לנו אין גיבוי. ברורים על הכתמים אינם התחליף."

בחמונה חיילי צה"ל בכפר ביתא (נצלים - שאינו קשור לכאבה - יוסי אלון).

אבי'ב חדש בדלתא *

הקדמו בגדים יפים לאבי'ב חדש
קחו חזרה את ההלבשה והעליונות והתחתונה
של דלתא - בתחום גדולה

**מחירים של
סוף עונה -
בתחילת העונה:**

20%

הנחה

מחר וחזרה את המשפחה לקראת החג,
האבי'ב החדש והמבצע המיוחד.

אבי'ב חדש בדלתא

לתקשורת. הוא מסמן לחיילים שלו: "אללה, בואו נשאר אהם
לבר, שיהרגו אותם, והלוא".

מימינו מתקרב קבוצה גדולה של מפגנים. אנשים
מתעמסות. חיילים עוזבים אותנו שם לנו. אנחנו, כמובן, אחרים.
עם המבצעים. הם מתחבמים. נכנסים לסימטה צרה ואחרים לסימטה
עוד יותר צרה, עד שהמבצעים כבר לא יכולה לעבור. לפני שם
נעלמים לנו, מותרים אותנו לבר במחנה הפליטים של סול סם,
צועק חייל אחד: "נו, נראה אתכם עכשיו". וחברו מוסיף בחיוך
מרדן עונג: "אתו שישירו אתכם". הקצין, כמובן, אינו מגיב.

אנחנו מסתלקים מהר, קבוצת המפגנים קדמה אלינו. מנסים
ישיבה, דוברים במהירות רבה. זה עובר בשלום. לא נשרטנו. ואני
שואל, גניח שכן, גניח שחיינו נשרפים, מי היה האוצר? החיילים
הסכמנו דובר צה"ל? שר הבטחון בגולה כקד אנהנו?

הם שילחו את המחיר

יוסי תור, הסמג"ד מפרשת הכאת שני הערבים, יושב בבית
וממתין למשפטו. חברים אמורים שיוסי שביר, בוכה הרבה, בטען
שאינו אכיל. הם אמורים שיוסי איננו מכין מה רוצים ממנו, מדוע
נעצו. מספרים שביקש לישון עם אלוף הפיקוד, אך קיבל תשנה
קרירה מנית ללישכה - רק בבית. הוא איננו מכין, כאמור, שאינו
מכין, מדוע זה מגיע לו ומה בכלל עשה שעצור אותו.
יוסי שילם את המחיר. גם רס"ר צ'אלי רנינו, גם המ"מ
בגולני שהורה לאחד י"ד באויר שלא לצורך, גם סגל יהודה ספק
המורה בשומרון שנכשל בתפקודו והעבר, איך שאמרנו, להעיד
אחר.

"חילוה אינחאדה מרצון"

חזן מאכבים, הקללות, ההפסלות, הגז, השיגאות, מצלמות
ההלוואה - חזן מכל אלה השירות בשטחים הוא מחרבן במח
עצמו. תגישירות רמקים, "ציאות הביתה לעיתים רחוקות,
שמירות איספור, מעט שעות שינה, אוכל גרוע, קור, מפגים
שבלילות משתוללים החיילים להרעיש, למשל עליידי פחות
מבשרי דחיי בעצמה רבה, כדי שגם האויב לא יישן ויהיה צריך
אכל החיילים עייפים יותר, ואין מי שאינו מייחל לגמור עם זה
סופסוף.

קצין חינוך ראש הורה להקצין לחיילי השטחים עייפות
בהצבת אמנים ידועים. האגודה למען החייל החליטה להקצין את
עיקר תקציבה השנה למען חיילי השטחים. אני מבזה לשלב בזה
גלי צה"ל משודרים יש עם שיר מחשבת ובמסדר המוצר מנגיסק
אגרות "חילוה אינחאדה מרצון".

"קשה לנו לדאות אוהו ככה"

לפני שנפגשו עם שר הבטחון והמסכ"ל, יושב חיילי החזרה
שקצין וארבעה מאנשיה נצטוו במרשת המבצעים, התוכנית יור עם
מפקדיהם לשאלות שיצינו. היתה רוחקרב באוהר. חייל הצעיר
לשאל את השניים, וגם את אלוף הפיקוד, מדוע נצטוו לבוא רק
עכשיו ואיפה היו חודשים, כאשר החזרה פעלה ללא חסר
בסימטאות המסבה ושמנה יא לטובה בכל האירור?
שעתיים כמעט נמשכה הפגישה ונאמר בה דברים קשים
ומרגשים. החיילים התרשמו מאוד משר הבטחון. רבין ממש גבר
לעניין, אמר רבים מהם. התברר ששר הבטחון גב את הצגה. הוא
ריבין רוב חזק, ענה לרוב השאלות וגם הצליח למחוט צועקים
מחזרה עישה וכעסה של חיילים.

רבין סיפר להם על יחידת צנחנים בגבול לבנון שאיבדה
שלושה חיילים בתוך שבועיים, אך כאשר מחבל, שחזר לישראל
עלמנה לבצע פיגוע רצחני, הרים יריים - איש לא היה ואיש לא
היתמם כאילו לא הבדון בהרמת הירי. רבין אמר לחיילים שהם
מצפה מהם להבלנה דומה.

המסכ"ל, לעומת זאת, ריבין מעט. אולי שתי דקות. אחריו
הוא התבסס בעצמו, נראה מתוררר, צונן, כואב. כאותו בוקר, שפע
משרי הליכוד רבדים קשים בישיבה הממשלה. קצין בכיר שהשתתף
במגישה אמר לי: "אחרים: 'משוה כבה בדרן, הוא אכיל ונאמן'.
המסכ"ל על העניינים שלו, תשמע את קולו. קשה לי, קשה לבלנה
לדאות אותו ככה".

לא משובשים

ומשך הקצין הבכיר "מי שמצליח בימים אלה לשמור על
מבצירותו שלו, מי שלא נמצא, מי שהמוראות כאן לא עושים לו
משהו - נראה שמשהו אצלו משוהש מאוד. וכאשר אני מנסה
מסכ"ל, נדמה לי, לפי המבטים בעיניים, שרובנו לא משובשים".

(המשך מדעמוד הקודם)
במסוקים. אמרו שהבנסת המסוק תסמן הטלמה. כיום, המסוק
מפזיחהפגנות מבוסף את כנף האבן, כמו תמיד בעיתות מצוקה,
חיל האוויר מתקבל כמושיע.

"מחקדמים אלי' מארבעה כיונים"

בבניסה לקליקליה הציבו החיילים מחסום. באותה שעה התנהלו
קרב קשה ברוחבה הראשי של העיר. במבשיר הקשר אפשר היה
לשמר את קריאות אחר ממפקד המישנה "מחקדמים אלי' מארבעה
כיונים. אני מבקש סיוע רוחני. שמי העיר האור בפצצות-טאורה
ואפשר היה לדאות היטב את כפרסבא במרחק חמש דקות משם ואת
המורכות של רדינג. אבל אי אפשר היה לעבור.

כמה מתנהלים, תושבי גינת שומרון המבוכה, נתקעו במחסום
הזה. החיילים לא איפשרו להם להמשיך. "מחומממים" - צעק אחד
המתנהלים, "אין לכם מושג". חברו, לפני שהסתלק במחנה ועם,
הוסיף: "צריך להביא לכאן את כל המתנהלים כדי שילמדו אונם
ואת מצנע איך מפורים הפגנה. 'בני שליטא צודק', וחסף מתנהל
אחר, וחד תושב עצמא, 'נדרג 50 מבזה והכל יתורר'. 'אנכם
חיילים אחמס', ועם המתנהל הופע.

החיילים, מידירה הקריאת מבוחרת, הבלתי. ורק כאשר נפתח
המחסום ומתנהלים נכנסו למבצירות בדרכם הלאה, לא התאפק
אחד החיילים וצעק בקרן חזק: "ואחרת! בגללם בכלל אנחנו פה.
מי אתם תושבים ששומר עליכם בגללהו". אבל הם כבר לא שמעו
אחר.

קצין בכיר. תוגולוג מהשעה

"כאשר שמעתי את חבריהם-בנסת מן וגולרשטיין חוקקים את
האליף מצנע בצורה כל"כר מסערת ולא הוגנת, המחשבה הראשונה
שלי היתה לבסוע לבנסת, להניח על שולחנה של ושרת החזן
והבנסת את מפתחות המבצירות והרבות שלי ולהגיד להם: 'שיימה
רבותי, בואו לשטה חזעו את העבודה במקסמנו'."

"אתה מכין, מה שהם אמרו פגע לא רק במצנע אלא בכלנו.
והאמת היא שגמנו שותחיל כל הסיפור כאן, והחושבה הכבה שלנו
הוא שחרר המריץ לא רק העיל את כל האחריות על כתר הצבא
- הוא גם ראה עצמו משר מחזבה לתת לנו גיבוי מיניטלי".
"נוצר מצב מור. הפוליטיקאים מבניסים אותנו למצב
בלתי-אפשרי, ורקים עלינו את כל האחריות - ואחרים גם
משחקים את המיד הקורבנות. ומעבר לכעס שלי, זה מטריד. זה
פשוט מטריד. כי הממשלה היא המפקד העליון של הצבא. ראש
הממשלה הוא המפקד שלי. גם השר מודעי הוא המפקד שלי. אבל
שניהם עוד לא מצאו לנכון לבקר אצלי, לשאול מה נשמע ומה
קורה להבין, להתייעץ. אולי גם לתת עצות. החיילים מרבים על
הערך גיבויים גם אנחנו חיילים וגם לנו אין גיבוי. והרולים על
הכפמים אינם תחלית."

"ואחרים אנחנו כשעו עוזבים"

קצין בכיר. חברנו נהרג לפני מספר שנים מפגינת אבן
שידה בה ערבי. קצין מקצועי, לוחם מחולל, עם תותי של
ימגרי-צונג. אמר עליי שלא היה נוקשה ממנו כפירור ההפגנות.
מנשתי אותו כבצליה. די מנובסת מפגינת אבן. פנים עייפות.
דברים נוקבים: "לפעמים אני רואה בדמיוני איך אנחנו ורדים את
כל החירבה הנוראת הזאת של גבליה ואת יתר מחנות הפליטים
בצדעה, ובונים לערבים עד מודנית, יפה, עם תעשייה ובניינים
במחנה. ואחרים אנחנו ששט עוזבים כאן ונחגים להם לחיות את
חיינו. המסכ"ל מסכ"ל, תראה איך הם חיים כאן, אתה לא מתחיל
להבין אותם?"

"שישורכו אחכם"

קוראים לי עמנואל. נעים להכיר. זה אני מתקשורת. כשבוע
שעבר הגעתי לטול כרם עם רכב אורחי וצלם. נסעתי ברחוב
הראשי, והיה שקט. אי לא חיל את. מניתי שמאלה, הלחתי ליד
הממשלה. ערייו שקט. איש לא עוצר אותי. שוב פניתי שמאלה,
בכונה לעבור דרך מחנה הפליטים ומשם הוצעה - לכיוון נתינה
הביתה. במחנה הפליטים נסעתי מרד, כלק מוכרונות העבר.
פתאומה מחסום וכמה חיילים. אני עוצר בחיריק. מוציא את
הראש לשאול מה קורה, ומכעט וחסף את קת הנשק של הקצין.
סנ-משנח מידירה שלא אוכיר את שמה כדי לא לביישה. הקצין
גוער בי: "הסתלק מכאן, אידיוט! מרי אמר לך שזה שטח צבאי.
סגור למה אתה כאן?"
אני מנסה לומר לקצין שאיש לא אמר, שלא חסר מחסומים
ושאני כבר חוקר. אבל הוא לא מאמין. מה? תאמנו? שיאמין?

הוא יהודי מת

ערבי טוב הוא יהודי מת

הוא נולד ערנאן עורה בורנגה ונקבר ערי מזרחי ברחובות. גר צדק, שנולד בצריף היחיד שנשאר בקריית משה ברחובות, למשפחה המוסלמית היחידה שלא ברחה לעזה ב'48'. קרובי משפחת עורה נמצאים עכשיו בעזה, אולי בעוצר. ברחובות, מגיחים הילדים של אחיו תפילין וממהרים לתפילה בבית ספר רתי. מיכאל ואיברהים ומרים ובתיה וסעירה, "חיים בין יהודים כמו אחים", אבל לא חוצים לגמרי את הקווים. החלום היהודי מת - נהרג בוואדי דמור שבלבנון, בינואר '83. אזכרה מזוהר.

מאת בן כספית צילם: ראובן קסטור

אלוהי רובינשטיין שר "אל מלא רחמים". סעירה הייתה היחידה שבכתה, עם כל חלב. היו שם, בבית הקברות ברחובות, עשרה אנשים חיים ומת אחד: ערי מזרחי, שנרצח כדי מנהלים בלבנון, בריק חמש שנים קודם. כבר חמש פעמים, מרי שנה, מתאססת בבית הקברות הזה חבורת אנשים מודה, מצומצמת, אך נאמנה. אמה, שני אחים, אחות, אחיו וארבעה חברים טובים. יחד איתם מגיע הרב הראשי של רחובות, שמחה זכרון קוק, שגומר להכות ליד השער. כהנים, כידוע, אין מקומם בבתי קברות. ערי מזרחי נולד מוסלמי, גדל מוסלמי, התגייר, חי כיהודי ונרצח ככות, אולי אפילו בגלל היותו כות. ערי מזרחי, הוא ערנאן עורה בורנגה, היה קרית משה ברחובות. טיסור אנושי. גרילה רובינשטיין מסיים בנתיים את התפילה. הרב קוק ביקש ממנו, לפני חמש דקות, לעשות מצווה ולגלות את האוכרה של גר הצדק הסבור במעלה בית העלמין. רובינשטיין עושה את שלו וסעירה, למרות שעברו כבר חמש שנים, ממשיכה לכבות. עברה הרבה בחיים, סעירה, ורואים את זה כשופה, עבת בשור, שנים חרושות.

בבית הקברות מכירים כולם את ערי מזרחי. אפילו האושרי הזקן, שכבר לא כל כך שומע מוכ וזכר עוד פחות מוכ, יודע בריק איהם קבור הגר. עוד לא שכח את המאבק שקדם לקבורתו של ערי, מאבק בין שתי חזרות, יהדות ואיסלאם, בין אביו של ערי לרבה הראשי של רחובות. הרב ניחל. ערי נקבר באחוזה הקבר של רחובות, ודחת בה בור ובגללה נרצח. ערי נולד לפני 37 שנים. בן בכור למשפחה ערדה, המשפחה הערבית היחידה שנוחרה ברחובות אחרי הבריחה הגדולה ב'48. או היתה שם ורגונה, מושבת ערבית ירושה ושוקקה. מאות משפחות, נחנת קט גדולה, מרשים. חיים אין לכל זה זכר. ורגונה נעלמה במשפחה קמה קרית משה. שכונה יהודית חרושה, שרדנית, עם חריג בורדי צריף קטן אחרי, עם חצי הרגלולת או שתיים.

עכשיו הם יושבים בצריף, הצריף בו גדלו, סעירה, אם המשפחה, כותי, מרים, מיכאל ואברהים. מספרים על ערי. יש הרבה צריפים כאלה באיסלאם-פאחם, סוליכום או עזה. אבל הצריף הזה נמצא ברחובות. כבר כמה וכמה דורות. ויש גם פער דורות, מרים, בשיער מלטינה צמק וג'ינס חרוק, מקפדת שכל הערבים של חרנגה ברוח לעצק "כי היהודים גירשו אותם". סעירה, רגלית חזקת וחטוטה בטיבים מסרתית הראשה נגון בצעק, מספרת. טיסור שונה. "היהודים לא גירשו אף אחד. כולם ברוח כי שרדו לחשאר עם היהודים". אגונו לא הסכמנו לברות יחדיו פה שנים, גרלנו פה זה הבית שלנו. גרלנו פה וחיינו טוב מאוד עם היהודים. אז למה לברות, ולמה לגרש? לא גירשו."

מי שברח, אגב, נמצא חיים בעזה. בעוצר, קרוב לורדיא וילד משפחה. עורה לומדים בבית הספר "תושבי", שהוא בית ספר דתי. הם מלימים תפילין כל בוקר, ואפילו בנתיים מות. נרצח לשמונה חציבים למד לחפילת חבוק, אחרת חמנהל כיום. קודם אפילו יחד מאשר כשחלמה. יחד מאשר. בבית.

10 מופתה

חמש שנים אחרי - האם, סעירה, ערדיון בוכר על ערי מזרחי (בתמונה הקטנה) שנהרג בלבנון

אחות של ערי, או אם תרצו פסמה (שמה במקור), ממחרת להליש את ארבעת ילדיה שלא יחמיצו את התפילה. ובדקת אם הכיפה מתודקת היטב למקומה. זה גראה להם סבקי לחלוטין, לבני המשפחה, להיות מוסלמים בבית יהודים בבית הספר. למה לא, כעצמו לערי זה לא הספיק. היו לו חברים טובים במרמורק ובשעריים. חברים טובים מאוד. ערי היה איתם "מכביב לשעור". יצאו יחד, בילו יחד, אכלו ושתו יחד, הכירו את אותן בורות ושמוע את אותה מוסיקה. אבל משוה היה, ערדיון, חסר. ערי היה מוסלמי, ורצה להיות יהודי. רצה מאוד.

האב יוסף עורה, לא אהב את זה. איש קשה, קטן, גאה רצה שילדיו יעבדו קשה כל היום ובליילה לישון. לא אהב את הבילויים עד השעות הקטנות, לא אהב את הלהייתיות. מאוד לא אהב את רעיון הגירה. אפילו שנה אותו, הקרע בין האב לבנו הבכור והקר. והעמיק. הפיצוץ היה בלתי נמנע. בגיל 17 עזב ערי את הבית, הקשר בינו לבין המשפחה ניתק, והוא טיפס לבקר בצריף שבקרית משה, על גבעת המרשים. המשפחה לא ידעה מה בריק, או בעד, קרה איתו. היו חורשים שלא שמעו עליו כלום, חוץ משיחות סלמון בריק. כשבא, חשולר לעשות זאת כשאביו לא היה שם. האב לא חשלים עם אבובן הבן כחיי, וגם במותו. של הבן, ערי חי עם היהודים תשא לאשה את יהודית גוגן מאופקים. הם חיו יחד שנהיים והתגרשו. יהודית הייתה שומרת מסורת, וערי שפר שבת, קיים מצוות, הלך פה ושם לבית הכנסת. לבני חוג מרחי לא היו ילדים. ערי היה עקר. מאו הניחוד לא נשמר ביניהם קשר.

לאחר שהתגייס, תלגיים ערי לצה"ל, ושידת כנהג בחיל תובלה. אהב מאוד את הצבא. השתחרר והחל לעבוד כנהג מובילת תוכנה להובלת רלק באשדוד. לאחר שהתגרש, עבר לאשדוד וגר שם עם חבתו החדשה, פלורס און, בעשר השנים האחרונות בחייו. הוא היה מאשר, פתח או יותר.

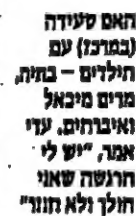
גם הוסיפים עם האם והאחים והאחיות נתיבצו. ערי היה מגיע לביקורים, עובד בין האחים והאחיות, מנשק את סעירה, שכינתה ורדיון. מכנה את בעלה לשעבר בתואר "אנציה". בצורה מודה, משפחה, גם הן ערי רגמנו לתנויות. סקי עורה. גוש (המשך בעמוד הבא)

סעירה עורה וזכרת: "היהודים לא גירשו אף אחד. כולם ברוח כי פחדו להשאר עם ה'אהוד'. אנחנו לא הסכמנו לברות. היינו פה שנים, גרלנו פה זה הבית שלנו. גרלנו פה וחיינו טוב מאוד עם היהודים. אז למה לברות, ולמה לגרש? לא גירשו"

האחות פטמהדיבתיה: "צריך לסגור להם את כל האיזור. מרגיז אותי מה שהם עושים. לנו אין מה לחפש שם. כשאני צריכה לבקר בעזה אני לא נוסעת במכונית שלי אלא במונית עם מספר ערבי. אי אפשר לדעת מה יכול לקרות"

[illegible]

COPIES TO 720

မိန့်ခွဲ ၁၂

[illegible]

העלבון

הוא כבד היה בחייו חייל, לוחם, מפקד. אבל אורי בן-ארי, תאיל (מיל.), לא עמד אף פעם מול הכגנה של נשים וילדים ערביים. אח העלבון הזה שרם ספג. סוכנים אחוז בנין, במילואים בגינן ובשכם, יחד עם כל הבנים, כל צה"ל. לו יש העלבונות שלו. כילד בברלין של היסלר דאה איך נאצים החזיקו את אבא שלו על הקדקע והשתניו עליו. עכשיו הוא לא יכול לראות חייל צה"ל שאשתו ימים עליו, יורקים עליו, משכילים אותו.

גאח סימה קדמו

"נגד מי נלחמנו מאז קום הצינוח? בערבים שחיו כאן. בכלשתינים. מי שרוצה להחלם מזה - זה לא יעזור לו. יש עם, יש ישות כלשתינית. וזו עובדה היסטורית."

"כל מה שתחרחש ביהודה ושומרון יכולנו לחיות מראש. חזינו מראש. אבל התעלמנו. משעמים פוליטיים. מחוק איזו החייחמות היסטורית. התנהגנו כעיוורים. התנהגות העבירה, והעם אכל."

תאיל (מיל.) אורי בן-ארי לא עמד אף פעם מול הפגנה של נשים וילדים ערביים. אח העלבון הזה, הוא אומר, עוד לא ספג. "אבל יש לי העלבונות שלי. שש שנים חי בברלין תחת שלטון היסלר. הוא היה אז רק ילד, אבל נזכר היטב איך נאצים החזיקו את אבא שלו על הקדקע והשתניו עליו. יורקו על בני משפחתי אבנים, ירדו עליהם, שרפו אותם. כל משפחתי הישמרה. לפני כמה שנים, כשעבר ניתוח לב פתוח וחת חסר הכרה, הוא כמו חי 12 יום במחנה ריכוז. הוא קרא לרומאים שלו "נאצים ויאסאס", ורדש מהבנים שלו שיביאו אקדחים כדי שיוכל להרוג את הנאצים האלה. "אני לא יכול להוציא את זה מלשון עצמתי. זה טבוע בי. זה משהו שאני חושב עליו כל יום. ואני לא יכול לראות חייל צה"ל שמשתנה עליו, יורקים עליו ומשכילים אותו. לא מזה. החיים שלו בארץ כ-50 השנים האחרונות, הוא אומר, עשו מענו יתדירי אחר. אני יתדירי לא רחי, לא מסומני. יתדירי. אבל יתדירי אחר מזה שחי בבוסטון או בשיקאגו. אני לא יתדירי גלתי. אני לא מוכן לכלוך עלבונות. יש לי הרבה חברים בגולה. כשקוראים להם "פאסינג ב" - הם בולעים. כשלא מקבלים אותם לקאנטרי קלאב בסקוטלנד מגוריהם הם עושים לעצמם מעיון משלהם. אני לא מוכן להתיר את הראש. לא מוכן שירדקו עלי. שישתנו עלי. אני מוכן להילחם על זה ואני מוכן למות על זה. אם לא נזהר מוכנים כלנו לעשות את זה - אין לנו סיכוי לחיות פה."

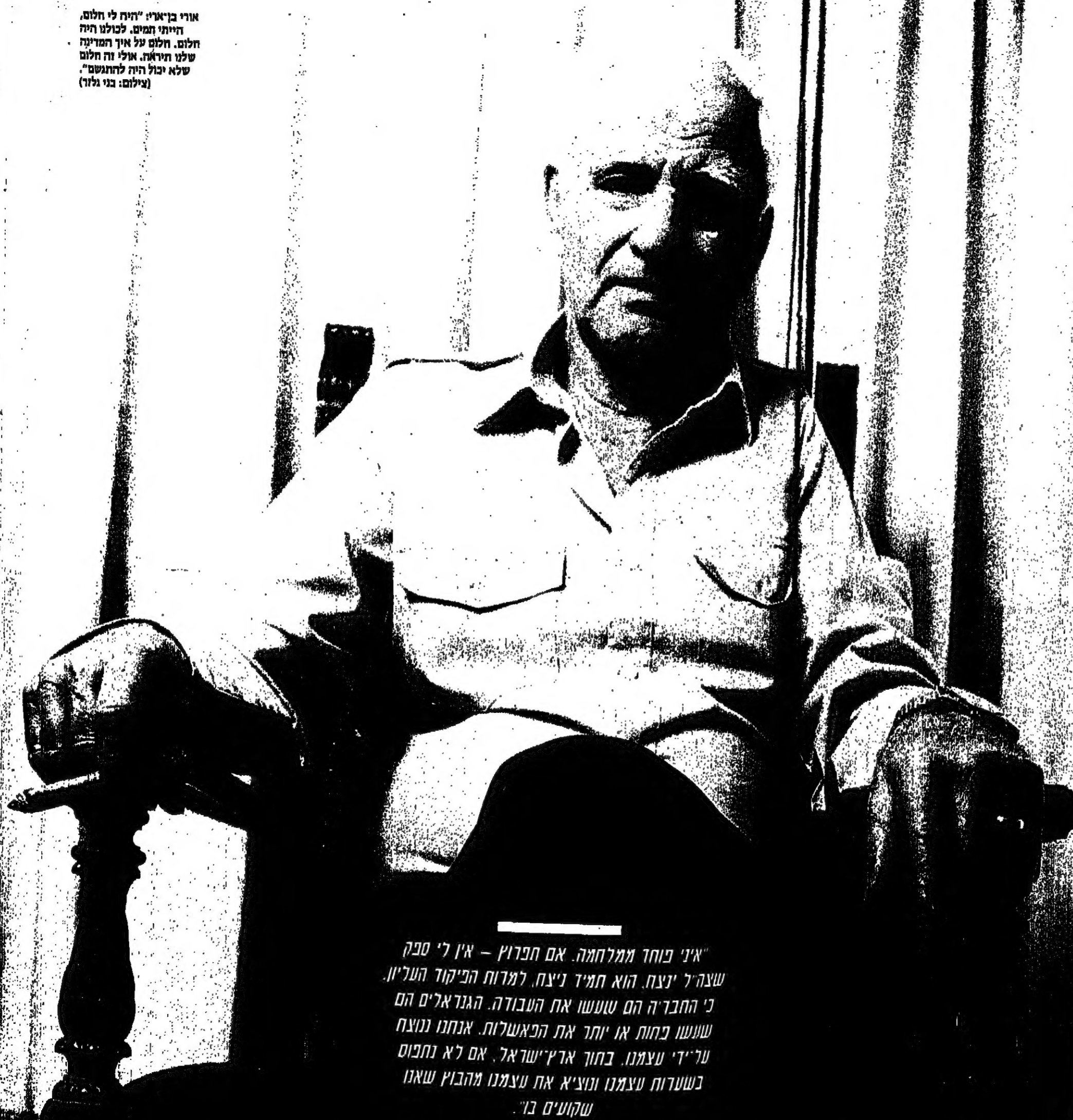
בשבוע שעבר ביקר בכיתהאקדמית בקרית-ענבים, שם מטננים הללי חטיבת "הראל". ביציאה חזרה לתל-אביב הוזכרו אותו. באורגוש וורקים אבנים, אמרו לו. הוא הניח את האקדח במזחז יר. "הרגשה אינדיקטית", הוא אומר. "הרי במלחמת השחרור שיתורתי את הדרך הזה."

בשבוע הבא הוא צריך לחיות במיפקדת פיקוד מרכז בגוזה יעקב הדרך לשם עזרת בשועפת ותל-פול, מקומות שהשתתף בכיבושם במלחמת ששת-הימים. עכשיו, עשרים שנה אחרי המלחמה, הוא צריך לתכנן איך יגיע לשם. "אני לא יודע איך אני אס יורק על אנשים. אני באמת לא יודע."

הוא עשה הרבה רבדים בחייו. היה חייל, לוחם ומפקד. 15 שנה מתוך 63 שנותיו שרת בצבא קבע. הוא גם היה תעשיין, קבלן, רישלומט ומריל, "אבל מכל הדברים האלה נשאיתי איש צבא. איש כטורן, לפחות פעמיים בשבוע הוא מרגה במני הלומים בבתי-ספר צבאיים, קשור לצבא בכל מיני נושאים שהוא לא רוצה לפרט. ויש לו שני בנים, אחד רס"ן בקבע, קצין אג"ם, ואחד מפקד גרוד מנכים במילואים. שניהם משרתים ויום בשטחים. אחד בג'נין ואחד בשכם.

יש עובדות, הוא אומר, שאולי אין בהן שום דבר, אבל אנתנו מתעלמים מהן. כבר 20 שנה אנתנו מתעלמים מהן. וזה לא שונה מהתעלמות שהיו לנו גם במצבים אחרים, כמו, למשל, במלחמת יום-הכיבוש. כמו, למשל, התעלמות ממידע כשנכנסנו ללבנון, ובנו, למשל, כל מה שקשור ליהודה ושומרון. "הרי כל מה שמרחש שם ירוע לנו שנים. כל מה שעלול היה לקרות - וקרה - יכולנו לחיות מראש. חזינו מראש. אבל התעלמנו מזה. מטעמים (תמשך בעמוד הבא)

14 סוכסוכו

אורי בן-ארי "היה לי חלום, הייתי חמים. לכולנו היה חלום. חלום על איך המדינה שלנו תראה. אולי זה חלום שלא יכול היה להתגשם." (צילום: בני גלזר)

"אני פוחד ממלחמה. אם תפרוץ - אין לי ספק שצה"ל ינצח. הוא תמיד ינצח. למרות הביקוד העליון. כי התבדה הם טועשו את העבודה. הגנרלים הם שנועשו כחות או יותר את הפאשלות. אנחנו ננוצח על-ידי עצמנו. בחור ארץ-ישראלי. אם לא נחכים בשערוט עצמנו ונוציא את עצמנו מהבויז שאנו שקועים בו."

סוכסוכו 15

מלחמת העולם השנייה

יש לנו זכות היסטורית על הארץ הזו, אבל גם לצד השני יש זכויות. גם הם, או חלק מהם, חיפה אלפי שנים. מצב אכזרי שבו שני הצדדים צודקים. זה שאומרים שיש 21 מדינות מוסלמיות ושייכונו לשם - זה לא פתרון. הם לא פתרו. הם לא רוצים. גם לנו היציגו את האגודה אדריקה. גם אנחנו רצינו לחיות בה".

(המשך מדעמוד הקודם)
פוליטיים. מתוך איוו התייחסות היסטורית ששואבים אותה מאזושהו מקום. התנהגו כעיוורים, אומר כרמי. המנהיגות הובילה, והעם אכל.
"עובדה היסטורית ראשונה, הוא אומר, היא שלא ניתן לרוא את רצונו של עם, ישות, או אף שחקר לאו - בחופש ועצמאות. במבט היסטורי, אף אחד לא הצליח. רק במשטרים סטאליניים ובשטרות סטאליניות, שהעולם המערבי לא מקבל אותן בכלל ומאיתנו בפרט. מדינת ישראל צריכה להיות צמודה כמו זונה. יש אנשים שידעו את זה כבר שבוע אחרי מלחמת ששת הימים. יגאל אלון, למשל".
ערבי ארץ-ישראל ו/או ישות פלשתינית זו עובדה היסטורית. ואפשר, לדעת כרמי, להוסיף על זה עוד משהו. "נגד מי נלחמנו מאז קום הציונות? לא נגד מצרים, לא נגד ירדן, לא נגד סוריה. נלחמנו בערבים שהיו בארץ הזאת. בפלשתינים. מי שרצה להתעלם מהם - זה פשוט לא יעזור לו. יש עם, יש ישות פלשתינית. זו עובדה היסטורית".
כן, יש לנו זכות היסטורית על הארץ הזו. היסטוריה ארכה אלפי שנים. אבל גם לצד השני יש זכויות. גם הם, או לפחות חלק קטן מהם, חיפה אלפי שנים. זה אולי מצב מופשט ובלתי-אפשרי שבו שני הצדדים צודקים. אי אפשר לפתור את זה בכך שאומרים שיש 21 מדינות מוסלמיות - או שייכונו לשם. הם לא רוצים. גם לנו הציעו את האגודה ואת דרום אמריקה. גם אנחנו לא רוצים. רצינו להיות מה".
אם יש בעולם עם שאינו מתאים להיות עם כוכב, או בא שאינו מתאים להיות צבא מרכזי, זה עם ישראל. זה צדד. "הרי יש לנו חוזנות וחזיונות. במשך אלפי שנים הלכנו בראש תנועות שחרור עממיות, לאומיות ודתיות. היהודים תמיד הובילו. ליברלים, נוצרים, מוסלמים, חמשת המהפכה הבין-הלאומית היוו כקו הראשון. אבל, הוא מוסלמי, "אנחנו צריכים לזכור איפה אנחנו יושבים היום. לא באירופה ולא באמריקה. אנחנו יושבים בתוך עולם ערבי עם אופי מסוים ומנטאליים מסוימים, ואם לא נבין את זה, כמו שחברת עמים אחרים לא הבינו עם מי יש להם קשר - האמריקנים בווייטנאם, הרוסים באפגניסטן - נהיה אולי ליברלים, אבל לא נהיה מה. לדעתי, לא נהיה מה".

כרמי "קודים" מזה דברים שמעוררים בי את האמונה, שמעמידים אותם על דעתו. הוא רואה את המלחמה הזו כמלחמה שאין עתידה. (צילום: שמואל רחמיני)

מחנה מות. וחזילים, לצער, היו תמיד אלה שהולכו קדימה של החזון והעזרה. מחר הם יהיו במלחמה ישראלית".
הדברים מסודרים וזוכים במחנה של כרמי. יוכר שהוא מרגיש לחשוד עליהם. הוא אפילו רשם אותם לעצמו. את החשיבה בעתה מהלך לגופו. "עובדות, רגשות, אמונה".
אמונה "על בסיס היסטוריה שלנו, על בסיס הכרעות של הערבים, ודברים שנאמרים על ידי יחידים, ועל בסיס מעשיהם בשנים האחרונות, אני מאמין שארצות ערב, ערבי ישראל והיחידים הפלשתינים שאומרים עמקם בלבם ליום שמצבנו ישתנה מי של קיימת. זה מה שאני מאמין, מתוך הבטתי שצברתי, וידיעה מי של לומר מנסיוני". ובהתרגשות, "אולי היתה יותר מתאמה לכך לדעתי". הוא ממשיך: "אנחנו המלך, שחיות אנחנו ודברים מסביבנו תבנו אותה כלל והבאנו שכן, לקפו אותנו שלוש פעמים. כן, גם ביום המפריע בדרך קצרה. הם הקפו אותנו לא בשביל ללכת איתנו. אלא כדי להחזיק את הדלת שלי. אני לא מאמין לו. הבראי שאני לא מוכן לשים על כך האמונה וזה את חתימי שלי וחיילי ונבדלי".

מחנה אמונה זו הוא מסק שאין דרך לפתור מדיני מסבסב שאין שום אפשרות להגיע להסכמה. "עדי שלא ניתן לאמץ את המסמכים האחרון ברמת-הגולן, לא נגעי איתו לשוט רכי. נגם אן, מי ערב לכך שלא ירצה את סוריה הגדולה, את הגליל? אני לא רואה שום דרך להגיע להסכמה עם ירדן בלי שנוותר על ירושלים. או קלקליה וטולרנט. נכון, עם מצרים יש הסכם שלום. אבל התנועה הפונדמנטליסטית האסלאמית מאיימת גם על שלטון מובאראק, ואולי מי שחילוף אותו יחשוב אותה לגמרי".
יש לו, לכרמי, פתרון. הוא מבנה אותו "פתרון מדיטוריאלי-חזרתי", תוכנית שלרביע חשב עליה כבר חודש לאחר מלחמת ששת הימים. "דיברתי עליה עם יגאל אלון. אבל הוא היה שקוע בתוכנית שלו. דיברתי עליה עם משה דיין. אבל הוא היה שקוע באופרית של תוצאות".
"לצאת מעזה", הוא אומר. פשוט לקום ולצאת. "עזה היתה תחת שלטון מצרי לפני מלחמת ששת הימים. אם נבא משם, היא תחזור להיות תחת שלטונם. ומכאן לעזה ניצור יקו מאויג. אם ירדן משת"ף את- את- ניהל חדרה. אנחנו לא צריכים את עזה. אנחנו לא צריכים לשלוח טיפס רם אתה על השליטה בה".
גם מדינה ושומרון מציע כרמי נטישה חד צדדית, מחרון לק פרוש מהם ונב דהר. "כשכל הערים, אפילו אלה שנמצאות מערבית, כמו שכם ונצרת, יחד מתוך לגבול. צריך ליצור קו על גב דהר שיקף את שכם וירדן עד צמנית לעיריגו. וכל מה שמחנה לק הזה יהיה ערבי".
לא, מדינה פלשתינית לא מפחידה אותו. הערבים צריכים

הרבה ילדים ונער. זה הרי קרב על התקשורת העולמית שיוצרת דעת קהל שמסרחה להכריח את ישראל ליתורים. ואנחנו מפסידים במלחמה הזאת. לא, אנחנו לא צריכים להילחם באנשים. זו שגיאה. אנחנו צריכים להילחם ברכוש ובכלכלה של תושבי יהודה ושומרון. להכות אנשים במקרה הכואב ביותר".
איה אבסורד, הוא אומר. "השליח הערבי מהסופרמרקט מבאי לי מיצרים. אני נותן לו טיפ, והוא מבאי את הטיפ הזה לילד שלו שווק אח"כ אנשים על הדלת שלי".
לדעת כרמי צריך לסגור את הקו הירוק בפני ערבים עד להדעה חדשה. שלא ייכנסו עובדים ערבים. כן, שמעונו יפשוט את הרגל, שמפעלים יתמוטטו. אבל שליוהר ושומרון לא תהיה פרנסה. שייגמר האבסורד הזה, שמדינת ישראל מממנת את הפרעות. שהם מקבלים מאיתנו כסף וחוזרים לשם לזרוק עלינו בקבוקי תבערה. וצריך לפתוע גם ברכוש הערבי. "כל בית שמהגג שלו חורקים אנשים על חייל צה"ל - לפוצץ. אני בטוח שאחרי מאה חנים כאלה, כבר לא יורקו אנשים. כשחורקים אנשים מהישה אל הבכיש, צריך להביא מלוחדו ולהוריד שורת בתים. וכשתפסים ילד שווק אנשים, צריך לקחת את אבא שלו ולזרוק אותו מהראק. הוא אחראי למה שהבן שלו עשה. העולם יקרא להו ברטאליה. גם כאן יענק. אבל זה ייגמר".
כדי שזה ייגמר, אבל לא כדי להמשיך ולשלוח שם. כדי למצוא פתרון, אבל לא מתוך עמדה של חולשה. משאומתן, אם רוצים, מתוך עמדה חזקה. "כי ממתי מנהלים משאומתן תוך כדי מהומות? עם פועלים במהלך שביתה אנחנו מוכנים לנהל משאומתן? זה הרי קישקוש ושטות מאין כמוה. אם ניכנס למצב נוקים משאומתן במצב הזה, נמצא את עצמנו על שפת-הדום". הערבי, בסוד כרמי, כבר תושב שחייל צה"ל הוא חלש. ולכן אפשר להאפיץ עם מכין במסערה ולאיים. ולירוק, ולקלל.

במלחמת ששת הימים, לאחר כיבוש ונאללה, קיבלה חטיבת "הדאל" פקודה לרכז ולכבוש את יריחו. במצב הרך החליטו שזה מוקדם מדי וחטיבה חזרה לנצרת. בתי המלון בעיר היו כלי נגינה של תומחות. כשהגיעה פקודה לרדת שוב ליריחו, לקחו חיילי החטיבה חוצרות. מפקד החטיבה, אורי בן ארי, ופיקודו, המתערר על העיר בליווי תפיקת חוצרות. החטיבה הגיעה עד דרומית לשכם. היום אומר כרמי: "אני מוכן לעזוב את שכם מחר בבוקר. אבל אני לא מוכן לעזוב אותה בזמן שחורקים עלי".
יפה, איפה השכל שלנו, הוא שואל. "נאמר בתחבולות תעשה לך מלחמה איפה התחבולות, איפה התקומה הם עומדים על הגגות. למה אנחנו לא עומדים על הגגות? הם בורחים. למה אנחנו לא עוקפים את השטח ולא נותנים להם לברוח? המלחמה לא מתנהלת בעזרמה ולא בשכל. ואין מכללות. אנחנו רגילים לפתרונות מהירים וקצרים. אבל מלחמה כזו לקחת זמן. וצריך גם תיכנון. אני לא בטוח שתיכנון כזה אכן קיים. אני לא משוכנע שמישהו קבע כבר מה יקרה אם מתו, במקום לזרוק אבנים, יפתחו באש על צה"ל. מה יעשו ירדן על גשים וילדים".
אבל אין, אין אפשר לרד על מדיניות, על פתרונות, כשלאן שאמה מסתכל הכל מתפורר. כשכתייהמלון באילת מלאים, אבל כבתי-החולים שובתים, ודוקים וקנים מבתי חולים גריאטריים, והתקלאות הולכות, והתעשה מתפוררת. והילדים של מסחובים כיהרה ושומרון. "יש משהו ממסוגל להסביר לעם ישראל מדוע יש לנו היום, במצב כזה, שתי ממשלות מרוץ שולץ צריך ללכת קודם למשימה עם שמיר ואר"כ לפנישה עם פרס? זה הרי דבר ששום עם לא מסוגל לסבול. זה דבר שלא יעלה על הדעת. ואו לישיבת שמיר פוריעה שחטיין הקצין את רעותו, ולישיבת פרס מודיעה שירדן הגמישה את עמדותיה. אני רק מקווה, אומר כרמי, "שבבחירות הבאות עם ישראל יעניש את המפלגות שאשמות במצב הזה".
לאן שאתה מסתכל הרהרשה אימה, הוא אומר. הרשה שחלום יפה הולך לאיבוד. ואין מי שיעצור את ההרדרדות המדינית, הפוליטית והחברתית. "אתה מותח עתון ורואה תמונה ענקית של חיילים ישראלים שמחזיקים ערבים על הריצפה. אתה פותח טלחיה, ושבו ישוב אותן תמונות ואותם סיפורים. לא, אני לא בעד צנוורה. אבל אני בעד צנוורה עצמית. גם אם הסיקור בשטחים אפשר לעשות בחימה. לא צריך לסגור את השטח בפני התקשורת, אבל למפעלים אתה רואה 40 חיילים ומשוררם 80 עתונאים".
צריך, הוא אומר, לשמור על יום. להגביל את מספר התחזית לא לגרות ולערוך את הפעולות. לפני כמה ימים נסע במדינת בירושלים. נתנן סיפר לו ששבוע קודם-לכן הוביל צוות של מלחיהרה לנצרת. נתנן סיפר, ירדן הצלמים מהמדינת החיזיון המצלמות. נתנן הבחין בקבוצת חיילים עומרת מתחת לגג של בית, ועל הגג הבורד צעירים ערבים שמוכנים בקבוקים לראשי (המשך בעמוד 23)

משורר הדלות

יוסף פפירניקוב בן 59. בזכרון הלאומי הוא נשכח אי שם בין היידיש הגוועת, לחל אביב הישנה, המתפוררת. בעלון מאורס, שהוכנסים היידיים שבו הם אלה שרואים דרך החלון בשמיים, חי בבדידות גדול משוררי היידיש של ימינו. כעם נלחמו בו מגיני העברית, היום - האדישות והשיכחה. את אהבתו האמיתית הראשונה והאחרונה הכיז בגיל 58. חיים בין המכולת בדחב גאולה, הספרייה ליידיש וארוחה פולנית באסעדה ביתית. אחד כך יגידו שהיה אדם דגול. אפילו מלווייה שחורלכב אין לו.

מאת אביבה קץ צילם: שמואל רחמיני

לשלושים סיפורי שירה ופרוזה. השלב השני, המסופר לעומת הגג, היה חדרון קטן במלון הזה. שלב הלוסוס, מתכוון שמשון חלפי, לחדר הגוכתי. ארבעה קירות חשופים, מיטה כפולה, חלון, שולחן ומדפים עם ספרים. על השולחן - מגורה קטנה, ספר ומשקפים. משכבו של משורר מבוכה, שכל פולין שרה את שיריו. אפילו מלווייה שחורלכב אין בחור, והוא רוקסא היה רוצה שתהיה לו "שעות שאני לא יכול לישון ולא יכול לקרוא..." מלווייה הזוהר עזרת, אחת אפשר להשתגע.

את יום הולדתו המדויק, פפירניקוב אינו זוכר. "זרמה לי שזה היה בינואר", הוא אומר. גם על השנה הוא לא מוכן לחתום. "לפני חשעים שנה", הוא אומר ליתר בטחון. מכריו השונים וחשבים שהוא מסתיר כמה שנים, אבל מה זה כבר משנה. את השנה הוא מבקש לתתל באשתו ורוקסא, שנפטרה לפני שמונה חודשים. לא אשת נעוריו והתה. לפני שמונה שנים בלכר אסף אותה פפירניקוב אליו ומאו הם היו ביחד. בחור הזה במלון, כמו זוג נשוי. אלמנה אוסטרליט עשירה, שלימים התגורר, כי למורה בלא כלום, וכך יצא שגם פרנסתה היתה עליו, למרות שאולי התוכנית המקורית היתה אחרת.

פפירניקוב נולד בוורשה במאה הקודמת. לאביו היה אטליה, ואותו ייעור למסחר. על לימודים איש לא ריבד או. הוא זוכר שנתיים בגימנסיה פולנית, אולי פחות. בית של כוכבי ציון, יידיש היתה שפתם: "בגיל שמונה עשרה קראתי שיר של בירון ברוסית ורציתי לדעת איך כותבים שיר. איך כותבים בשורות כאלה קצרות. אז התחלתי ללמוד רוסית, לבד, כדי לקרוא את בירון. באותה תקופה התחלתי לכתוב שירים ביידיש. בעצם הלמתי להיות זמר. חור ילד שרתי במקוה אצל החון הכי גדול בוורשה באותה תקופה. כשהתחלתי לי הקול הפסקתי לשר אצל החשקה למוסיקה נשארה אצלי עד היום".

פפירניקוב הלחין בעצמו כמה משיריו. אחרים מהם מתנגנים עד עצם היום הזה בקרב שותרי היידיש. ב-1924 הוא עלה לארץ, התיישב בחל-אביב והתפרנס מסלילת כבישים, מעבודות בניין ובקושי מכתיבה. "עברתי בעבודות שחורות", הוא אומר, "גרת' בחרים קטנים, אישה שמצאתי".

ד"ר ישראל חיים בילצקי, סופר ומשורר יידיש, חי בצפון הסוב של העיר תל-אביב. בבית גדול עם רחבה פיניקים. על הניגור העירי בין אורח חייו לזה של פפירניקוב, אין צורך לדבר. ממוזי הסטוריו, בקומה השנייה, הוא מספר על הכרתו עם פפירניקוב, בוורשה של שנות השלושים: "אני הכרתי את פפירניקוב כשהייתי סטודנט במכון למדעי היהדות וחבר בקלוב העיתונאים. בחרשה בסנות השלושים. פפירניקוב חור או לוורשה מארץ ישראל והביא לנו את כשרות הארץ. ספרו הראשון, 'בארץ השמש', נישא בפי כל. לא היה נטי יחסי שלא הכיר את שיריו בעליפה. על הספר הזה התגבש כל התנועה הציונית. הוא היה הראשון שסיפר לנו (המשך בעמוד 21)

סופרניקוב 19

יוסף פפירניקוב היה יום הולדת. הוא היה בינואר בן חשעים. התברר והציא אותו לבלוי. עשו לו נס, הוא אמר, והחזירו אותו בחזרה למלון. יוסף פפירניקוב, עשיו בן חשעים, השיל מעצמו את החליפה האלגנטית, החזירה שיש לו, תלה אותה בארון וחור לשיגרת יומיו.

על פפירניקוב שמענו לראשונה לפני שנה. הוותיקים הרימו גבה בפליאה: "מה זאת אומרת אם אנחנו יודעים מי זה פפירניקוב כל נער יהודי בוורשה של שנות העשרים ידע מי זה". צריך לאחד את הכותב הלאומי. להציא אותו מן הארון כמו את החליפה, שכן פפירניקוב בארץ, איך מעם לא חדר מעבר לזמנת קומץ הורשאים וחליטאים ורברי היידיש. משורר יידי, מהידועים ביותר בקליקה הכולת ומצמצמת. ואין לו איך נשמה אחת קרובה בשלם הזה. הוא גר באחד מבתי המלון הוליים שכאזר רחב הירקון בתל-אביב, לבד. לגנפי לבד. מאותם בתי-מלון שמשכירים חדרים ליידיים קבועים פחות או יותר ולריידיים של רגע, לפי שעות. אם הדלות והרעב הם מדר לטיח הצירוף, או פפירניקוב יודע את התשובה לשאלה הנצחית. מהחיים, כמו שאומרים, די בביקור אחד במלון שלו.

גרם רחב של מדרגות סיבוביות מוביל למעלה. שלושים מדרגות אבן גדולות. בקומה השנייה שני מסדרונות צרים, הול כניסה, מקור, אמבטיה ושרותים. משותפים לכל הדיירים. פפירניקוב פותח את דלת החדר בחלוק מזה של בורגני שדר מגנטיה. מדרש בעלי בית ישנות. אנחנו יושבים בחל הקטן על כורסא מטולאה, שידעה ימים עליונים יותר. איש מצומק, לבוש שכבות-שכבות מתחת לחלוק, מבורבל מקור. פנים חלקות יש לו, כמעט ללא קמטים. הראש לבן, מלא שערות. איש אזורי. בתאורה של ארבעים ואט אני מחפשת אצלו את הגיל, מפתח שישבו פתאום באמצע השיתה או ידום. הוא לא מפתח. גם לא נשבר. פפירניקוב מבין כל מילה רק לא שומע כל כך טוב. צריך להרים את הקול. עיניים כחולות, מכוסות בלחלוחית של ויקנה, אבל רואות ובל, הפניניים של פפירניקוב.

עוד בטרם התחלנו את השיתה, נפתחה אחת הדלתות במסדרון. אשה מפורכמת יצאה מן החדר בחיפון. הגבר יצא כמו רקות אחריה. פפירניקוב גר בראשו החור שובב התפשט על פניו. רואה הכל וגם מבין. תנועת האנשים במסדרון תהפוך למוטיב מרכזי במהלך הראיון. גריחים ומנעולים, דלתות נפתחות ונסגרות. גברים בורדים, יידי המלון נכנסים ויוצאים, גלריה אנטישית מגוננת. משון חלפי, משורר, פנסינוי מחלקת התרבות והאמנות של עיריית תל-אביב, נילה את פפירניקוב לפני שלוש שנים בקור: "במסגרת העבודה שלי בעיריית תל-אביב אני עורך ומקליט שיחות עם ויקני העיר, ראשוני תל-אביב, וכך הנעתו אליי. כשראיתי איך הוא חי, התחלתי לחזיק את כולם. עכשיו הוא חי בלוסוס, לעומת מה שהיה לפני כן".

ללפני כן יש שני שלבים. השלב הראשון היה חור כביסה על גג בית בדחב ורובכל תל-אביב, על-יד הים. למעלה מעשרים שנה חי שם פפירניקוב והציא קרוב

יוסף פפירניקוב: "בבוקר השכם כשאני קם, אני שומע את הנוצר מדברת אותה. שואלת איך אתה מרגיש. כתבת שיר חדש?"

אני קליינטורה של קונפיטורה

כי בקונפיטורה הפרי הוא המרכיב העיקרי

...וזה החבל בין ריבה לקונפיטורה

מעים לחזור הביתה

משורר הדלות

(משך מעמוד 19)
כבר חלפנו פה, אך נראה הקיבוץ, ואיך נדפדפו בו. צללו לא היתה אספה של השומר הצעיר או של סניף זקן או המלך, שלא ויקלמו את שירי. והחילו על העולות וסיימו אותה בהקראת שירי של מנדקוב.

מנדקוב חזר לארץ המשיך לעבוד בכל עבודה שהציעה "התנועה" בקושי. אבל זה הספיק לי. אני קורא שמתחמק במעט. הייתי מוכר את הספרים למ. עבר בין התנועות. זה היה טוב לפני ארבעים שנים. עכשיו כבר אי אפשר בזה. כואב יש משהו שמספיק בה. הצאת פרוץ הציאה הרבה מים שלי, אבל הם זה כבר לא מה שהיה הידיש.

הוא המשיך לכתוב. לעג על הארץ בשיריו - בידש מדינה של אש שלא הצליח מעולם ללמוד ערית מלכה. חלוקיטון, שהגיע את געגועיו למולדת בשפת הנחלה מתירה בלתי אפשרית כמעט בשפת השפה. אומי פפירניקוב: "ניסיתי בעברית, כל רחוק שזה לא ילך. אי אפשר ליצור בשפה חדשה לשון לא יעזור. עד היום יש לי קשיים בעברית. נעשו לי מדה שזה חסר לי. באני לארץ כבר היום וקשה לי למצוא. הנופים שלמדו בישיבה, שלמדו את הנוף את המלמד, חזר קל לזה. אחי צבי גרינברג צעידו רב."

נשיח אל שומר ארץ, שתרומם לעברית כידי מלמד שמונה, כתב פפירניקוב: "שומר, שומר, מה מלל! מה קט, מנחה תקל, שכך, אך אל נא, אל תחלש לי להיות ערית ערית. בשיח אתה הוא מנה "שחורית, ישראל עם קשי האבן ארמנים - על המעמד של כוחות/ שנים מרוע וקו, רוח ונלחם מרוע, שמש משיפה עורם, ושמחים הם שפופר, נע עם למקדור דים - / ומהם איש אל ומהם המלמד, ומהם - / מלמד עם העני כאן/ שחורית מדינה."

שורר העברית והאזרחיאלים לא קיבלו את פפירניקוב לקהל הידיש היתה אז בחזקת קללה שלא תתואר בארץ והתחלש מרכיב בארץ, ירד אגודת מוסרי ידיש בארץ מדי את פפירניקוב ששים שנה בטרך אי יצא את הקטטה למפר האשקו שלו. הוא לא היה מלמד, אבל משהו עממי גדול. הוא היה הראשון שהפיק את הדיקון והצני כקולם באמצעות שירי. כל שולח שירי את שירי מבלי לדעת אמילו שאלה הם שירי שומע כבר המכש לשירי עם איש צנוע. שנה נדע הלך בין קרוא הידיש והחזויות ומכר על הספרים בעצמו. כל השנים אבל במשנה והשעלים נדענו כבר קיבל את גורלו כשומר יידיש, למרות שפסק למעט נהג בשיח בלתי אמצעי בשיריו למינות שהיה בו. בדרך להבין שבפולין באותה תקופה של לפני מלחמת העולם היו חיים יהודיים מושגים היה האשקו, היו מוסדות. כאן יש חיים ישראליים, אבל אין חיים יהודיים משהו יידיש בארץ מניש מתחבלי ומשפיל, באופן אבסורדי מדיש מלחמה.

"גור מניני השפה, היתה קבוצה מבוזגרי געוולט מציגה שספלו על עצמם משימה בינונית, את המלחמה היידיש, ביידישיסטים ובכל מה שריח בעולל שלה. ממה. אומר מדיכ צנתי, "שטא אונז, בעולל שלה."

במהלך הספירה לידיש: "יום יום הוא אצלנו בספריות, כבר יותר מעשרים שנה. השולחן הקטן שלו הוא סמל. כמו השולחן של חובי"

שדור קוסקים שמכר ספרים ועיתונים ביידיש. יום אתר הגיע לכאן מארלב לווין, אחד המשרדים הגדולים בשפת הידיש. הוא בא לסיבוב דרצאות. הם לא נתנו לו להוצות את חיים גמזו היה ביניהם. יום אחד, אני זוכר, הם יצאו מנגימסיה לרחוב אלגבי ומשורר את ביאליק עם ולמן שניאור, עומדים בפניה ומשוררים ביניהם יידיש. חיים גמזו לא העז להתקרב אליהם, הוא חיכה עד שולמן שניאור עלה לאוטובוס ואז צעק לו, אחי שחללת כבר נסגרה! שומר עברי, רבתי עברית. ולמן שניאור עוד הספיק לצעוק לו בחזרה לך לעזאזל, קעקע."

יעקב אורלנד, ירד אגודת הסופרים העבריים נכוד גם הוא, כלא מעט כושה, באותה תקופה "העברית של שנה השלושים חששה מיידיש. חששנו אז שהידיש תבטש את הארץ. אני זוכר בתור ילד בירושלים, לא הבנתי בדיוק מה אני עושה הגיע לכאן ראובן בייניץ, אחד המבקרים היידיים החשובים. הוא בא לירושלים להוצאת אגודת הערבים ותבקשו לזרוק אבנים על גג הבניין שהיה מפת, כדי להקים מוזמנה ולהציע לו כדורצאח."

גם פפירניקוב ספג את העלבונות, לא הצליח להימלט מגורל תבירה "לחמו ב', עשו קשיים, הוא נוס, "כשעמתי על כמה הקראות את השירים שלי, הם' כיבו את החשמל פתאום, עשו עלי סכסוך, מוצרים."

יעקב אורלנד: "פגשתי את פפירניקוב לראשונה כאן בתל אביב בשנות השלושים. ארם עומר מהצר, לא מעורה כמה שמתרוש כאן, אבל שירתו הלירית עשתה עליי רושם עז. בשל כוונה וישרותה שירת האדם המשות, האדם העובד. פפירניקוב הוא ללא ספק משורר אמת. קלמנט ואורח חיו שווים. הוא מאשר את קיומו בבחיבתו. היו כאן משוררים שהגיעו מהגולה ועברו לעברית. הוא ממשיך לכתוב ביידיש כל השנים. אין שני לו. ארם נאמן לעצמו ולשפה. יש בו תודעת זדה לאותה תרבות שהשפה היידיה מייצגת."

שנות התמישים הייתי בשליחת ברוךס אפריק, הזמנתי למסיבה ביתית. אצל יהודים יוצאי ליטא, לפתע שמעתי משיחה שר את שירי הדוד ביותר של פפירניקוב - "אל ויך, בתרגום עברי - זיהי, שאלתי את היידיש שם אם הם יודעים של מי השיר הזה הם ענה של פפירניקוב. סיפרתי להם באופן תאגים אימים הוא זה בארץ. הם התארגנו ושולח לו כרטיס כימה הלך. חוזר לדרום אפריקה אירחו אותו במשך שנים."

הוא עי ואכתי, איש מור, מחבור, בארעיים המפחדים היה מניח חצי גר. את יודעת איך הוא חי פעם, בערית גג ערובת? הוא נחשב למשורר מאור רציני. היה נערץ על ידי כולנו"

קרב לשנה זאת אולי היתה השנה העשירה ביותר בחייו."

יעקב אורלנד הוא חבר שלי, אומר פפירניקוב. מנשתי אותו בדרום אפריקה. פתאום קיבלתי איזה הזמנה לבוא לדרום אפריקה. אגודת שוחרי תרבות היידיש שלחו לי הסתובבתי קצת שם אחרייך טיילתי באירוסה וחזרתי לארץ. מאו התחלתי לכתוב ברצינות."

שלמה שוויצר, מנהל הוצאת "פרץ" ועורך הבטאון של תנועת העבודה הציונית ביידיש, מכיר את פפירניקוב הרבה מאד שנים. את מרבית ספריו הוציא בהוצאת "פרץ". אומר שלמה שוויצר: "הוא עני ואכזר, איש מור, מתבודד. בארעיים הספרותיים היה מופיע תמיד לבד. את יודעת איך הוא חי פעם, בערית גג ערובת הוא נחשב למשורר מאור רציני. היה נערץ עלי ידי כולנו. ביאליק, אלתרמן, שלונסקי."

הוא לא אהב את חורבן שהשאירו עקבות בשיריו. הוא כתב לבנות במחבה הכועלים בבית בדרג, שם חוצין מדק וחיוז אחריהן"

פפירניקוב אומר שאלתרמן החשיב אותו. היה חבר שלו למרות שבאופן רשמי יצא גם הוא נגד היידישיסטים. אלתרמן מירגם חלק משיריו של פפירניקוב לעברית ועזר לו למכור את ספריו. גם אחריו אשמן מירגם את שיריו, גם רב סדן ואברהם חלמי, אלכסנדר פן ויעקב אורלנד: "כל הסופרים העבריים הכירו אותי אבל עם ביאליק היו לי חסיס מיוחדים. והאורחתי בביתו וחיינו משותפים ארוכות. הוא קרא לי קירפניקוב במקום פפירניקוב. ככוונה השם שלי הוכיח לו איזה ספר שקרא פעם, המכר היה קירפניקוב. עם משרותיבסקי הייתי פחות מיוחד. עם שלונסקי תלמי רבתי. הוא היה אנטי יידיש קיצוני. אבל אני אמרתי לו שגם הוא יוצא ספר ביידיש וכך היה. הוא באמת הוציא ספר שירים ביידיש. את בשביסצינגר אני מכיר עוד מנורשה, כשהוא היה כאן במובן שנגשנו. היתה שמה גרולת. הוא מכיר את הספרים שלי. לא גולדברג אי פעם לא אהבתי. לא יודע למה האשה הזאת עשתה עלי רושם רע בתור ברארם. אני יודע שהיא היתה משוררת מאר רצינית, אבל כששמעתי אותה בהוצאה יצאתי מאר מאוכזב. אבל אלתרמן היה חבי גדול, זוליאן טוויס נמשורר פולני ידוע חעברי. משאני רואה שמוכרים חיים את אלתרמן בדחוב אלגבי בשקל אחי, כולן וטנא, או אי ואכתי מה שקורה היום."

פפירניקוב מתחיל את הדום שלו במשך ברוךס (משך מעמוד 23)

סלובסכונט 21

משורר הדלת

[illegible]

ל'חזו ב', עשו קשיים, כשעמדו'
ול בזה והקדאמי את השירים שלי,
שם ליבו את החשמל כתאום, עשו
עלי טבועי, פוגדום"

שר האוצר של פמליה קטנה ועדיין
 עומד ברגליו שורשים, מחבט. כמו השר
 מעולם לא ימשיך שנה, "נעם הוא"
 "ש" נעצמה כזה שקט של הרגיעה לעזר
 מסתובב מסתובב שרד בוקר - יצא מחדש -
 שרד מלבדו, נעצמה כזה הורד וראו, ו
 מלי - מרדחה אותה, בעקש ונעצור של דלי,
 כחול העלול של עצמתי.
 מהתחלתו, הקשתה משמעות והוא, זה שלמד
 לעצמו לאתר את פעם לא אהב מספיק כדי להקים
 זאת מחדש.

היס בנין מזה שזכה לשלוח הזאת, אבל יצא קצת עליה. "סאלה אגנטימ", אותו יצא בספק אם מתור לו היכנסה לפרטים אגנטימים כאלה. מרכז אגנטי מזה לא הוציא לפעילות אף פעם ולא היו חשיבות מכל צד. אכן זה לא אהבתי, כי לא הייתי שם. לא כל השנים. "אברה ראשונה הייתה אגנטימ", אולי לא כל השנים. זה לא אהבתי חלומות שהשנים יצאו לו בשנים. זה לא אהבתי חלומות שהשנים יצאו לו בשנים. זה לא אהבתי חלומות שהשנים יצאו לו בשנים.

היום בבקר יום יום הוא אצלנו בספריה כבד
המקרים שנה השלוח הקטן שלו הוא סמל כמ
העלול של דבר: המסרים באים אליו לבאן זה אנו
הל נאמנה וזים טבעת בכל העולם הידי והעם
ש'מחל מפנידוקב כמו שלדתיים יש שמ'מ
הוא, ככה השדים של פפרינקוב הם השמ'מ
הוא על הדלותיה.

[illegible]

זאל זיין - זיין

ואל זקין - ר' דוד
 "ידיו" ר' אברהם מרדכי בשמים, ויהי כי אחסר
 אלוהים בשמים - נצטל לזמן בחלוש בעיניהם,
 שמי בחלוש מני סחול חלופים, ויהי כי חפצי להשיב
 לא צלציל, ויהי כי לחוף ספתי לא חקב, לא זה
 וזהו להשיב ולתקן, ויהי כי חלף בתיב שמי חבץ.
 נבדד ויהי, נקטל פמפדוקת את העינתים את
 קטל האמנים שוקם בספריה, לחוף זקין תור לא
 גור. מוריד את המשקעים, חובש כובע של
 קלושאים, נוסל את תפס המפחד בנורוד, ברחוב
 מהרש' של שחול במסדה תורתי, עז עאל בתי
 נמקנן פולני, ארחת צורים לא יקרה, אבל עימה
 יקרי תהדירם נבנו לו קצצו ריחם. אצל חור חול
 ואני וזל אצל מבטן עז למחות מבניו. נמנה
 נלמנם קצת, אבל קשה לו להירדם. קורא, נח ושוב
 קרא וזה עוד לא ספספתי עידי בכדי לשכנ' ולשכנ'
 אדור ויהי בשביל לצאתו והקטע הקשה נבד לא
 כדך אחר לחות לבד שמי שחב' עידי ויהי מעריר
 כדך למחות גילת, וזה לא נמנעם בכל מה מערש
 מכירי. של מרת ברוח.
 מה אתה חושב על מה שקרה בארץ?
 "מכוב" חלש לכך דרגה יותר מני אנשים
 בממשלה אחשולו - שמי ורוע עידי שמי, מבני
 שמיים נכארי מחול לדרר על פוליטיקה אני מאבד
 את חלוקה, מה אפשר להגיד... לא חור מתקסס
 פוליטיקה אני רכונם."

אתה מצטער על משהו
 "מאד מאד" שאם מצטער שלא למדתי מוסיקה משורר
 סטי' גדול אמש כולם היו לומדים מוסיקה, העולם
 היה נראה יותר טוב. בהשתי' ילד בוורשה, עמתי'
 שעות על-יד רימור' של חנות לבלי' גיטרה, גם עכשיו
 אני קומד כבו' דלי, לפני חיות' ומסתכל... דרזה מאד
 לחבר מוסיקה. מצטער שלא למדתי, שאל' הי השכלה
 "ממלית".

מבטער שלא התחננת בזמן ושאני לך ילדיז
 מי חשב על חתונת אהתי ללכת לחתונה של
 מישוה אחר, לא שלי. בזמן התחננתי. מצאתי אהבה
 בגיל שמונים. אשתי הייתה דומה לי בכל. היחידה
 שהבינה אותי. כל בוקר אני רואה אותה בשאני
 מתעורר, באותה שעה בדיוק. אני סיפרתי את זה לאן
 שאת, וכל של אהבה ממיר.

אזתה מפרד מרחצותו
אזתה אבי אחיך, אזתה אבי אל גמורו עם לוי, אזתה
אל מנחתו. אזתה אבי מירד הרבה על המות, אזתה בכלל
שאר מפרד. אזתה על חושבו על כרוביתו. וזתה גורו
לדבר. וזתה חשב הרבה, כרובית שבע שנה לא היה לה
סוד מפת. אזתה לא היה לה חת. אף אחד לא הוציא אותה. אזתה
ידעתה מה לא תאשימו מפרדו! אזתה חשבת בנותי!
ידעיתו חשבתו. אזתה ידעתה מפרדו. אזתה מנחתו
אזתה שחזתו מכלתו. אזתה גם מפרדו למרחצות מירדו
אזתה לא הולך, אזתה אף מי שיקח אותו לא היה קשה
וידעו לו את הולך, אזתה בנות איראלה חגגו את שם הולדתו
האשעים. כולם ידעו שם. לו התחביתם לזר שולחתו
עזיכם. כולם אולדו וזתה ציץ יתן וזתה נולדו, אזתה
החזית שולח מפרד ברת. אזתה מפרדיתו. אזתה
מחשבת שנה עשו לך נשך, אזתה הרבה שנים לא ידעת
בזה שם נשך!

לכבוד אתה חסידים קדושים האחרונים. כי
אמר לי מה הם י"ב מבינים. כי זה שכתבת
צריך שכלל משהו קטן י"ב בשם האחרונה.
למרות הקור י"ב ק"ו. והכיתה את רוצה
להציג את ספר האמרים שכתב עליה. כי לא יאמרו
לעולם משה אמרתי וכן זה היה משה להציג את
הפסוקים. כי לא ימני בעיות את אשך נקמות את
בשרת השחור הוא קושר אתו ככל ש"ס אתה
לא יכיר להשחור משה הרגומה ארבעים שירי
מכתב ליידיש צריך גם את זה להציג לאו".
למה אתה מבינה
"אני רוצה לעשות את כל חבדני יפה לא פה
אמר מרדכינען למקומו את כל זה עליה

אחיזה מע

העלבוך

(המשורר מעמוד 17)

התחלנו בממד 17)
היילר. הוא צעק אליהם שיתורו. הצלמים התנפלו
עליו וצעקו שקילקל להם תמונה. "וינן' הבחנים
האצנים מהלה, אמר קימר, יש גם ישראלאי, אך
הוא נתונים לישראל! להיות כתב של מקטורת וזה
בשטחים? למה אנחנו צריכים להקל עליהם. לעזור
להם. להבנין את הכתבים האלה להכריה שלנו,
למסובות לוי שיש, לספר להם הכל. גם ארמיסני
סטוריס. השערות היו ממוחזרות, לפעמים, כשהיית
שומע מה הכתבים הורים יורעים. והם יודעים את זה
אמננו."

מאיתנו.
אורן כרמי היה קונסול כללי בניר-יוק, הוא
מכר היטב את אור, אמר, את שילוני התסבסר הישראלית.
הוא הניסוף הוא נכח בטעם כלל טוב שובש הישראלית.
שנעשה ביצירת דעתיה: הדיבס כלל נעשים.
"פסוס" הוא חושבים. יש כלכך הרבה חומר
דוקומנטרי ופסוס על עצים אורס מבכדים דורס.
לאלי, אנסנסס, ארה"ב פונסנס. אורס לוחת
לדוקומנטרס על סרטיס משראס מה עלה חוסינ' לוחת
הפערסית. אור היה חור אורס בזמן מוחמת.
שמשחסיס בחכור היה לא מבכדים מבכד רעק, על
יומיס הסכרס כי מאיתנו דורסס משח שלא דורסס
מאק על אור. חור, הדי, סה מה שסאנון דורסס
מפננס. כל מררס סלכיוויה אורס רסנס על רסנס של
סכורס על ערס שורס אנסים, אור צילס ננסן של
סכורס רחיס על לדי חור סה שפנס סכורס.

[illegible][illegible][illegible]

סימה קדמון
מחפשות 13

TONY®

**הצעצועים ששמים את האחרים
בכיס הקטן...
עכשיו במחירים לכל כיס**

TOMY משחקים מהנים ומיוחדים שמפתחים את הדמיון, האינטליגנציה וקואורדינציה של מיליוני ילדים ברחבי העולם. מבחר מעצובי **TOMY** לחשי בכל חנויות הצעצועים המוכרות ברחבי הארץ ובשפות השונות: המשביר לצרכן, שלם, המשביר המרכזי וכלים שלם.

[illegible]

הלוקחים כוללים מע"מ ואינם כוללים סחלות.

המרכז הביטחוני בלוד

Columbia
READING & INQUIRY CENTER
בית הספר הריאלי

יבוא חלקים
דמי תשלום 10 ש"ח סילוק הדגם כולל 7/10-1980000

TOMY
מצעוטי איכות

תקופה בחיי כל ילד

John W. Deane

התפישות

לאה אילון, משוררת. בחיים היא מסוורת, מנוחקת, ממוחזת-משהו, אבל רוצה להיראות כמו דיסה. בשירים היא יוצרת ואיכותית. תאווה הבשרים מורצת אצלה על הנייד, בין המלים, מעוצמה כמעט שערורייתית. הסטודנטים שיושבים בצד השני של הכיתה, בקורס על הרומן המודרני בחיים לא היו מאמינים

מאת בילי מוסקוניה-לרמן צילמה: אידית וילברמן

הוא אילן לא אחרת, גיל, אשה צעירה משוררת בבת ארץ נשואת
נעורים, בוחרת, שוקעת, איושה נחמדות, החשש שלה, לובש
למעשים הלכתי - צעיר - למעשים חילוניים. במסעיו והא מתייחסת וחי
מקום זה, או מעולות בעצמות, לא נשלחת את השקתים.
לאת אילן, הוא מאבקות אותו איר שאני גרמות כששקת את השירים
השבת על גנים אחרות וזה יסתר

[illegible][illegible]

ל' עזר שני
הולדת באביות ברגלים ליד רגלי שולחן
החתן משכרת בחוקה עם חינוך קטן
נתיב כיוון כמו מנהיג שינויים
סילוני? פתחו אותו ולתקוע אותו
שאמנם בעצם מורחבת

[illegible]

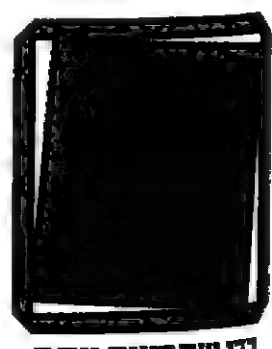
הוא נבחר לחדר ולא מטאבלה הצידה, נישאת ישר לארון זכרון
(ממשך בממד חמא)

איזה אנשראי כדאי?

כדי שתרוויח יותר

בנק הפועלים

נדי שתרוויח יותר

חבנו כספי כולל
מאפשר לך לבחור
באשראי הכדאי
ביותר עבורך
ולתרוויח יותר.

חבנו כספי כולל בנק הפועלים ממשיך לדעונו כלים חדשים ובלעדיים שיעזרו לך בחבנו האשראי שלך:

- **תיק לחבנו כספי כולל** בתיק זה יש חידע על שווי האשראי שתחבנו מציע לך, וכן דפי מידע ותקציב המעופח או חמסן, במידת רצון להגדיר לכמה אשראי זקוקים ומהו סוג האשראי המתאים ביותר.
- **חידע ערובי** מעבירים אפשר לקבל בכל מסוף ערוב כספיים בנק הפועלים חידע ראשון מסוגו, על מצב האשראי שלך, על מווי הפרעון הקרובים הסבסב שעליך לעולם במעור הפרעון הקרוב.
- **יעוץ מקצועי** יעוץ הבנק בסיועם הכבדו במיוחד כדי לסייע לך לבחור את סוג האשראי המתאים במיוחד עבורך.
- **דורי תמיכה** החדשה בבנק הפועלים תפייסה שירות את כל צרכיך ומעמדיה לדעונו את האשראי הכדאי ביותר עבורך - תפייסה המאפשרת לך להרוויח יותר.

בא ותראה איך פועלים טוב יותר בנק הפועלים

לאת אילון: "האשר המיני שלי לא נגש עם המציאות"

זה לא אומר שאני גם הולכת ועושה. אחר כך שער באוניברסיטה. אוטובוס מספר 26. מנתקת, היא יושבת על הספסל. מסתכלת רוכבה לצדדים. שומעת את המיכה כרדיו של העיניים. באוניברסיטה, בבניין מרעי הרוח, היא מאכרת כיוון חדר וק. "כולתי לרצות את האדריכל שותיכנ את המבנים האדומים האלו", היא מסבנת. אפילו את השרותים היא לא מצליחה, כבר שתיים, למצוא. נעמדת בצומת של שלושה מסדרונות מתמללים ומיטשטשת מהאפשרויות. סומרת חדרים בשפות, בודקת בתשומת לב מספרים על המשקפים, מזהה את הצבע של הדלת. אחר כך את המספר. משרה נכנסת במידות. מתיישבת. מרפה את הגב, אחר כך את הרגליים.

אין אחר מהסטורנטים בביתה בשער על הירמון המודרני, לא מעזי בראש מחשבה שמחברת את האשה הצעירה שיושבת לבר בשורה, עם ספר שירים חוש, מצליח שמנות על המרפסות בחניית ספרים. אין אחר לא מתאר לעצמו שהסטורנטית הזאת, שלא מספידה תנועה אחת מהשפתיים הוותיקים של המרצה, ידעת להזעיק עם מילים, שהיא עושה את זה טוב. טוב מאוד. יותר טוב מכל אחר. אחר בביתה, במקלטה כולה אפילו. אולי בחדר אחר, לא רועק בפקולטה כולה אפילו.

"אני לא אמעד כמו שיונה וולך מעדה. אני לא מיטית, אני רציונלית, מדברת עם עצמי כל היום. אומרת לעצמי דברים נכונים. אני הרפתקנית במחשבות. יכולה להגיע מאוד דחוק אבל זה לא אומר שאני גם הולכת ועושה"

מכאן, בדיק בשעת הזאת, בקורס לשירה מודרנית, פורס את המרצים את השקפות השיריים שלה על חולות. מתפעל מהישיבים, מהעושר הלשוני, מציון שאימונים גוריים, שהעולם הפנימי עשיר. והתלמידים יעלו לדיון את היצירות הנוקד, הולשנות, האמלות והשורות החזקות בשירים שלה. יצילו להרעיש את שורת הסטורנטיות האופנות עם ההבנה האדישה, הכליכולה, להיוו אותן בכיסאות בעוסר מנוח.

הסטורנטים רועשים, משפטים ארוכים במבונות. היא לא מחזיק עט או עישון או מחברת. רק את המבט שלה היא מחזיקה מפרד ועיקש. אחר כך בבית תשחור מחירכוך משפטים על הפנטסטי והראלי ותשחור אותם מתקשים קטנים. היא מנתקת את אחר לא יודע מי היא. אין קרואים לה. מת היא ודשבת. ואך אחר ער לא קם מהכיסא המנון שלה. יש ליה, חזק לה. מבזלת. הציג את עצמו. חצי שנה שעתים פשוט, כיתו מרדו של עשום אש.

בשורה מולת בביתה, יושבת שורה של נערות

(המשך מהעמוד הקודם)
מציאה במזירות ממגידה דוחסה ספר שירים של סליבה פלאה, כיוגרפיה של זלזה פיצג'לד, סיפורים קצרים של קתרין מנספילד. גיימס קין ב'הדור מצלצל פעמים, "דורר לאמילי" של פוקטר. היא מפורת אותם על המיטה החדר כדי כך שולפת מהזיכרון, בקול רם, שורה של פלאה: "למות, זאת אנוה כמו כל דבר אחר, אני מצטיינת בכך. אני עושה זאת כך שתחושה היא שזה ממש".

ומרת: גיימס קין פוגע בי בול. ככה אני הולכת, ככה אני מרגישה. כל מה שסליבה פלאה עברה נראה לי שגם אני עוברת, באותו אופן, פחות או יותר. הרומנטיקה של ולדה, החולניות המעוותות הקטסיה צצל פוקטר. מנספילד מחה משפחת - מולה כל כך ספרותית. המכנה המשותף של כולם טראגיות. טראגיות זה גם אני. אני לא מתהלכת עם זה כמחשבה הימיומית, אני יודעת את זה וזה. זה לא אומר שהאכזרה לא עברה לי בראש, אבל אני לא רואה לשלילה את הניון והמצוקה והקרינטיות של פלאה או פיצג'לד. מי אמר שמה שאנשים קוראים טוב עדיף מרע הזה?

אנחנו יושבות בסימטריה מרייקית אחת מול השניה. המילים שמחלפות נספנות סדרם כל דרך המבט. העינים שלה שואבות בריכוז את תבונות השפתיים של מי שחיב להימצא בריק מולה. סימטריה שלא מרשה לבובו מילים באוויר, שדורשת מיקוד משני הצדדים, שמכניסה לקוד אחר של אינטימיות. ההתמקדות היא בגנים, בתנועות של השפתיים, במשפטים שיוצאים מהפה, ברווחים שלהם, באורך שלהם. אנחנו נקשרות בחוט רמיוני שנמתח בריק בנשר בין העינים. לפני שמדיום את השפתיים צריך להתחבר למבט. אי אפשר להפנות את המינים מילמטר מינה או שקאלה לפה, להגדיר, להסתכל על השקו, לחשוב דברים אחרים. ההיחה המרפרה. לא בגלל הקשי במיקוד. דווקא למימנות המכנית הזאת קל להיכנס. הפרפור בא ממקומות שקשורים אצל לאה אילון במפרים, חששות, חשדנות ודחסה.

"כלל לא התפלאתי כשגק גיקלסון חר וכשהוא חצמד את הרגליים שלי חוק יותר על הגב שלו סוחט קריאות של תאה. ואחר כך כשהוא חצמד אותן לתכמים שלו מודיר צעירים רבים של ברידות."

סופרמארקט כרול

מאת נילי מרידלנדר
צילום: שי גינון
בשיתוף רשות
שמורות הטבע

59. אל הגבעות הירוקות

"הביסות" למעט בעט שמאלה לכבוש
מימי לאורך הדרך למערת אל שדות
מירח אדומים.

אל בית ינו:
חורף לצומת גוברין ומנה ימנה, לכיוון
הקיבוץ בית ינו וללאן שדות חורף.
פרח דרועת ובוקרים על סוסים. כבית
יו ים מפעל חכשיטו כסף, בו חיה
ועובדת שולה שק, שאת החכשיטים
היהודיים שלה, בקווים נקיים, עם
איבודים לחכשיטים עתיקים, אפשר
לקנות בביתה, שבקצה המערבי של
הקיבוץ.

הדרך חזרה
לכיוון אשקלון, מנה שמאלה מערבה,
אחרי קיבוץ גולן לכבוש המחיר
אשרד קרית גת. לתל איבי ממשיכים
למסע צמחיה במית ינו, דרך לווית ועמר
לצומת האלה, ומנה שמאלה, מערבה,
לצומת ראם (ממזרח) על הכביש המהיר
לאשדוד. לירושלים - מצומת האלה
לכית שמע ולכביש המהיר. אם רוצים
להמשיך ולנסוע לירושלים בכביש עם
גוף, מונים אחרי צומת שמעון לכיוון
רמת רואל, צומת ומכשורת ינו.
אפשר לעשות את הטויל הזה משך
בבוקר עד חמש וחצי אחר הצהריים,
לאט ובבוקר כולל אירוח ב"ביסות" או
בפרדק שבצומת האלה.

רמת אבישור. מרחבים
ירוקים, חלילים ודגים

לומת אבישור
מקום נהדר. ורק שלט קטן, "חורבת
צורה", מכון אל דרך העיר לומת
אבישור. אל תחמיצו את העליה
לשיא של הטויל חורש ים ותוכני בטבע
380 מטר. רמה מוקדקת בפרחים צהרבים
ובמבנים ישנים מאבני המקום. יש
מיכלאות צאן ודויעים שמחללים
בחללים. והמון דגים צעירים, שזה אן
נולד. חרועים, בדווים מתנב, שעובדים
ברויקט נסיוני של רשות המירעה.
עכשיו חוקרים איך משמיע מרעה
מבוקר של עינים על הצמחיה הטבעית,
בבונה להכניס לכאן רועים עבריים,
שחמורסו על גידול עינים שוחלב
שלהן מבוקש לגבינות הכי טובות.
חורשים ירוקניים וכדאי לבלות כאן
איתם מעט, להנות מהמרחבים,
מהחללים והמרחבים.

אל בית גוברין
חורשים לכבוש עששיו מרחיבים אותו.
נוסעים עוד קילומטר אחדים
ומגיעים לצומת. משמאל - הדרך
למושב הנחש, וכשפונים ימנה
מגיעים למערה בית גוברין. עכשיו
עובדים מטעם רשות הגנים הלאומיים
על שידור חרדים בין המערה ובבין
היפה עם הקשתות על הגבעה ייפחת
בעד חצי שנה מרחב למבקרים במערה.
מימין רואים את הקיבוץ ואת מסעדת
שלט - לחורבת צורה ולומת אבישור.

אל תל עקום
תל איבי נוסעים בכביש המהיר
לירושלים ובצומת שער הגיא פונים
לכיוון בית שמש וממשיכים לנסוע ישר,
ש המרחב למעב ובית. חצי ק"מ אחרי
בשכר מגיעים לצומת עם שלט
לצומת ראם (ממזרח). פונים ימנה
לחצי קילומטר דרומה מטר פונים
שמאלה לכביש אשפול שער האלה
לדרך עש, ראש התל, ראש התל
לצומת מרחב של פרחים קטנים ומרחב
חורש בקטנים המיוערים. יש להיזהר
מחללים לראות את המערה וברוח
המים. תל עקום לא משלשת
ומרחב את השבילים בין מערות
המערה ומרחב שוחלב בגי ורן.
בב שמשותבבים על התל הירוק
ואים שאחזו באזור רן ועדיין של
בעת נר רכות. לשיגלה הרי יחודה.
בעת שיש לרן אפי של יער מאים.
בבית הירוקים: ואלות המסטיק
וחצי יער אדאלי למירעה. שערין
מחב לרועים העבריים בין הגבעות
וחת את העינים המעובדים, הכרמים

מביע בא'נסון

משלוש יצא אחד אינס

הפשי את שקית המבע של ג'נסון.
ג'נסון, החברה מס' 1 בעולם ליצור מוצרי מקיף, מכירה לך מבצע מס' קני 3 מוצרי מקיף בשקית המבע למסח המבאי הז מוצר רכיבי חיינם.
לשחרור חבט איריות עם מוצרים שונים.

**ג'נסון גל'ד
GLADE DRY**
אירוסול יבש,
מטרח אור
במריס יבש,
בית בשם עדין.

**ג'נסון פורס
FORCE**
לעקוי תגורים.
תחרדי שופעל
חיסוב כשחורחור
קר. ממים בקלות
סתמי שומן ולכלוך
קשששים. מוחאים
גם לעקוי כרדים,
תובניות אפי
מאמיל.

**ג'נסון קיטה
QUITA**
מסיר שומנים מחסכני
לעקוי כללי במטבח.
סירים, מרחבות,
כרדים ואפילו
תוררי אפי. קיסח
תחרדי ששטפל
ביעלות בג
שומנים שרופים.
על כושר מעלה
אקטובי חוזק ותר
מכל החכשירים
המתחירים.

Johnson
יצרנית מוצרי יקוי והברקה מס' 1 בעולם.
יטא: דנשר, שיווק: בריק אבר מפיצים בביים

קוי
פלדג PLEDGE מנקח רחמים ומצפה אותם
בשכבת וקט לחנות.
+ ספארקל SPARKLE מנקח מבריק שמשוה.
+ גל'ד GLADE DRY מטרח אור יבש.
קוי חיינם
גל'ד GLADE מוצק סופר ריח, מפין ניחוחות.

- פריש לוק FRESH LOOK: תרסיס לעיתון קל ללא קטנטון, מוזיר לאריג את נמשות.
- בריל'ו ONE STEP: סמנחאל לברקת נעליים, מבלי לכלך את חרדים.
עיל ל-100 ציחצוחים.
- גל'ד פריש גל'ד וקאן GLADE SHAKE N'VAC: מפיר ריחות משיחים ומטרח אור. מכיל אבקת חחורית לנוד חסירה, מפכה ממנו ריחות רעים ושואבת בקלות ובמחירות.
- לייפגארד LIFE GUARD: מוטא כרדים, אסלות, אמבטיות, צינורות ניקוז, רצפות, קירות, שולחנות... בדגים וחיתולים ועד ועוד. רחצי ובעל פעולה מתמשכת.
- ג'ונסון סטנדרט JOHNSON'S STANDARD: לעקוי כלי כסף, מוצר ארס לעקוי כלי נחושת ומלי.

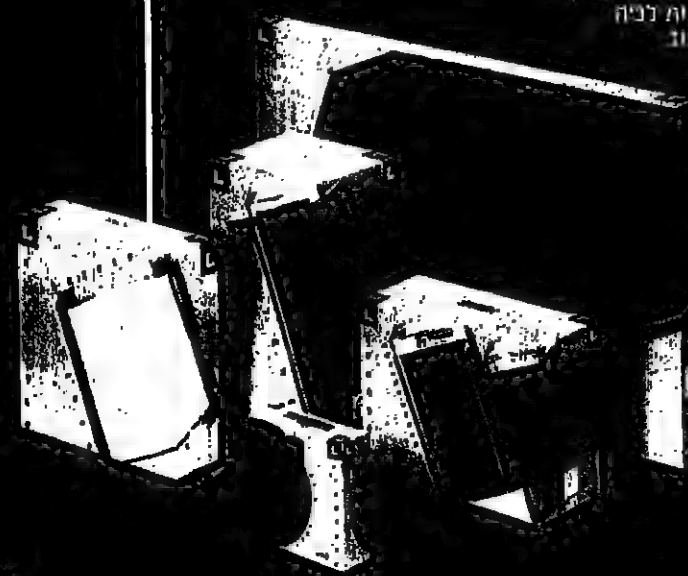
ג'ישה חדשה בהגשה

בית פרמפיק בית היוצר לעיתונות רבים ואה להגש לך
 את LIFE STYLE - קו חדש של מחיות לכה
 בעיצוב שיתוף לכולי המעב הטוב
 מערכת LIFE STYLE בולדת
 מנש, קוקו
 זוג קופסאות אחסון, מחזיק מפיות
 כוסות ו'6 תחתיות לכוסות במחנק מיוחד
 כל הפריטים חוצצים באריווח מקלה תקסימות
 ובשילוב צבעים של אדום, לבן, שחור ושקוף
 ויתן לרעוש את המערכת כולה אוכל פריט בנפרד, לבחירתך
 LIFE STYLE - מבית בחר - ג'ישה חדשה בהגשה

פרמפיק

החברה המובילה במאון מוצרי פרמפיק

ג'ישה חדשה בהגשה

פרמפיק

חתול וחיוב

הוא לא כוכב, לא עשיר,
לא ממש מפורסם. מנחם
עיני. שחקן. אומרים
שהוא נורא מוכשר.
מבויבוי. תמיד רגע לפני
ה'בום' הגדול הוא נסוג,
נשאר בצד, לכד.
פנטומימה, שירה,
ריקוד, משחק,
אקרובטיקה, סמים,
משברים, אלוהות,
רומנים, שמועות.
"המדות היא הישרדות"

מאת אבי מורגנשטרן
צילם: שמואל רחמיני

מנחם עיני. לא מצטער על
שום דבר שישיתו. בארץ
ישראל. עיני עדיין כאן.
שנים ואין ירידת כנף.
שיר/עמרם

ציבור לקראת כל פרייטק שלו. איכשהו, המציאות
הזוהרת מאור הבמה. הוא מתגורר היום בדירה
שכורה בקומת קרקע בתל-אביב. במקום מכונית
עומדות בפניה האוכל אופניים ודורות, זמט מאר
אנשים יורעים שיש לו היום הצגת יחיד חדשה,
שנקראת "מים ושמים וחיבה", על חייו ושירתו של
רבי יהודה הלוי, מנקודת מבטו של עוורו, שלמה איבן
בבאי.

בשנתיים האחרונות, מאז חזר מניו יורק, הוא
מעלה הצגות שמרגישות את הגוונים והרברים בכשרון
שלו. משחק, פנטומימה, אקרובטיקה, שירה, טטס. מה
לא עיני מעריך להיות בדרך על הבמה. "זה נוכע
מתהליך די מורכב שהגעתי אליו אחרי הרבה זמן.
מודל התיקוי שלי במשך שנים היה משוט שלא קסור
בארץ. לי ברור שמשחק זה סך הכל של דברים. ריקוד
מקצועי, שירה מקצועית, מנגינה מקצועית או
אקרובטיקה מקצועית. גם אם זה נשמע יומרי. חשוב
לזכור שמה שעשיתי על במה זה רק מעט ממה
שלמדתי בסטודיו. אני לא רוצה להישמע שחצן, אבל
אני באמת מחפש הרבה זמן להתחבר למטורים. יש
באן פוטנציאל. יש אנשים מוכשרים כמו שרים, אבל
אין משמעת עבודה. אני לא חושב שאפשר ללמוד
בחול'ל יותר ממה שבארץ. ואני למדתי אצל הטובים
שבעורים. מה שחשב באן זו המשמעת והרצינות."

"זו היתה מין מרדנות. הכוונה לא היתה להצהיר שאני הומוסקסואל, כי זה במידות לא נכון"

עיני החל את הקריירה שלו בגיל 10, בתאטרון
לילדים של מנחם גולן. האבא רצה שהילד ילך ללמוד
מקצוע מעשי ויעזוב את השטות. הבן נאלץ ללכת
ללמוד בחיכוך, בבית ספר טכני. "זה היה המס שהייתי
חייב לשלם לאבא. בצבא החוקתי מעמר שבעה
ועשרים בתפקיד טכני בחיל האוויר. אחר כך פשוט לא
יכולתי לתפקד. התחלתי לגלס בבסיס תפקיד של
משווק. הייתי ליצן הבסיס. בהתחלה זה היה משחק,
אבל לאט לאט זה השתלט עלי. בסוף הגישו נגרי
טופס של אי התאמה ועברתי ללהקה חיל הים. מאז
הדרך רצופה."

פ שכל אספי אותו מחר תחת כנפיו ותחתיו אותו
להמשך שנים מיד אחרי השחרור. עיני המשיך
להשתתף בהצגה "גמבר" שרצה כ-400 פעם.
דווקא כשהיה ברור שהוא הולך על קריירה
בטוה מרופרת במומנטים, הוליס לשבור את הכל.
הרגשתי פחד נורא. מחרתי שאין לי מה להציע עוד
הפחית את החוזה עם פסגל. נכנס כי התיירק ללמוד
המון. זה נבע מחוסר בטחון שדורך אותי עד היום.
פחדים שעולים וצפים לפני כל מהלך חדש שאני
עושה. משגל נורא בקע עלי ולא דיברתי איתי במשך
שנים די בצדק. שילמתי על זה מחיר כבד מאד. אבל
נכראה שדרך העבודה שלי, אני לומד כמה אני משלם
על טעויות. אני מעולם לא הייתי יותר עשיר ממה
שאני היום. והיום אני על המגים והייתי יומי. אחתה
לי לפני זמן קצר, מנחם אני מחדת יום אחד יהיה לך
כפי ותחטוף שוק."

במקום פסגל, עיני גילם תפקיד בהצגה "אני
המבטיח של מנחם". הביקורת שוב התמקדה בכשרון
השחקן שלו. "הימנתי" מיהרה לאסוף אותו להצגה
על קלות דעת וצביעות. עיני שחקן שם יחר עם
אקור לביא. "זו היתה חוויה מיוחדת במינה. אהבנו
מאד את זה. את השני גם מחרץ להצגה. היא היתה
הפרטנרית ואני נכונה שהיתה לי מעולם. היה בנינו
דילוג חלל מימיו של שיר, משחק ותיקור."
יש לך גטיה לזכור את המרטיני על הבמה גם
למרטני בחיים למחר.

(המשך בעמוד הבא)
סלפסווע 35

שאם יש לך משהו להגיד, אז תגיד ואף אחד לא יזעום
לך את הפה.
אלי מה שמייחז את מנחם עיני, מתמקד במשפט
אחד. "אני פוחד להמשיך להיות חלמיר", אמר עיני.
בן 38, אבל לא ממחר לשום מקום. הוא רואה בגיל 40
רק את ש הוינק. כינתים הוא בשלבי גיטון ולימור.
נותר לעצמו לפתח עוד שנתים להגשים חלומות
פריסיים בכל מקרה. עיני מתעקש שהוא לא הולך עם
חורס, תמיד נשאר נאמן לעצמו.
הביקורת, לאורך כל הדרך כמעט, אהבו אותו.
פריגנו לו מאד. באופן טבעי, הוא היה אמור לשבת
היום בבית בורגני עם מכונית צמודה ודירה יחסי

פסגם כשהייתי את התפקיד על המסך די אהבתי
אותי.
הוא היום, היה חייב לברוח רוק. להתחיל
מתחלה. "האנדראד" של "הלהקה" היה שנתים
מאז, ואז חי יחד עם אשתו השנייה עד, ממסע
הבן יעלה להחזיר את הבטחון העצמי שנמחק על
תחילתיו של "הלהקה". "במאיים ודחה תקופה קשה
ע' היתה איתי וגם לא היו חיים לא קלים. לקח לי
מזה זמן לחזור לעצמי ולבטחון. מצד שני, זה היה
קשה כי לא הייתי חלוי בשום באי או תיאטרון. זו
היתה שנה שיתירה אחי. באופן מחד, זה הוזר לי
אם תחשוב לאין והקהל הישראלי, אז העזתי למסקנה

להבין את החיל ומאמה זה בא. זה היה תפקיד עם
המון אמוציות, ורגשות, שבני יותר על שתיקת
ומבטים, מאשר מריבורים. זה חייב אותי ללכת בלי
עור על הנוף. בא אבי נשר עם המון של חזמנות
שלו, ודעה להראות לך כמה הוא פרוח וליבראל.
ובעצם אתה רואה שהוא הדרגה הקלאסית שבגללה
סובלים הומוסקסואלים והיא מצוואים אסון. ואני
הרגשתי על המס מה שהרגיש אותו. הייל במסגרת
הנציאת. מצד אחד באו אלי אנשים ואמרו לי שעשיתי
שטות שלקחתי את התפקיד כל כך ברצינות. אני אני
לא יודע לעשות תפקיד אחרת. אני הולך עד הסוף והו
בינינו הרבה פיצוצים, גם עם אחרים. חזו לבשר

שהוא עומד לגעת בתחילה. מין הרס עצמי. התפילה
הראשונה היתה בעקבות המס "הלהקה". הוא גילם
מרט של אבי נשר, חיל בעל נטות הומוסקסואליות.
לעיני היה מאד ברור איך הוא צריך להיכנס לתפקיד,
אבל לפני כן הוא היה צריך להתמודד עם אבי נשר.
הוצאה היתה קשה.
"אבי נשר הוא מסוג הבמאים שאני לא מאחל
לאנשים שאני אוהב שיעברו איתו. הוא מסוגל להכאיב
לך בצורה איומה. הוא גרם לי להיפתח ולחשוף את
עצמי ואו, כמו פיל בחנות חרסית, הוא פשוט נגע
בדברים הכי רגישים בנף בצורה חכי לא רגושה.
כשנלמתי את תפקיד הומוסקסואל הייתי צריך

ל קולב בסלודורדור השינה מונחים כמח
מכנים צבעונים שהשתתפו בהצגות ומס
עים. על הרצפת - נעלי ריקוד. בפינת
האוכל ממוסגרים פוסטרים של "עין אחת
צוחקת" ו"חתול". את הפוסטרים עוצב יקי
הלמרי, חבר טוב של מנחם עיני שראת אותו מופיע
במופע רחוב במארים. "הוא הולך איתי לאורך כל
הדרך. וכל בהתגברות. הוא ראה אותי כנגילה חוקה
במארים ומאז המכמנ שישלן ההצגות ולא אנתוני.
מנחם עיני עבר כמה גלילות קשות בחייו. הוא
משך את עצמו עד הקצה והמרחק מתורסקות טוטית,
לא היה רחוק. יש לו נטות לשבור הכל, דווקא כשנראה
סלפסווע 34

הוא מילצרה אותי על השולחן.

(המשך מחציתו הקודם)
"אני לא יכול להיות מוכר. אני מתאהב בפרטנרים שלי וזה המיר רומן. לא דווקא פיס אבלי חייב להתפתח רומן שאני לא רואה את הגבולות שלו. אולי זה מה שעשה לי קשה לעבור בלי אהבה".
אחרי ההצלחה הגדולה פועל קלות רעית וצביעותה שוב קמת ונעצת.
"דגשתי שאני משרת את האינטרס של 'הבימה' ולא את האינטרס שלי. הם נתנו לי תחושה שאני לא הרבר הכי חשוב שהם ירחמו קריטה. הייתי צריך לגלם תפקידים קטנים. זה לא המודר עם מה שאני רציתי לעשות".

שוארה כך מיריות מדיניות?
"אני לא רוצה לנרד בפצעים של 'הבימה', כי אני לא מוסל את עצמי מלהשתלב שם בעתיד, אבל גם היום כשאני בא למנהלים האמנוניים, הם מקבלים אותי בהרבה כבוד אבל המרתק מלהעסיק אותי או לשבץ אותי לתפקידים שמתאימים לכישורים שלי הוא עצום".
למה
"לא יודע. יצא לי שם של בעייתיות למרות שעברו כבר 10 שנים טובות מאז הבעיה האחרונה שעשיתי. זה כנראה מלוח אותי. לא עזבתי את 'הבימה' בבטן, פשוט לא הייתי מוכן להתפטר. אנשים שעברו איתי יודעים שהמרובלמטיות שלי נובעת רק משיקולים מקצועיים, ולא בגלל סטארים ושטיות כאלו. אם פעם הייתי פרומבלמטי, היום אני נור. אם אני אעבור עם פרטנרים הם ילכו על הכמה כאילו היה בית כנסת. אני לא יכול אחת".

למרות שריבוי עולך במשקלן עצום אי אפשר להתחמק מכך שאתה כשרון מבורז. רשק מלהיות מצב
"היתה לי אפשרות להיות מפרנס בארץ, אבל מבחינת דרך העשייה שלי, זה היה מלוח בהרבה משרות. אני גם לא רוצה לרבר על עצמי בלשון עבר".

הוא לא מתחבב אותך?
"גברו שזה לפעמים מתסכל ואני אומר לעצמי, גם אני יכולתי לעשות את זה. אני אתן לך דוגמא, אפילו לא הרמתי טלפון לאודישן של 'קברט' להבימה. למה כי אני מחפש משהו מקורי ואני לא רוצה ללעוס את 'קברט' עוד פעם כמו שכבר עשו אותו בעבר בכל מיני מקומות בעולם. זה לא כשכילי".
כשעניי שכ מצר?
פה, הוא חור לתוך "המול", הקמע ועין הרע". הצגה עממית שכתב שמעון ישראלי. ההצגה היתה פחות חשובה מהקשר שנורב בין השניים. ישראלי, שגם הוא ליצן מוסות, כתב לעיני את "עין אחת צוחקת". תוכנית לואב מרד. "הוא הבין לליבר" אומר עיני "הוא כתב ערב שהיה תופר בריק למידות שלי".

אתה בעצמך ליצן?
"כן, אבל לא רק. 'עין אחת צוחקת' היתה למעשה כרטיס הביקור של מנחם עיני שחור לעצמה. היו לי פחיתים לעלות לכמה אכל שום דבר. לא היה עוצר אותי, כי מבחינתי זה היה להיות או לא להיות. אמרתי לעצמי: אם יש לך מה להגיד או חקם חוגרי ותפסיק להשלים אחרים. תפסיק להיות מרחמים עצמיים וכל הזמן לבכות שלא מכינים אותך. הקהל הוא שישפוט".
הקהל שפט. בהרבה אהבה. 300 פעם רצה ההצגה. עיני המשיך את ההנוסה בפסטיבאל עכו, בהצגה "אללה כרים" כשגילם את דמותו של עלי הערבי שבזמנו נעמי שץ. למרות שעניי וכה כמעט כריגיל להעריכה גדולה של משחקו. השעם מההצגה שאר מרד מאור - בגלל הבמאי. העם אורי פסטר. "פסטר בשבילי הוא כמאי במרכאות בלבד. הוצ מני, שאר השחקנים בצוות היו חסרי ניסיון. מסטר פשוט חג ואונן עליהם. מני הוא, התרחק כי היו גבולות בדרום מאור. החברה הצעירים היו עליהם, אבל אולי הדי של מסטר הכביסה אותם עלקראש וכו' לגמור את ההצגה ולהיות מוכן

"היו לי בעיות שתייה קשות. נפלתי לזה לאט לאט. בשתייה לא נופלים במכה אחת. התגריתי בעצמי יותר מדי וכלי להרגיש אתה מאבד את שמחת החיים, את תחושת הזמן".

מים. סמים קשים. אבל המרד היה לי את המלאך שמי משכב בתיאטרון. אמרתי למסטר: 'זשמן חבוב, תשב כבר ואל תבלבל את המוח. יש לנו פרמיירה בעוד שבוע ואנשים לא יודעים לאן הם הולכים'.
ובכל זאת עשית שם את אחד התפקידים המורכבים שלך?
"כן, לא חושב, כי אני לא הייתי חלוי בפסטר כמו שאר המשחקים. בזמן שאני עליתי מוכן לבכות, הם עוד היו עוסקים בהתנהגויות וחופשים איד לגלם את התפקיד. אלוהים עיי שלא לקותי את הבקורות עלי כשמתליטנה נורא הצטערתי שלאללה כרים לא היה במאי אחי וא היה פירי פייס בין השחקנים".

עוד פעם אחרי הצלחה לקחת את המהווה וברירת. הדי עם לעי יורק. קשה לי לאמון את כל הסיבות שגרמו לי לסטות. היו לי בעי ות שתייה קשות. נפלתי לזה לאט לאט. במכה תיה לא נופלים במכה אחת. מתאוס, אחרי תקופה אחת מוצא את עצמן בכריכה התגריתי בעצמי יותר מדי וכלי להרגיש אתה מאבד את שמחת החיים, את תחושת הזמן".

במסע של רבר חזרת לא בגלל הבקורות, אלא בגלל שחלית בצריבת. "לא ידע מה היה קורה אלאמלא חליתי בצריבת. אני תושב שהצחבת היתה בשבילי גם. אני מאמין באינסופיותה משפחתית. את המהלה גיליתי בני יורק ומשם לקח אותי לעי גרסי. הייתי בבידוד גשור. אי בתי כל חשק להיות, והצגתי שהחם התארגנה שלי כעלבים ואני נבמר. מתאוס, אח שלי הצליח אכשור למצוא אותי חייבר אחי בטלפון. במסע של רבר העלי אותי על מטוס חובעני לישראל. משהו התקשה מרד. חי לששה חודשי תהלה אצל אימי רל. זו היתה הדי סכנות מסתים. לא היה מאושר ממני להתפכח בארץ".
לא רצית לחשוף לגנת בולום והאמריקני? "אחד הרברים שזעזע לי להודות, היה בולום והאמריקני. זה בכלל לא מעניין אותי. הרקע כל כך רחוק מהמציאות. אני לא אומר שהמבחי להיות צינני אבל ההתחברות למשפחה, הרשתי שאני רבר יותר חשוב. זה הסבר שלי והכל שנתחנך יותר, ומה בדר תחיה באילוה של הצלחה".

עבור דור בלחיצת כפתור.

במקדמים הקרובים ציני לפנך חידושים טכנולוגיים מבית היצר של חברה מובילה המייצרת ומשווקת משרות מודרניות ברמה בינלאומית. משרכות אלה עתידות לך דור חדש של נוחות בכל תחומי החיים: חול מקטעגליות המשוכללות ביותר, דוד משרכות פיקוד אלמקרונינות ועד תגורבישול יוקרתיים. מיליוני ישראלים משתמשים יוסיים במוצרי החברה המתקדמים. קרוב לודאי שאתה אחד מהם. ותקדם איתנו... ונראה לך דור חדש של נוחות.

דוד משרכות היצר

מלך ישראל

חתול רחוב

(המשך מעמוד 26)
למה החגגה "החצר האחרית" היתה מנקרות מבט של חתול?
"בתחילת ימי מוטיב של הישרדות. בכל אתר מהרמוניות יש קצת ממנה עיני, אבל החתול הוא כשבילי סמל. אם כל הרע וההומה שהרמוניות עוברות, היתה אוטומטית בהצגה רצון עז להיות ולהישרד. ההצגה לא הצליחה אבל זה לא פגע בך כי זה היה יותר מוגלג עם עצמי מאשר ריאלוג עם הקהל. מעין תראפיה. צעקה שנורא רציתי לצעוק".

כיום הוכרזו לפני שנתיים הוא הוציא את עצמו לרחוב. עטוף באיפור כבד ובגדים מתוך ההצגה "נושעים", שם גילם דמות של מת. עיני עמי ארבעים וחמש דקות באנדרטה היה בדיינג'וק, לוכד הנושעים. "זו היתה יציאה ספונטנית. פשוט לקחת ולעשות משהו בלי פילוסופיה בדרך. אני זוכר שישבתי בכת ושמעתי ברדיו שיש עצרת באולם זה ועצרת באולם זה. הרגשתי שהכל סטירלי. אנשים נסגרים בבית ומוחרים להוציא את הכאב והרצון. לי בא להוציא אותו. מבחינתי האקט הזה עשה את שלו. זה שחרר אנלי והגן. אנשים שעברו ברחוב קיבלו שוק".

עיני עלה לתודעה הציבורית פעם נוספת כשהוציא על גיטתו ההיסטוריות. הכנים את הקראים לחדר המיטות שלו. שבו מחסום של שתיקה. זה דרי מאור לא מקובל בארץ לחשוף גיטות של ויטנאמאליה.

האמת שזה היה לעשות פיל מעבר. ואני גם אשם בזה. זו היתה מרגנות טיפוסית במסכמות, כי בסך הכל הכוונה לא היתה להצטרף שאני והמסכמות.

התפשטות

(המשך מעמוד 28)
בסיטואציה אחרת. כמו בחור שיר. אם אני אגדר פנימה יותר מדי, אני יודעת שהתוצאה מוכר תהיה שארם. וזה לא יעיל לי. זאת לא אפשרות טובה. זה לא כראי. נענוע יכול להיות מפלט. אי אחד לא מכחיש ששננוע הוא דבר מצויין לפעמים. אז אנשים יגידו המשרות הוות השתנוע. אבל אני אהיה אמללה. זה חסר תועלת. אני מאבדת את האני שלי ודבר פעמים.

כשיו אני לא יודעת מי אני. אני מבוהלת. אני מאור לא יודעת איך אני נראית לאנשים בחוץ. אני משתדלת להיות נעימה. אם מישור נוכח לא אהובים אותה. זה חסר תועלת. אני מאבדת את המורל של הבדידות ולא להעריך את אחי מציא חן בעיני. הדם אני נוטה לחשוב שהייתי כשיביל להיות מקורית ויוצאת דופן לא כראי לוותר על בעל. אני עובדת על עצמי כדי להראות שמייה. להיות שרודת. אם הייתי כשיביל אחרת עם בן זוג, תכל אביב למשל, יכול להיות שהייתי פרשה לעצמי יותר. כאן אני מוגבלת. אבל במחשבות, ברוח, אני אף לא יכול להגביל אותי. אני מגיעת רחוק עד איפה שאני רוצה.

"התקרבתי אליך כמו ברק שילוס".
"עם שפלות כשל מילין מרדו".
שטורמנות וחששות את הדברים שלי ואת הרגלים שלי.
אמסיק ללכת יפהפה.
כמו ג'ק קרבי בשיר מתמנני שאכיריש אותו ליד החלון".

"כאן אני נמצאת במצב מקוים. לא נמצאת בקר החורתי. ונכון. לשרים האלה. צריכה להתחשב כשיביל. באמת שלי. במסורות במסור מרקס. השכנים שלי יקבלו רוק לב אם יראו מה יחשבו עליי אנתו".

"למרות הכל, לעבוד איתו"

אורי פסטר, במאי, על מנחם עיני, השחקן: "מנחם הוא שחקן מאוד מוכשר ושותף גדול להצלחת 'אללה כרים'. מיתני אליו מתוך הכרה בכשרונו הגדול. למרות שהוא לא היה בתקופה טובה שלו. מאוד מצער שהוא לא היה מאור ואני לא מבין למה. אפילו יש לו טענות נגדי חן ונבעות מחליבה קדימה של כמה שנים שיוצרות עיני. כי חלק גדול מהצוות של 'אללה כרים' נמצא במקום שקוראים לו הצלחה. יכול להיות גם בגלל שלא שיחקו אותו בפרייקטים שעשיתי מאו. 'אללה כרים' הכל היה נמצא עד לשלב שובנו. אנתו רצונו את חסות 'נבימה' והוא רצה את חסות האמריקן שלו. הוא ניצח אחרי ויכוח טוען. חבנו ששמו חשוב יותר מהשם שלנו. צר לי שתוצאה תתוודת למרות שהייתה יכולה לרוץ יותר. דן הודן, ענת חרמוני ואני הלכנו ל'נבימה', והוא ושאר בודד במערכת. למרות הכל, אני עוד מקוה לעבוד איתו בעתיד".

כי זה בסיסית לא נכון. ניסיתי למכור איזו תחושה אמיתית שאין בי חשש מהמין החלש. ואני מתכוון לגברים. בגלל אותה סיבה יש לי את הכוללת להתאבד במסגרים שלי על הכמה גברים ונשים. אני יכול

לאהוב כלי למרות הכל. כל הכוללים. והנה על זה היתה מעל המעבר".
מה ציפית, שלא יעשו מה מעוממץ? "האמת, ידעתי שזה יהיה גדול ורעשני. זו היתה התגרות בעצמי. כבר עשיתי דברים רבים יותר ופסס מה".

"מי ששמים ותיבה לא ובה לביקורת. שמת אבל עיני שוב יצא 'נקי'. אליקים ירון, מבין התואטרון של 'מעריב' כתב'מנהם עיני' הוא בעל נוכחות בימתית מקסימה והוא, ככל שאני יכול להבחין, כשרון מבחור. השוליים לא מפתיעים אותו להפך. הוא חי שם יופי. 'אני לא חושב שמהות העשייה שלי אני בשוליים. אם הייתי מתעסק בזה ציבור זה היה בראה אחרת. לא מפרע לי כשנאלץ אותו איפה אתה, למה מנחם לא שמעו עליך אני חי עושה עושה וקושה. בפול סראנס. חזק מה קיסי ציבור זה מונקציה של כסף. בזמן האחרון אני מגלה שאני לא רץ לקהל. להפך, התחרות והפכת לחייה נמלאת ואני לא צריך לומר לעצמי, נו, כן כן מוט מתי עליה לכמה אני גם לא מוחר לעשות חרות נח שנה ויותר".

בכל זאת אין מה להשוות חרות, מל העשה של עמיתו לפני קהל. "נכון, ברבע שיש ריאלוג עם קהל, זה אחרת. להגיע לשיא שלך בתורת זו אנתו. למרות זאת, אני רוצה להינתן גם בחירות".

יש משהו שאתה מצטער עליה? "לא מצטער על שום דבר שעשיתי. התחבמ במסעוק שלי. זה לא להיות סטאר או עשיר. המצח היא הישרדות. אתה שורד בזכות האמת, ולא בזכות כסף. מאו שריכתי על הכמה עכוד 28 שנים ואני עדיין כאן. בשיא הכושר. האמת שלי ניצחה".

אבי מורגנשטון

גרות יחד באותו בית. הרגע שלה לרת מקצין עם השנים יש בינינו הסכמה של שתיקה שהיא לא מגיבה לשירים. יכול להיות שאני מבנייה אותה לקונפליקט. הוא לא אמר על השירים שום דבר טוב ושום דבר רע. אולי הייתה מופתעת. הוא כבוד גמור. הוא גם קטנה לי את מלגות הכתיבה. ביקשתי ממנה. אין לי מישור לדבר איתו על השירים. אני צוברת וצוברת מחשבות ואחר כך מתיישה ומכתבת את אותה. כאן כל

"אני שאפתנית ורוצה לצאת מהבינוניות. אני גם אוהבת סנסציות. לא איכפת לי להיות ו'אן ד'איק"

השולחן מל חלון. גומרת תורש לכונס את הכל. לא מאמינה בהשראות, בלכתוב בנתי קפה על מפותח. השירים שלי יוצאים מנקרות מוצא נפשית מבטיל בשכל ואמביציה. אחרי שהשיר גמור, אני מתחילה לקרוא מנקרות מוצא ויואלית, מקריאה לעצמי ומתקנת מוטיקליות. הייתי שפחה אם היה לי מישור להראות לו. להחליף מחשבות. כמו שלחורג'יניה ווקי. זה חסר בלומסברי. לפעמים אני מרדית עם הליה ישרון. אני מרגישה שאנתו ידירות".

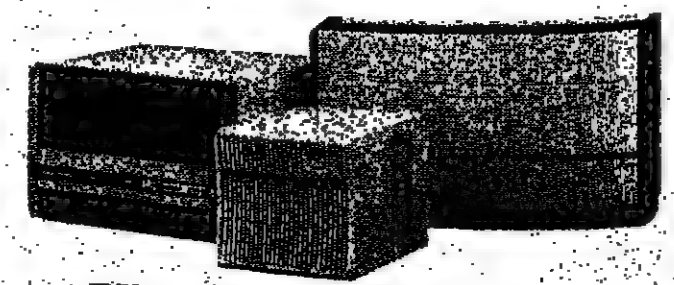
"כי אחרי שאשכב איתו והוא ממנה אשים את ידי על הכרס ואתה את הנוקט הזה שאלי עד לפני החלון. אני אזה אותו עד כדי כך שללא שום ספק נהיה שנינו במיטה בחתונות. אני אשכב איתו ולא אעמוד בקומה שלו. 'הרס' לך לונה השפיע על מאר, הייתי כמס"

בילי מוסקוניה/ליומן

אלקטרה. הראשונים במזגנים.

מסניין במתקן קח נשימה ארוכה של אוויר וקרא בעיון: חברת אלקטרה מציעה לך את המבחור הגדול ביותר בישראל של מזגנים - תחל במזגני ג'וניור קומפסטיים, מזגני חלון ומזגנים מרפצים וכלה במערכות ענק למבנים גדולים. מתגני אלקטרה, הנמכרים ביותר במדינה והמומקנים במקומות שונים בעולם - מארמון מלך נפאל ועד מלונות הפאר של לאס-וגאס - משפטים לך סיווג מושלם באיכות גבוהה. המבחור האדיר מאפשר לך לבחור את המזגן המתאים ביותר לצרכיך.

עבור דור בלתי צית כפתור.

אלקטרה
הנוחות שלך - האחר שלנו

שנפודים

משוהו:

מסעם ממכתב של נדח אל-עסר
עיתונאי ניסה לחפס שיחה עם חייל בשטחים ושאל: "האם
איוך מרגיש שכל ביוי ומטכך את בייאדותך הנמשית מעצם
הימצאותך כאן?" תשובת החייל הייתה קצרה: "לא, ואחרי"

מדוע אני לא בסדר

תשובה עלובה למכתב מקורא

בין מכתבי הומן האחרון היה אחד שמציק לי באמת. דעתי שהוא יגיע. האיש צודק, ואנכי לא הייתי שאומר לי את הדברים. בחתי בן, כיוון שמכתבו הארוך לא משאיר לי פניות להתחמק אליהן. שמו שמאל שטרן. לא אצטט חמישה עמודים צפופים, אלא קטעים:

"לעניות דעתי, בימים קשים אלה אתה מספיק את שדה הקרב. כשכל בעלי הטורים מהשמאל משתלחים בטוריהם בארץ נגדנו בדרכה של העיתונות ועל הסלוויות אין מה ללכת. אתה עוסק בסאטירה שלך בנושאים שאינם קשורים למאבק תיקשורתי בשמאל."

"עיתונאים מהשמאל תוקעים לנו חזק בכתיבה שלהם (הכוונה לסיגנון, ולא לנימוקיהם), ואילו אתה מתנהג כמו הסכתא שמסתריקת בעוד העיירה בוערת. בזמן האחרון, המינוח הפוליטי ביצירתך הוא לאפס, ושטיפת המוח של השמאל נמשכת. לפני כשנתיים כתבת מאמר על יחיד גרמניה, בנתה היפותטית ש22 מדינות יהודיות מקיפות את גרמניה ומאיימות להשמירה, ויחיד גרמניה מבצעים טרור בתוך גרמניה נגד גרמנים. זאת היתה תגובתך על האשמות השמאל שישאל מתבוננת לערכים כמו הנרמנים למיעוט היהודי. לאחורנה אני רואה ממך תוצרת דומה. מה קרה לך התעייפות אתה כמעט היחיד במערכת, ניהול בידך כלי רב עוצמתו ועליך להשתמש בו."

מתוך ייאוש ממני הוא גם מציע שני קטעים ממרי עטו, טובים למדי, ומסיים: "מצירי תעבר את הנומר הנלי, או פרסם כשמי או בשמן, אבל תעשה משהחור."

שמאל,

מה אני יכול לענות לך תירוצים. אבל את אחת הסיבות נחת בעצמך במכתב. אני באמת כמעט יחיד. כשמאל יש המוני בעלי טורים ועיתונאים. אם אתה מהם עדין, חברו מרושע וחברו השלישי מצחיק והרביעי חרוץ והחמישי ידעו והששי גרפן והשביעי מחקיף את המנהלים והשמיני מגן על הסרבנים, והתשיעי

שקר אל תבנה. הכל בסדר, שקר

הרבה שקרים טובים באוויר. הם מטיילים וחשוי בחולל העולם, ויום אחד מוצאים להם נפש אהבה המאמנת אותם ולא עוזבת אותם בטוב או ברע. נוצר ללב הוא הקשר המהוור בין אדם לבין השקר שלו.

אבל הימים האלה ימים רעים לשקרים. מדיאנים הם השקרים. שמא יקמו יום אחד והשקרים אליהם, יכינו בשקר השוכן בנשמתם ויאמרו לו: הנה, חזקו להודו, שקר יקר. לך מלאך עוף. זה מה אתה עושה עשה מה? אל תדאגו, שקרים יקרים. אני אתך לא

מתכוון לענות אתכם. נכון, גם אני הייתי בשוח שיומכם בא המציאות, שער עתה היתה מעורפלת בעיניים של אשליות רומנטיות, והחל לחתוך מתאם ואמיתי לעצמי. הנה, זה הגיע, כל מספח השקרים יאססו בהם. מתו השקרים.

שנית, לא הערכתי נכונה את עוצמת האהבה. הכל בסדר בשבילכם, שקרים מדיאנים. הנפשות האהובות אתכם לא מתכוונות לנטוש אתכם בחריצים אחרים. לחסן, הן נצמדות אל השקר שלחן עוד יותר חזק. בכל כוחן מאמצות

מאיר פז

מערכות כביסה וייבוש אלקטרה. השילוב המושלם!

חברת אלקטרה עשתה עבורך "אחד ועוד אחד" - מערכת משולבת של מכונת כביסה ומייבש כביסה. עם מערכת הכביסה של אלקטרה ניתן לכבס... וללבוש - תוך זמן קצר ביותר. מכונת הכביסה של אלקטרה והמייבש הקומפקטי, הניתן לחליה, מאפשרים לך - במקום לתלות את הכביסה - לתלות את המייבש. אלקטרה היתה הראשונה להציע לך, כמו תמיד, את מערכת הכביסה המשולבת, המעניקה מקסימום יעילות במינימום מאמץ.

אלקטרה
הגורחות שלך - האתר שלנו

עבור דוד בלחיצת כפתור

חיים ואוהבים

תיבת דואר

יש בטטה - ויש בטטה

לתמר שלום,
כוחבא אלך ברוריה ממשפחת הבטטות.
ברצוני לספר לך על תשובת שטורער כי דשימתי "דגע
של אמו", אותה הוולת לשתי לציבור הרחב בגיליון
סופשבועי של "מעריב" מיום 12.2.88.
אני מקווה שאצל הירקן שלך תחלטה - הוי
מלהבחי באלוהי "רחבת המידות" - וס להסכל
לדוע על הבטטות, ואולי ללוח שיש בטטות - ויש
בטטות. יש כאלה שכבר בדוחות בארגון הן שובות את
הלב בצורתן הסגולה, המושלמת, בעורן החלק.
המקושט "בעיניים" המרמזות על ענפים בריאים
ועלוח ירקוקה. ויש כאלה שהן משוט דוחות -
מזומקות, מיבשות, קמטות.
עדיין לא נגשתי את האשת שמצאת את האיוון
בין משפחת לקריירה ואם מישור ממכרותי בונה
בעמל רב איוון כוח - תרי זה אנו נמשך לאורך זמן.
וג אני, לאחר הולדת יובל, ויסיחי לעשות המון
דברים ולתקשר ולחלוצית ולחכות ולחמור ולהתארגן.
אצלנו זה משוט לא הלך, אנו הייתי זו שלא הייתה
מוכנה לשלם את המחיר, אני לקוחת על עצמי את
מלא האחריות על החללית שקיבלתי וביציתי
לחיות עקרתיות, עד להודעה חדשה.
מאוד נגעתי מרשימתך המתשאת. אני מניחה
שלאור תפוצת הרבה של "מעריב" והמאני והרוע
שמביאה חשב - די חרבה נשים וגברים יותק שום
נערות ונערות קוראים את הנייך. ומה עשית בדך
שעמד לרשותך חקטנת וולולת בציבור רחב של
נשים שתחליטו שהן במידות הזת - כרצ לא
משתהמות. ות שבעצרתך בחרת ועשית מה שעשית
והתמודדת אין שהתמודדת - שיבשם לך, אבל אל
חכונסי אותי וחלק מחבורתי ובני משפחתי
לסטיאוימים המריר שלך על "עקרת הבית הקטנה"
כבדי שאת הצאי באור קצת יתר טוב.
ברוריה און, חוצלית

אז, עוד פעם, רגע של אמת: גם אני נעלבתי.
וואת מפני שמאשימים אותי בהתנשאות על לא
עוול כפרי. והרי דווקא חשתי סימפטיה כלפי
בטטה ששמה אלגרה, "אשת הירקן שלי" כאן
המקום לגלות סוד נורא: אין בכלל דבר כזה. הרי
לא כתבתי רפורטז'ה, ולצורך תוכחת החייה שלי
המצאתי את אלגרה שאני יודעת שדמות לה
קיימת באישה מקום...
או אחת משתיים: או שלא הצלחתי להעביר
לקוראים את הסימפטיה שלי כלפי אלגרה, או
שהקוראים (שבעהר) בסוף מבחבה שחובא כאן
בקיצור בשל אילוצים טכניים, נחצת לי לחבן כי
היא משתייכת לקבוצת הבטטות המיוחסות
בעלת הצורה המושלמת - משוט נעלבה משום
שהאחתי אותה בארגון עם הבטטות הפשוטות. אכן,
יש בטטות ויש בטטות.
ולעצם העניין לא ולולתי ואני מוולולת בציבור
הנשים המכירות את הבית על פני המיוון בחוץ.
נעבר כבר הכעתי את קנאותי בהן, קנאת החוזות
ומתנודות בעיקר בשעות העייפות שלי. השתחרר
האמת, כך גולת בטי מירד מייסדות הענישה
המיינסטיית באר"ב, הוא מתן חומש תבחינה
בדי האשה - להושר בבית או לצאת לעשות
קריירה בחוץ. הממיינס שאי מאמינה בן אינו מוכר
שיש לבו לבטטות שתחליטו מה שתחליטו מתוך
חומש בחירה ולא בשל אילוצים חברתיים ונגד
רצון.

כאב

קראתי כרגע את המדור שלך, ובכיתי. לפני פחות
מהודש ומטרה אמי מסרטן. במשך שלושה
החודשים האחרונים לחייה - מאז הניתוח שבו
החבורה מחלחל ועד מותה - היא נדה בבית.
וכן שאם נדבר בהיוון ובשיקול דעה, צריך
לחזות על כך שסבלה היה קצר יחסית, ומשך רק
שלושה חודשים (שלא לדבר על החודשים שעברו
עליה כשביואחות מידורות וחולות - לפני הניתוח).
וכן שלושה חודשים זה לא הרבה זמן, יש כאלה
שסובלים יותר.
אך אני, שהייתי איתה כל הזמן, לפני ואחרי, לא
מרגישה שום הקלה או נחמה במותה. לא נחמה
אומי העובדה שותחה איתנו, ואנחנו איתה. לדוע
אחד לא הקלה עלי המחשבה שלבאורה עשיתי
למענה כל מה שיכולתי, והזמן הוא, כל הזמן אני
מרגישה שבאומי היה עוד משהו שיכולתי לעשות
בעבורה, גם אם היא לא אהבה שילטע וימקו אותה,
וק רצתה שאטב לידה בשקט.
הכאב שיש בי על זה שזנבה אותי, הכעס על
חוסר החנינות במותה - על כך שסבלה כ"כ כל חייה
ודווקא בשנה שצרכה תהיה לצאת למנוחה ומטרה.
תוך כדי טבל וחוסר אונים.
וכן, תמר, הסכסכתי עד דמעות עם דברייך שברגע
של כאב וכולנו לונק "אמא".
אני כותבת לך משוט כי נועת בליבי בדברייך. ותנה
לך עד מכתב לאוסף...

עצוב

עצוב מאוד היה לקרוא את מבחבה של יעל וון
"אין עוצרים את האסון". יעל חששה
מהתאבדות בנה שמצא את מותו באסון המחרד
שפקד את בני הצריבה. בתוכנית הטלוויזית "על
גולגלים" ראיתי שורה של עשירים מתאבדים מרצון.
שהשתוללו בשחצנות ובמראות במכוניות תוריהם
לעני מצלמות הטלוויזיה, אם אלה הם נחני המות -
הרי האסונות בלתי נמנעים.
האונות דבות אפשר לננע עלידי הפעלת תבלמים
בעוד מועד. נראה שטער זה גדל בלי בלמים כלל.
שמעון לנדבני
קיבוץ הצריבה

מצוקות נפש

קראת המדור, יסעי גילדמן מירושלים, שלח אלי
מכתב בקשר לרשימה "לדים מתאבדים".
לאחר ששיבת אותי על מוסם מבחבה של
הנערה "הכתובת על מצוקות נפש למתרגמת של
התאבדות", תוא קובע כי הכתובת היא (עצמה)
נערה הסובלת ממצוקות נפש, והיא ראוי שאתחייס
אליה אישית ואמנה אליה אישית.
הייתי מוכנה, וגם עתה אני מוכנה, להציע לה
נורה - וכמוני גם הכותב, מר גילדמן, אלא
שמבחבה היה אנונימי, ללא כתובת.
אז מכאן יוצאת תקריאה אל הנערה שאת
ועקרתה בעיין התאבדות בני נוער הבאתי ב"חיים
ואוהבים" מיום 8.1.88: אא כתבי אלי, חדרה -
ועשה מאמץ לעזור לך.

הצד השני של הקסם השיכטי

למקרא כתבתך "סוד הקסם השיכטי" בו שיבחת
את חישול בתורים שיושבים בדי, ביהמ"ר, עוד
התאמקת, אבל מבחבה של ח.ב. מנתנית מיום 11.9.
משך מכירה אותי לחייתות.

אשה משוחררת

לתמר אבידן היקרה,
בעקבות כתבתך במסוף "סופשבועי" של
"מעריב" מ-5.2.88, בא לי לבחוב לך.
אמי ומטרה לפני 6 חודשים. המראות והתנחות
באים אלי בעיקר בלילות, ודמותה מופיעה ומתנחת
אחתי. למרבית המלא - אני מתעוררת לא בדיוק
רינה. אך ממעם למעם, דווקא בשעות היום, במינות
ברוני ברידות, באות המחשבות הקשות על כל מה
שלא עשיתי למענה. והתחושה כל כך מעת שאני
ממנה מנס. דבר שאי אפשר לתקנו עוד, אלא תוא
לנחה אותה לעולמי-עדי.
וגם זה צריך להיות ולתקן בכל התנחים.
כמימים ימימה, כאילו דבר לא השתנה בחיים. וגם
שאת אמרת: עכשיו אנהנו בחיית הקדמית
אני מצרפת את השיר "אשת משוחררת" שכתבתי
בעקבות נוסה של בני הקטנה לצבא. לפני עשתי
חזרתי מלשבות המיוס לאחר "מיסדר הדמעות" של
האמנות והאבות (הלכתי בלי בעלי-לשעבר) שלח
את הבנות לאוניברסיטת לבטיס התיירות. הופידה
כל כך קשה ומתאם הבית ריק.

לאחר שנוסעו שני ירחי

ולאחר שהבית נעזב מילדי
ולאחר שבעלי וינא בשויה -
כבר אני חייבת לאיש דבר,
אפילו הכלב מסורר.
אני חומשיה לפעמי
לעשות בעולה על החי.
ואיש איש מחכה לי
לא אלא ולא אלא
לא שכתא ולא קבא.
ותכל מתוך נדרשות נחונת
ואנה אני מונה.
ואם לא עכשיו - אימת,
עכשיו כשהבית ריק מילדי.
יש לי עשירים חז
בחומש זהה תלענ.

ח.ב.
(השם שמונ במכתב)

אני אדיוור

מקורים, מדיחים ומקפייאים אלקטרה.

אלקטרה מגישה לך שיאים בתחנות חיים
ומצרים באיכות גבוהה ביותר. מקוריים ומבוקשים, **טיפ טופ!**
מדיחי-כלים מעולים, מקפייאים חדשניים ועוד. המגוון העשיר כולל את מוצרי
היוקרה של ווסטינגהאוס, ענף הטכנולוגיה האמריקאי המיוצג בישראל
ע"י אלקטרה. העיצוב המתקדם והחדשנות של אלקטרה מעניקים לך את כל
הכלים לאיכות חיים מושלמת.

אלקטרה
הנוחות שלך - האתגר שלנו

עבור דור בלחיצת כפתור.

ישם שמחת חיים

פנטהאוז יגאל לב

חוף המוות

הג המצוינות של השאיר את רכבו ברחוב, סמוך לבית המשותף. מאחר יותר אבר אוי, כי באר חו רגע, נור את רגעו של אדם שיצא אותה שעה ממש מביתו שברום תליאני ברך לצפון. מכונת הפול הניתה במהירות. מחמת החשכה, ואולי בגלל עייפותו של הגוף, החליקה על הכביש, והפוז נמנעה כשהיא נתקעת מתחת למשאית, הפלדה של הרכב הגדול הופכת בגליטניה העורפת את גג הפוז ואת ראשו של הגוף גם יחד.

לאחר שעלו מועדונים תכיתון, אמר אוי "ברגע שנהג המשאית הנית את המכונת, נסע כעל הפוז לקראת מוות הממתין לו והוא לא יכול לשנות את הגורל".

מקץ שבוע ימים, היתה גלית עתידה להיווכר בטרגדיה של התאונה. בין ארוחת בוקר לארוחת צהריים קרה הדבר. הגורל בא, דפק ברזל ואמר שלום. חייה נראו לה שרשרת של שיגרה ובשחוק. כמו ברזל ובסוס המתאחרים, וכל אחד מעניק את כוחו לשני. אהבה את הציסטה של צ'וכו האומרת, "אנשים רגילים לא מטפסים על הרי ההימלאיה ולא צולחים נהרות מטפנים אלא יושבים בבית, שותים בורש וחולבים ליושר. כעצם זה בדיק מה שעבר עליה. נעלי בית, כסות, ילדים, בעל, מריבות קטנות, חרדות ועריות כונב לטאטא. לפעמים מחסיר לה מעימה אחת כשהיא רואה מישהו והיא חושבת... אבל בזמן התאונה אפילו התופעה חו כבר נעלמה.

בין ארוחת בוקר לארוחת צהריים, בדרך כלל, לא מתרחש דבר. אבל הפעם תחילת לרדת לחוף תוכים של היצילה, לחתונת אוהבת לצטט אחר משיירי של זאק סרבי, על האיש העלן בוקר למפעל והשמש מושך לו במיקרונ ואמר, "אתה לא חושב שזה חוריי לתת יום יפה כזה לטורק?"

גלית היא המסרן של עצמה על פי מושניה יש לה מסרון נקשה, חמו והמוד, המעביר אותה בפרך. מסרון הגורם לה למוסר כליות כל אימת שהיא "מבוכות זמן" כשיחות בטלות, או קראת ספר מרוק במשקל לקרוא ספר מחקר או לערוך עבודת מחקר.

מצאה את עצמה חונה סמוך לחוף הנכים, שמיכה מגבת. ספר, משקפי שמש, מעננת על הכסלה כמו ילד שברח מבית המדרש, אוסטר ויילד אמר שאדם נבון באמת, כאשר הוא מתמודד עם המגו של בלי מוסר כליות וכלי לנסות להיות יעיל. לעזאזל והיעילות. המבטל לגביה היא יסוד נשי מתפוס, הספר נשפט מכין ידית משום ששורה אחת שבו, שעסקת ברגל של עונג בין הגיבור והגיבורה, גרמה לה לעצום את העיניים ולהפליג, ללגום מארוחת התענוגות הפרטיים שלה.

פקודה אח עיניה בדיעה שמשורה בורא עומד להתרחש. מאחר יותר, כשסיפרה זאת לבנייתיה, השתמשה בלמים מסאפישיות "חרגשת": שאני רואה מבקר לשר. כאילו שרץ פקח עיניים וראה את הסכנה

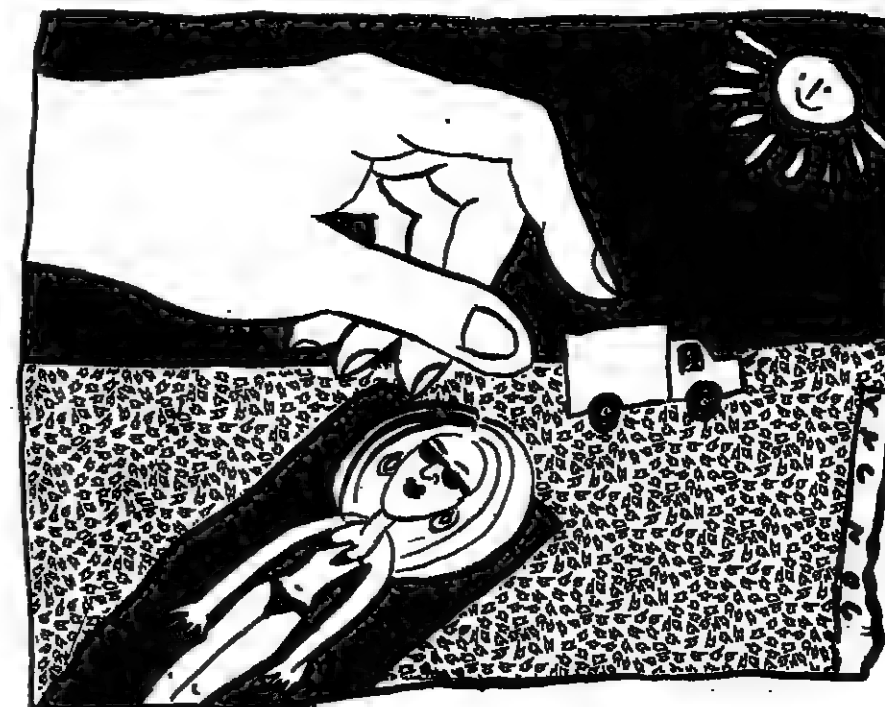
המתקרבת לאט לאט. עוד לא ידעתי מה אבל שערתי סמור. וכבר אפף אותי מחר קרמון, כפחור של קוף, המתעורר מסוס שפנתר מטסס על הענף עליו נרדם ואו הוא מתעורר בתחושת נפילה מפחידה.

גלית חשה את שתי עיניה נפתחות בחופזה, ואת פיה פקוע. אף צעקה לא נשמעה. "גוש אטום חנק בגרוני. רציתי לצעוק. להשמיע קול. אבל יכולתי רק ללחוש לחישה שבקושי הגיעה לאוזני. לחישה שהתרחקה באוזני בלבוז העילי".

טברד מוסיטא, שירד אל החוף, עצר בסמוך. והנה הצעיר קנה מרדניץ, ולאחר שגלגליו נתקעו בחול, שילב למחלף אחוריי.

גלית ראתה את המכונת מעלה תימרות חול כאשר גלגליה נושכים נעוצים, ואפקים כנגרי החוף הרכים, ומתקשים אט אט כדי לרמוס אותה. תחושה של איזונים ירדה עליה כשיתוק. מצאה את עצמה מתבוננת בעיניים קטות במכונת החרדה אסיאט לרמוס אותה בגלגליה מעשה שטן, אותו רגע היה החוף במעט שומם. לא היה מי שיצחק ויחזיר את הגוף והבטן הצעיר היה עטוף בלעיסת המרדניץ' שלו, וזעם על חול החוף הבוגרי שאיים ללכוד אותו. מעיק על דושת הגוף, ויחד עם הרדיו שדועים מוסיקה עליה, לא היה כל סיכוי שיוכל לשמוע את לחישהה הנואשת של גלית, ומאחר ולא התבונן בראי הצד, לא יכול היה לראות את האשה השוכבת, כאשר היא קרב אסיאט לרמוס אותה.

גלית ראתה את ראי הצד. מאחר יותר אברה בועק, "חשכתי לכל הרוחות למה השרץ הקסן לא

מתכל בראי. אני מתחלת רומן ארוך עם ראי הצד. פשוט לא סובלת אותו. כאשר אני תקועה, ברמודה, ותבוננת בראי הארוך, אני מגלה תמיד שכמה קווים בוגריים נוטסר למסגרי, את הרשת תרקה כקורי עכביש תרקמת בזווית עיני. שונאת את ראי הצד".

שכבה שוענת על כתפה הימנית מתבוננת במכונת הנוסעת לאסיאט, כמו לוע אפל המאיים בלבוץ אותה. והמה שער רגע והגלגלים ימנעו את ראשה. ניסטה להתחלף אבל מצאה עצמה נוקשת כלות גמישות. אותו רגע, כשהגלגלים התקרבו וכמעט מגד עלי חשכתי שאני חיתי בטעות נמשית וכשכתי חיתי צריכה ללמוד לקח מהגלגלים הנכונים הללו, אבל, חשכתי שלא תהיה לי אפשרות ליישם את הלחץ.

תחילה ניסטה גלית לספר את כל פרשת המכונת כבדיחה. "אתה מבין, שככתי והשטח נסע

רודם. מתאדם מצאתי את עצמי מתחת למכונת המפעל היה דותה, הגלגלים ענקיים ואני חשכתי שאני צריכה פשוט להרים ביד אחת את האשר ולצאת. אבל אתר כך, מצאה עצמה נכנסת לתוך מבך אפל של חשכון נפש שלא התכוונה לעצום בו. "התבוננתי במכונת הנוסעת עלי. אמר שגם את ממחללת למישהו ישר בעיניים הוא לא יעז לעשה כוח כבד שיכול לעצור סירדו של טג חמר אדיות, לשלום בעוצמה כבידה של מבוק וגלגלים וקטמים המנסים לנעום בחול הלגנס כגופי".

הגלגלים עברו אותה והמכונת נעצה כאשר מישור מרחוק צדח לנגד הבדור לא כיבה את הפעק ולא את הדריה, אלא, צעק בועם לעברו של האיש באותו חוסר כטותן והפך לאזנה, מתוך ידיעה שאסור לו לנסוע עם מכונת על החוף תרמה לו שמישהו צעק שיסתלק לכל הרוחות.

דומם את המנוע, בלי לדעת אפילו שמתחת למכונת, בין שני הגלגלים האחוריים לאורך השילה, שוכבת אשה משתוקת מאימה. אשה שלא נמצעה במ בגלל מול או כוח עליה. רק אדירך התבסס גילה את גלית.

"היה לו מבט מבחל של אדם שרצח מישה ועכשיו הוא מצץ בעיניו הפקחות המבמות של קרובת. אם הייתי במלוא חושי, יכולתי להזעזע על

מערכות בישול ואפייה אלקטרה.

פריצתהוחדר הסכנולוגית שביצעה אלקטרה בשנים האחרונות מעניקה לה את תואר המובילה גם במערכות בישול ואפייה. תנורי המיקרוגל ותנורי הגומחה של ווסטינגהאוס, יחד עם תנורי המולדסיסטיסס המסוכללים של אלקטרה - מהווים את הרביעה המבוקשת ביותר בישראל במערכות בישול ואפייה. בנוסף עליהם מציעה לך אלקטרה מבחר ענק של מוצרים לכל בית ולכל פינה במטבח - חלל מכיירים וקולטי אדים וכלה בתנורי גז מעוצבים להפליא. מערכות הבישול והאפייה של אלקטרה מהוות נוח גדול בעזרת המכירות של סכנולוגיה לבית בישראל.

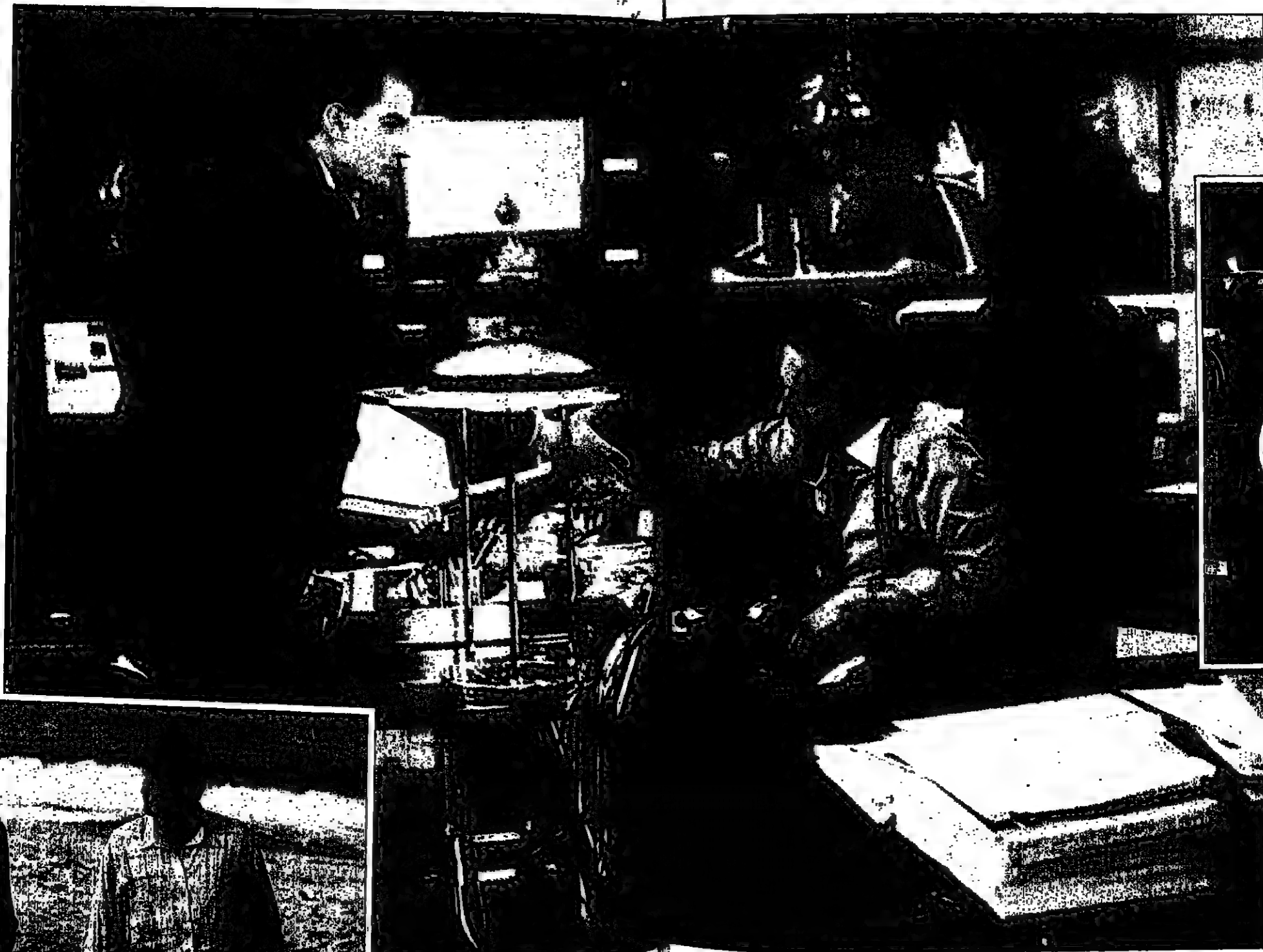
עבור דור בלחיצת כפתור. **אלקטרה** הנוחות שלך - האתגר שלנו.

White Westinghouse

רחוב העלייה הנכבילות

מאת גיל קיסרי

אוליבר סטון: "בטוחו של דבר החברד לי שלעשות סרט בני-יורק זו חלאכה כוחות קשה מכבי שחששותי חווילה. זה רק הרבה יותר יקר מאשר בכל מקום אחר בעולם... החקיצב של יול סטריט - 15 מיליון דולר - גדול פי שניים וחצי מעליוח 'פלשוני. בני-יורק אף אחד לא נוחן מחנוח'.

מה עוד לא נאמר על הדולר, השער הדיוק, כעם כל יכול - היום כוחות מעמד. סימלה, יש הטוענים אלוהיה, של ארה"ב הקפיטליסטית. אולי הוא שורש כל דע, לבטח קונה כמעט הכל. אבל בעיקר הוא כוח, בעיקר כשהוא מנייה,

בעיקר כשהוא עולה, אלא שמה שעולה גם יורד. "יול סטריט", סרטו האחרון של הבמאי אוליבר סטון, להים בקובות. גיבורו הדע, מייקל דאגלאס, חושד לאוסקר בקרוב אצלנו.

הרס, דאונטאון ניו-יורק. וזו השעה בה מגיעה לשיאה התכונה הרוחשת בול סטריט, רובע העסקים הבינלאומי. ברקע זמזום מור, אופייני לרחובות שמשי צידיהם גורדי-שחקים המתנשאים לגבהים, ומחשבות של וכויות וכסון. נחילי אדם ממורים חולפים אלה על פני אלה בלי ליצור קשר עין, מנטים כמאמצים נושאים לחוט מונית צהובה. גרירות בשעת הלחץ, נצבים ליד הדוכנים למכירת נקביות, פיגור קולה, מרוקנים לתוכם את ארוחתהבל בתנאי כעמירה.

בתפאורה ריאליסטית של הקומה 20 באחד מגורדי-שחקים אלה צולמו רוב חלקיו של "יול סטריט", אחד הסרטים האמריקנים המדוברים של השנה (מועמדות לאוסקר - מייקל דאגלאס, על משחקו בסרט), שיגיע בקרוב גם אלינו. זה סרטו האחרון של אוליבר סטון (במאי "פלשוני" עטור האוסקרים מהשנה שעברה).

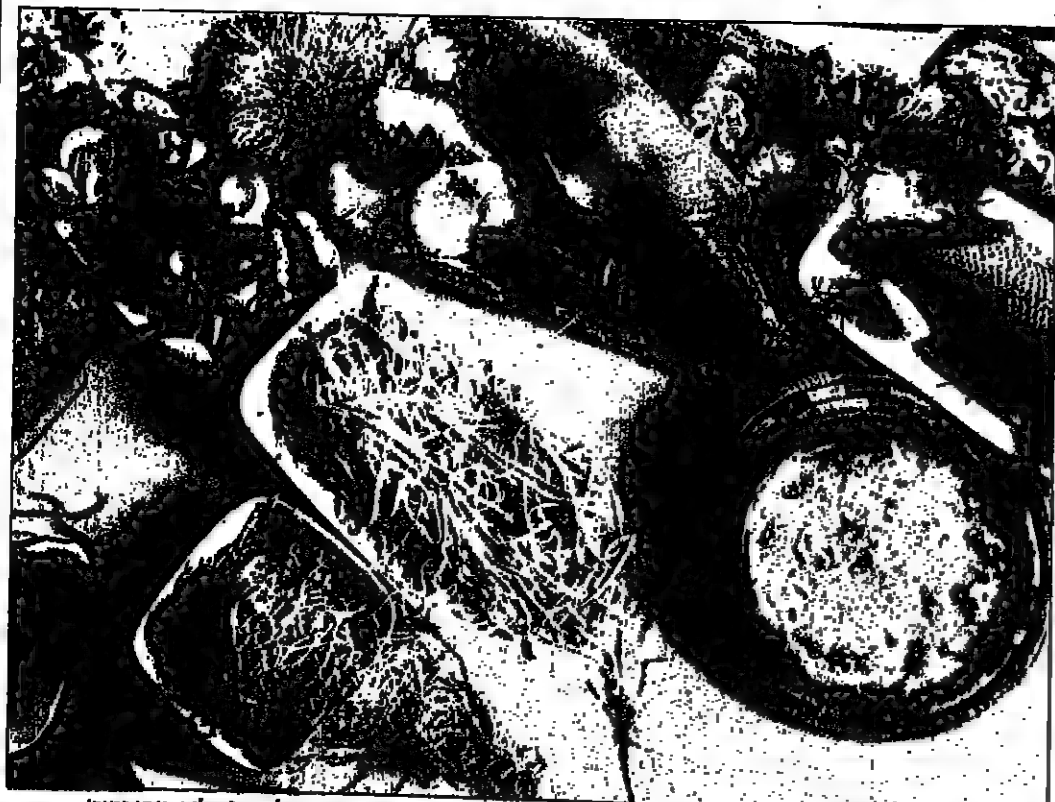
אולם הבורסה הגנידיוקית שוחרר בורה הצילומים לפרסי-פרסים, ומשתתפי הסרט נסחפו באווירה הקדחתנית של השוק הורד-הגורלות. "אף לרגע אחד לא שקלתי לצלם את הסרט באמצע" הסביר אוליבר סטון. "זה היה פוגם באמינות ובאמנותיות שלו. כמעט של רובי התברד לי שלעשות סרט בני-יורק זו חלאכה כוחות קשה מכבי שחששותי חווילה. זה רק הרבה יותר יקר מאשר בכל מקום אחר בעולם... החקיצב של 'יול סטריט' - 15 מיליון דולר - גדול פי שניים וחצי מעליוח 'פלשוני. בני-יורק אף אחד לא נוחן מחנוח'.

הבמאי אוליבר סטון (מימין) בעת צילומי "יול סטריט". בצילום המרכזי: מייקל דאגלאס (מימין) וצ'ארלי שין ברובע של עימות, וצ'ארלי עם דאגלאס (שמאל).

לאכול בחוץ

עץ הפילפל נתן ריחו

שולחן ערוך ב' לדרבנא חירושלמית. בחלל - רוחות אורגאנו וזעמן וזקוק - אמרת איטלקית (צילום: יוסי זמיר)

מזוינת. כל הגורם ער כאן היה טוב וטעים, עשוי במקצועיות רבה. כמנה עיסוק קיבל שולחן מנה אחת של דג סלמון מאורד שהתקפץ קלות במחאה, לימון ויין לבן. מעלי הדג פטריה וגרגירי פלפל אדום, שפרט לחריטותם הם מפיצים את הניחוח האופייני של ערד הפלפל. לסעמנו היה הדג יבש מדי. טימנו בגלידה טובה מעשהיית וחממו בקפה אספרסו איטלקי.

בכרטיס הביקור של המסעדה כתוב: "מקום אלגנטי במזרחים עממיים", וזה מתאים, פחות או יותר למציאות. להלן כמה מן המחירים: פטריות מוקדמות - 8 שקלים. טיג - בין 11 ל-13 שקלים. לאוניה - 12 שקלים. דגים - בין 15 ל-18 שקלים. דוקר מכולם הוא הסלמון - 22 שקלים. בצוריים אמר לקבל ארוחת עיסוקים 16 ו-19 שקלים. מתוך כל השבוע לארוחת צהריים וערב, למעט ליל שבת ושבת בצוריים.

מאיה

רבה מסעדה ובתי שתייה מוקפים סביב רחוב ריבלין בירושלים ומעניקים לקסם זה של השכונה הירושלמית עונה במלך נחלת שבוע, אופי חדש ועוד מונע באופיים המיוחד של העיר.

אחד מבתי האוכל שם הוא להטפה רחוב ריבלין 116 - מסעדה אלקית כשרה, משתדלת מאוד מלקוח למי. בקומה הראשונה של טבעת הירושלמי הישן והטיפוסי הזה שנים המסעדה "קסי". להטפה" מקלט עולים לאסלקית במדינת אבן חוליה מתוך חצי ירושלמית מטרד. גם שם, למרות האמנותי כמסעדה נחזה נקום עם כל הסממנים של בית חורש נשן, כדי להגיש את המקור מנה כהלכה אחר חשון מסה, ואבני חוליה נראים כן בשלמותן. מכן במסעדה לבנה ניצב מאחורי חלק ליד חגור לחם, בו מבינים את מנה המאכלים האופייניים והמקוריים. ומה אורגנו העמק משייטס בחלק, מערבים בקסם אפריקאי איטלקי ומשקע כקצמה מתונה במקלות נשנים צלוחת חרס לוחשות עם חשק בניה משקפת עזרת מתחברת אל חלק וממנו אל שולחנות מוקפים.

מאמר, היה מסעדה כשרה, וכי שנת היה להשמש בבניית לכישל, לקחת המסדה וברמה אין בה סמל נא. יש רבים יש הרבה מדיה על בוקר בבית, פטריות ושאר דגה בעל המסדה היה שנים רבות טעם אשור לידת וואי טריה, ולה ולק נבד קצב אפיו של המסדה ומנה. אחת של הבעלים הוא הטבח הער.

דואר

ואמילו חיכו אל הכלב

הירושלמים שחיוותה רקע גלים לשוחה. כל לאלף את הקוראים להרים עולותיהם. עד כדי לציין שבאן למסעדה עם כלבנו וקפנו ואיש לא חזקו על "די" הוא חתונה יבומות. ובעלי המקום והמלצרים קיבלו את מכתם ביון ומחיוך. באחד המחירים במסעדה מתון ידועה: קחוריים במסעדות במחירים אחרות. הם שבוים במחיר: אם כי אינם חלים. עד כאן עסקים מוכרים ומשואה אחת מצדדו מרחב את חזיבורו על ומקום זהו כאשר נשם אפיו.

היכר האל-החדש

90 יום אשוראי כל מוצ"ש

קנה במוצ"ש ושלם ב-19.6.88

לקראת חג הפסח סוף הרצליה יהיה פתוח כל יום עד חצות

קנה היום. לפסח ושלם ב-2.6.88!

מצות	קמח מצה
2.5 ק"ג	500 ק"ג
במקום 8.30 רק 6.64	במקום 1.75 רק 1.42
מרק עוף	אפונה קפואה
1 ק"ג	1 ק"ג
12.27 רק 9.90	6.30 רק 2.99
מרק "חשורי"	גרעיני תירס קפוא
500 גר	1 ק"ג
12.27 רק 9.90	3.70 רק 3.70
מרק "חשורי"	א. כביסה "קולון"
500 גר	5 ק"ג
12.27 רק 9.90	15.80 רק 20.88
מרק "חשורי"	חמבורגר כבש
500 גר	500 גר
12.27 רק 9.90	3.95 רק 5.13
מרק "חשורי"	קבב כבש
500 גר	500 גר
12.27 רק 9.90	3.95 רק 5.13
מרק "חשורי"	דג נסיכת הגילוס
500 גר	1 ק"ג
12.27 רק 9.90	4.80 רק 9.45
מרק "חשורי"	פנטסטיק
500 גר	1 ק"ג
12.27 רק 9.90	2.70 רק 4.32

מבחר מתנות וסלסולות שיש להחג

★ עיתון חדשות חיים על כל קניה

ישראכרט VISA

ניתן לקנות באשראי מעל 100 ש"ח ובצ'ק דחוי בלבד.

הרצליה בית מרכזים אזור התעשייה הרצליה מל 052-558722/3/6
נחניה רח הרצוג 36 (סוף עד יצואן) מל 053-616826

החללית של אסתר

**יהודית חנוך
צילם: אלדד מאספרו**

**אזהבות
אותם
גבוהים**

הגברים מתים עליהם, חושבים שהם סקסיים. לעולם לא תראו את קייטל או אלכסיס יורדות מהן ב"ששלות". המעצבים היפנים ביטלו אותם, אופנת הג'ינס והטניקס עשתה אותם למגוחכים. עכשיו הם חוזרים, העקבים הגבוהים, דקים כמו עפרון או בצורת משולש. גם בתצוגות מארץ של בני אביב'ק' 88, נעלו לפחות מחצית הדוגמניות נעליים וסנדלים שהתבססו לגובה.

המגנאזין "אל" האנגלי, הקריש לשוכם של העקבים כתבה שמספרת על השינוי, כתופעה. מסופר שם שמרגרית תאצ'ר, ראש ממשלת בריטניה, נעלה נעליים בעלות עקבים שהתבססו לגובה שבעה סנטימטרים כשביקרה לאחרונה במסקויה, לא רק כדי שתוכל להכיר לנרינדרה שר, שאמרה בשנות החמישים, מפיח של מרילין מונרו האגרית, שאמרה בשנות החמישים, "העקבים הגבוהים הם שהימו את הקריירה הקולנועית שלי". תגו לנערה את הנעליים הגבוהות, היא יכולה לכבוש את העולם, הכריזה בט מידלר הענגלגלה, שתמיר צועדת על עקבים של השעה סנטימטרים, לפי ה"אל".

מה ששתי ישות אלה גילו במרחק של שלושים שנים, זה שנשים לא רק מעריצות בלורדיניות, אלא גם ווג רגליים המובנות, שנחשפות כנשים בודות דקיקים ובעליים בעלות עקבים גבוהים. עכשיו מגלות את זה נשים ונערות שגולדו וגדלו במכונסיהם ונעלי ספורט.

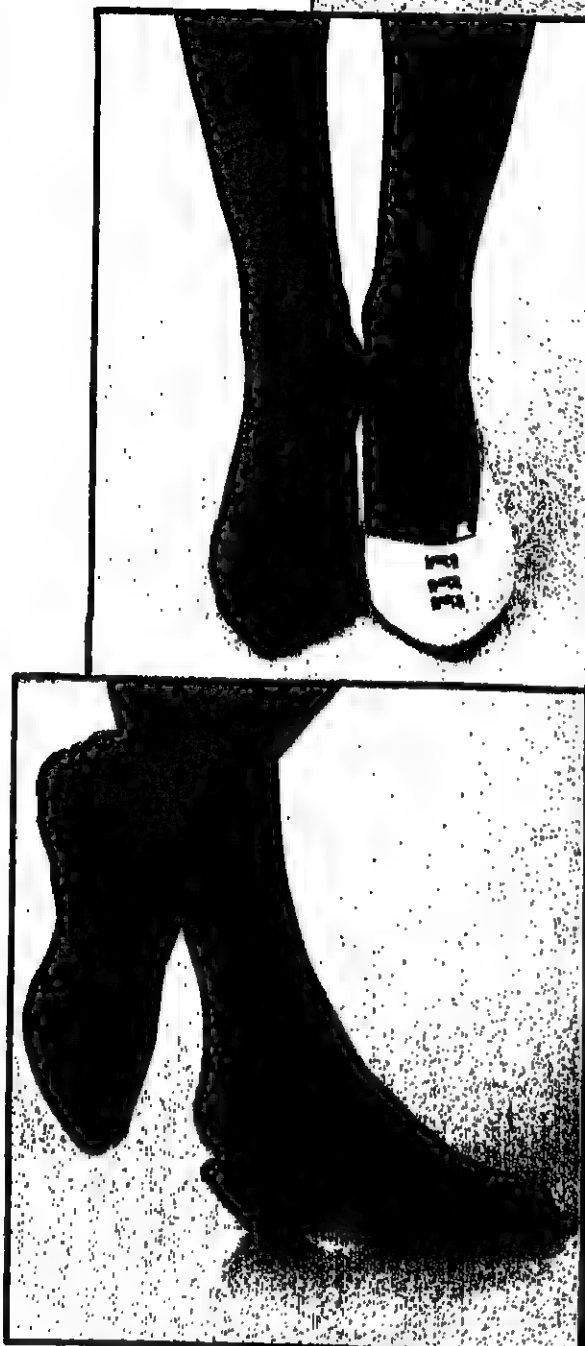
בשנות החמישים והשישים היו העקבים הגבוהים והדקיקים, לא רק סמל מסחרי של כוכבות קולנוע, אלא גם פרט חשוב באופנה חלק מהמראה הנשי. רק סבתות צעירות נעליים עם עקבים נמוכים וגבוהים. בשנות השבעים הרדדו הגבוהים והפכו סמל של טעם רע וחולות. בשנה האחרונה עברו תהליך של שיקום תרמית. בקיץ '88 הם חוזרים להיות "אין", כאופנה.

שוכם של העקבים הגבוהים, אינו קפריזות של מעצבי נעליים איטלקיים עם שגעון גדלות. הם מסמלים לא רק שינויים באופנה, גם תמורה חברתית. חזרה לנשיאות ולסקס. בימי המתירנות העליונה לא היה צורך להדגיש מציאות בגברים, ולכן יכלו המעצבים להצליח ולכסוח נשים בשכבות של כנשים רחבים וניינסיסקס, שהלך טוב עם נעליים שטוחות ונחותות.

עכשיו, כשהאירוס ויטל את התגנית בחדריה שניה ועובדים לשמורת, חוזרים אל הסקס רדיקלי, עקביהם העליונים הם חלק מהכיוון החדש. נשים, אומרים מכתיבה האופנה, רוצות שוב להדגיש את נשיותן. אם כבר לא כל כך מרע עושים את זה, אז לפחות להראות נשיות ומשכבות.

מה שמקלקל קצת את מסיחואל העקבים, זה שדי קשה להתרגל אליהם. אחרי החופש הנמלא בנעליים שטוחות, לא קל לנוע בהם, לצעוד קילומטר או שניים, או לרוץ אחרי אוטובוס, כשהן נתקעות בסדקים שבמדרכות ומחייבות צעדים קטנים ומדודים.

כל זה לא מרתיע את מי שגילתה את קסם העקבים. המצליחניות הניו יורקיות שכבר אימצו אותם, מצאו פתרון לחגוג על כל הבעיות בעד שבה כולם חולכים נורא מהר ומקום חניה או מוניית סמוך. לידה, הם חלק ניכר מהמון מייסאלהילב הן שועטות ברחובות בנעליים על עקבים נמוכים או בסניקס נוחים. כשהן מגיעות סמוך למשרד או למקום המגורים הן שולפות את נעלי העקב מתוך תיקיהם הנחלים. יצרני הנעליים המקומיים קלטו מהר את השינוי. לנעלי האביב החדשות הנחשפות בימים אלה בחנויות הנעליים, יש עקבים בגבהים שונים. משני סנטימטרים עד שמונה, הרבה יותר עקבים גבוהים משראנו בשנים האחרונות. עקבים 88, הם לא רק פיסת עץ או פלסטיק מצופה כנור, הם מקושטים במיתוחים, סילסילים ובלטות מוכספות ומחזקות, מטים צבעוניים ובעליים היקרות מאוד, יש ציורים שמציינים ביד. העקבים הגבוהים חולכים טוב עם הבגדים הצרים והצמודים והקצרים. מי שלא מרוצה מספר הסנטימטרים הטכני של, יכולה עכשיו לצמוח בין רגע כמו בגברים, אין מראה אחד ואחיד. אפשר לבחור בין להיות סקסיים, או לרוץ בנחותות.

מימין, רחוק: קצת כסוף, קצת מתכתי ("מיימא") בתמונה הגדולה בחזרה לטווח החמישים על עקבים גבוהים ומסוגלים ("מטור") בחמוות למעלה, עם כיוון השעון: דקריטים ירוד מהשמלה לחזית העל ("אויטליאנו") לכה שחורה ועיטורים קרוב לעקב דקיק ("מירסול") יש גם עמוד לעקבים ומכנס נוחים ("נעלי חו")

לפעמים אתה נמדד לפי טעמך בשוקולד...

Rosemarie
רוזמרין. אצולת השוקולד השווייצרית.

רחוב העליות והנפילות

הוא עולה ואת ביטולות, בהנחה סטנדרטית, יורד לא מבישבים. בלא כל רחמים כלפי מי שיש לו סמל אולי אמריקה העתידית. מוחית ודיו של סמל האפס והנפילות - צעירי ההוב והים - אינם אלא מוטמטמים והברוקים סולם יחית, תאנים, מוטמטמי מפעלים. "הכל עניין של מדי", אמר הברוק הבכיר גורדון גש ומיקל (הוא) לעמיתו הפירון בור טוקס (צ'ארלי שין).
הוא עולה ואת ביטולות, בהנחה סטנדרטית, יורד לא מבישבים. בלא כל רחמים כלפי מי שיש לו סמל אולי אמריקה העתידית. מוחית ודיו של סמל האפס והנפילות - צעירי ההוב והים - אינם אלא מוטמטמים והברוקים סולם יחית, תאנים, מוטמטמי מפעלים. "הכל עניין של מדי", אמר הברוק הבכיר גורדון גש ומיקל (הוא) לעמיתו הפירון בור טוקס (צ'ארלי שין).

מבואר 87, אוליבר טון והאסקר על "פלטון" (ניסיון) ומייקל דאגלס בצילום פרסומת להצלחתו ב"חיוור גורלי".

בבן יתר - מסוג המבנים שהיו יכולים לחלוף בין אב לבנו, מורה לתלמיד. לאחר שריששו יתר בג'ונגל הבזי של הפלייטינג לצורך הסרט "פלטון", ניהלו עתה בצוותא מלחמה אחרת, כלכלית של מאנהטן. כשהתגמל סטון מרבר על שין השחקן ויכרת בדבריו ניהל של רון ושכנותיו, מהלוח הראיה מפוכחות: "מאז 'פלטון' צ'ארלי הזכיר את עצמו. אני היטב עם מעמרו המרי בכוכב 'פלטון' הוא גילם את רמותי שלי. אם כי בנירסה משופרת ותמימה יותר, כאן, כולל סטרייט, הוא מצליח בטכניקה ובספונטניות להפגין תכונות אופי של bad boy שלא נתגלתה בפלטון. הוא משחקר ללא הרף, אבק, כדי להראש עצמו היטב למרות הרמות שהוא מגלם דרש צ'ארלי להכיר מקרוב משקעים וברוקים אמיתיים, כיניהם וייווי בראון, שבי 1986 תורה בעכירת Insider Trading.

צ'ארלי שין גומל לבמאי שלו במטבע דומה. "לשעל אחי אסיר תורה לאוליבר טון על שחש לי יד אמן כדי להפיק בירי את הפקיד שלטון. זה נתן לי חופה רצינית, אך גם לאחר שנכתיב בהנהי כשחקן, עריין איני מבור שהנעתי לפיסנת. אני בהחלט מודע לכך שיש לי עוד הרבה ללמוד, ותמיד אומר כי כאשר אחי מרדח במאה אחוזים ממה שעשיתי בסרט - לא ייה לי עוד מה לעלות במקצוע, ואפרוש. כדי לראות הפקיד אני זקק לטיפוח טוב ולנושא שחופס אחי. בעת קריאת תסריט חדש אני כמובן יורע לאיזה תפקיד מיערים אחי, אך איני מוזהב עם הרמות מיד ומראש. אני קורא את התסריט כמו הייתי צופה בסרט באולם הקולנוע. ואם ברך מספר 40 מתחשק לי לצאת מהאולם - אני מסרב להשתתף בו."

על "זול סטרייט" אמר צ'ארלי שין: "סטון נתן לי לחבין בתחילתו העכורה שבמירה רבה וזה מרט שלי, המונח על כתפי רוב מולך ההסטה. עלי אישה היה לראשון לכך שחקל ימשיך להתעניין בגורל הרמות שאני מגלם גם אחי 20 דקות מתחילת הצפייה בסרט. זהו שונה מפלטון, משום ששם געורתי בטכניקה של קריינודק, כאן אין דבר כזה. יש דבריה ואלוהים. באמצעות עושים הצופים היכרות גם עם שאר הרמות."

אוליבר טון, אדם מפוכח, ידע היטב שבכעבות ההצלחה המוחשת של "פלטון" (ארבעה אוסקרים) רבים מתחילים לו במינה ומקוים שסטון הבא ייכשל. "לפני פלטון הייתי ד"ר בורד. איש לא ציפה ממני למאומה. מאז מגשים ממני יותר מדי הצפייה, גרמתי, והמלאה."

בשובה. בסוף "פלטון" הוא שם בפי גיבוריו מסה היינו בניהם. עליו לנסות, בעזרת מה שנתר לו מדינו, למצוא טעם בקיומנו. גם כיוול סטרייט" זורק סטון סיסמה מוטמטמי: "להבא, ילדי, חייצר, במקום לרדוף את רוחותם קלים", אמר הוא (מרטין שין, גיבור "אמפוליסה עכשו" של קופולא לבנו "צ'ארלי שין").

זהו מרט בסיון אבות ובנים. בנטוס לאביו של סטון שהשורה על בנו את הושראה הראשונית, ישנו כאן גם שין האב, שמשתתף בסרט, ואולי אף דאגלס האב (קירק), שגם הוא כש משנה מרווח על בנו גם אם זה האחרון מנסה לגמרי לא רע בכוחות עצמו. נוסה הפלא - לאחר הצלחתו בשנים האחרונות, כולל, במובן, "חיוור גורלי", אבל גם לבן מצליח לא מוק לשמור מלה טובה מוחית וגורל כמו אביו, שאמר לו לאחר שחנה כיוול סטרייט (ולרבי מייקל) "עכשו אתה שחקן".

ואבן מיקל דאגלס, כיוול סטרייט, הוא מגלם - לראשונה בקריירה שלו - רמות שלילית בעלת עוצמה אכזבת של חיתוש, מורכבת על-ידי גישה מאקיאוליסטית כלפי הויים. גיבור מוחלט להפקידיו העומדים, שבהם היה השיפוט הנחמד, הכחור העובד, הייבן והדומנט. אומר על כך סטון: "אני תמיד מנסה לתת לשחקי לגלם תפקידים שכמותם לא עלו בעבר. זה מכבר חשתי שמייקל מסוגל לתרים תפקיד שונה לחלוטין מתפקיד הניכר הסימפטי. רציתי שיתרשם לדמותו כיוול סטרייט את חקם האישי שלו, אך זה היה חייב להימחל בתכונות הרעות והאכזריות של הניכור. הוא עשה זאת מצויין."

ייל עצמו אומר כי חקשה ביותר בשכיל זה "למצוא את האיוון בין התכונות של אדם מקסים ושומר-סדר".

מולו ניצב צ'ארלי שין, עריין בגור תגלית-חסית, עליא שכר עבד עם סטון ב"פלטון". מי שהתבונן בכבמאי ובשחקן באחר צילומי "זול סטרייט" קלט שלורדים כיניהם יחסים מיוחדים. מרי מעם חלק כיניהם מבט של שותפים לרבי עכירת, א-

צ'ארלי שין: "עני היה לראש לכל שחקן: אשיר להתעניין בגורל הדמות שאני מגלם גם אחי 20 דקות מתחילת הצפייה"

کتاب فی الجہان

השנייה האידיאלית

פולסירן

אורטופדי

ד"ר משה מילרמן, ד"ר יעקב בן נחמן, ד"ר חיים סג"ל, ד"ר אהרון סג"ל, ד"ר אהרון סג"ל, ד"ר אהרון סג"ל

החממת המשולב
פותרת את בעיית החיצוב
הנכונה של הגוף בזמן השתן
מפיקים פועלים ונעים באורח נגד זה מהחממות
החדשות, החממת מתאים עצמו לקו הגוף ותמיד בגודל
המתון.

לא במקרה שמות האחרות נבחרו בעלל הגזיה
ועברו למונחי ביטויים שחולקלים במדויקם לאל קפיצים
ועברו ויותר ויותר אומרים שחולקלים במדויקם לאל קפיצים
קצרו מן הביטוי הזה למונח. הם הוסיפו
שקפיצים מן הביטוי הזה למונח. הם הוסיפו
ולכן הם ממליצים לחדל מן מונחי אורטוריים בעת
לאחר חקירה. לא במקרה מאז שחולקלים במדויקם לאל קפיצים
אמריקאי הראשון בשמות SLAT-O-PEDIC™, לא
קפיצים, הוא וזה תוצרתו ולקבוצה עבר וחקר.

וולדין שוהרצובי:
SLAT-O-PEDIC™ שוהרצובי את
גורדי מזרחי הקפיצים.

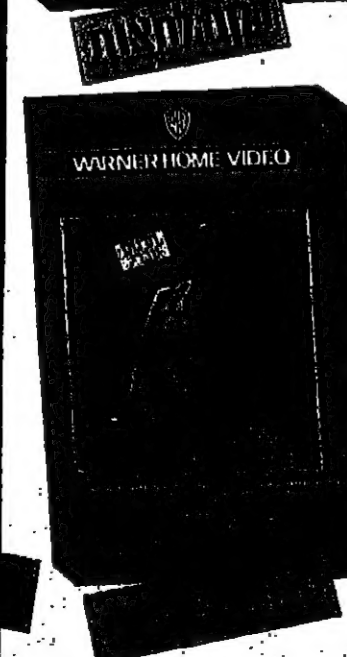
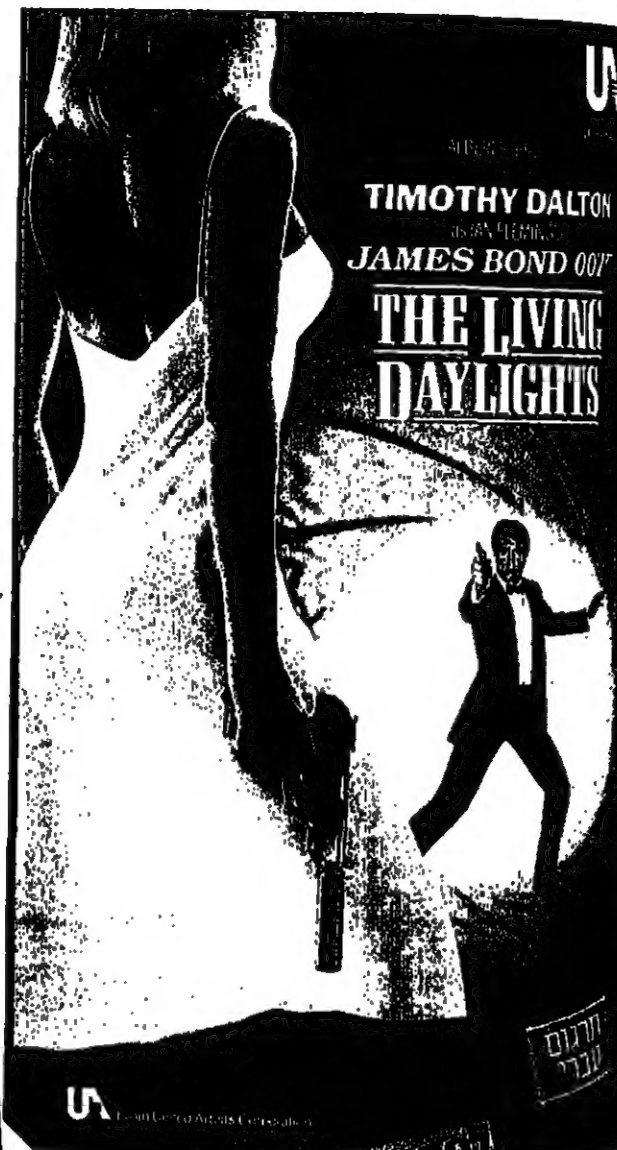
שולים עוברים למזדוני בריאות אורטופדיים ללא קפיצי

الحمد لله

Page 56

57 విజయం

תגים שמחים עם...

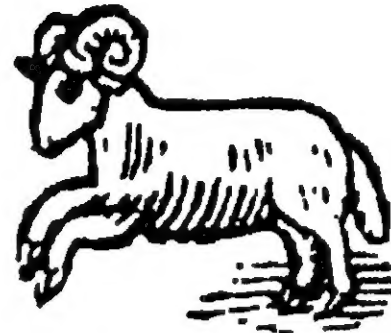
מפגש בספריות הידאו המובחרות.

WARNER HOME VIDEO

החברה הכללית למוסיקה (1973) בע"מ - הד ארצי רח' החילוץ 4, רמת גן, טל. (03)7525654

הדרוסקופ

מזל טלה

הטלה הוא ילד נצחי. לבי מלא חרשתנות, גבורה ורומנטיזם, ראשו גרוש רעיונות מעיני' נים ומפתיעים, נפשו סתונה ומומטית, ואכזרית והתנהגותו בלתי-נבזית ויוצאת דופן, המציאות 'סכנת' על הטלה הוא מסור לבלה כמות שריא, המרי כנסת לבלה ומוכרן לתיאבא כה הוא ה'דון קישוט' בגלגל המולות: אינו מוצא שולות לנפשו עד שעילה אהיה תחתידו שויכל לבסוף גרוד מאבד דומטי וגורש.

"דגוש" היא מלת מנחה במילולו של השלם
 בשיגרת היסודיים המעצמת את המל, וישנה הל
 כיו להסיק על שופר של ענין, מקבילת, דומה
 במסגרת עובדתו ואירח באותם רצעי אם בהם
 יצליח להמציא, לחדש, להראובק ולנצח. אם בהם
 עוררדין - יהיו תכנייה ענין אותם משפטים בהם
 יקראי לתלם על תלמייה חסיד סיכוי כרופא - יעריף
 לשלם להנהל שנין להציליו על אחרי מנאק; ונאק
 כאיש עסקים - יעריף עסקות שיש בהן המור, או
 למחש, מאבק תחרותי. הוא אהוב להופיע כאכיר לוחם
 מופיע.

מלאים רבים הם חסרי סבלנות כשהם רוצים
משהו – הם חייבים להשיג אותו. חסרי אחריות, כשהם
מתכבלים – הם פשוט צורחים ורוצים להשתוקק
ורוקעים בגרביהם ומדקדקים לתחתו אבל מי עם שר
העקרה שם ודוחה מהמלא העניין, נגמר, ואפשר
לעבור לאתר דרשן.

יש מוכן גם המלא שאינו נוטף לתחפורפח
כחם של אלה תחלה מנאץ, הם לא יורו ולא
יבצעו, גם אם המשתתף השביעי, המרדני, חסר כל
יחסיבן בנדם. המלא הוא לחלום של בגלגל המוות –
לדעו זה הקרב פנימי ביותר. בגצע איבדו עניין, שטט
פרה, יעלה המניין ותחלשנו על נוסא דרשן.

יחד עם זאת, סילה המכבד את עצמו וזקוק לאידיאל כלשהו בחייו. אם עמדו לו תשקף לו את האידיאל ואת אפשרויות המאבק שהוא זקוק להן, הוא תופש אותם במסגרת החברתית והסוליסטית הרחבה יותר. הוא יאבק על ארץ ישראל השלמה או למען שלום עכשיו, בשביל מדינה דתית או חילונית, נגד

למעשה, הטלה עלול לכלכל אדם מן השורה
סיפוט אביידי, חם ונריב, מעקב בשפע בריאות
גרניוויטות - ולפתח, ללא אזהרת מוקדם, והפך את
ערו הוועט ופוענ חוד התעלמות מחוללת מרגשות
ורניוויטות של הטלה. חשבוני יחזק שבהתבט
הוא יגדיל נוסף על מתמטת "הדל המבטק האפיקני"
טלאים רבים שכל מעייניהם נתונים לעצמם הטלה
חסר כבלות, וסובלנות, מתקשה לרדות סיפוט או
לשלוט מנגנון.

התברר כי מול סלה שואף להשיג גבירות מרובה
ומוטפת את ירימי הנציג "כך אתה לא חרף אחת. אתה
לא יודע בתולדות, בחיבור מספר 100 באשכולות, אתה
האביר... ואבירים לא בוכים ולא נשברים. הושה שהא
אוהב את אשה שנייה קיימת. אולי משום כך לסיים
בדבר רחוק בשלבים בנשואים. הולק מנצח באור
הנשי - לא באשה עצמה; כשהוא מגלה את האדם
שמאחורי הידאל הוא גורשיש בנור תרומה.
לעומתו, האשה חבת מול סלה ללילה למצוא

צמצם במלכודת מסוג אחר. לא תמיד ניתנה לו אפשרות לפרוץ לעולם המסמיע והתחרותי, לקח חלק במאבקיו ולחיות מרגישו. לא אלה הם האנשים עד קצה המסה הם שסירים וחייתולים בעד נחש וצאצא לאתגרים וליגרשנים שחלה, מסמכו כן בה נחש הגד. בה וסומכלת. את אפילו נחש בקרה וזה מנלה תושיה סלאית טיפוסית. את התיסכול הוא הסמך לדומה את הפנין ברכים את סיפור הלאותה: שני להם השם כבוש וספחה את הית' (אמנס ששני

אם תהיה אצלו ששוער או תהיה אצלו
אז תאמר, אבל את ידעת את לוריס מלגלס?
והסבית את לוריס לילדים? אתכם כן גילום -
אבל למה שתישעו כן בבווקר? ובעת גילום -
לפרד עבית (או לא) על מבלתי ליל הבית
בשום דבר (ול) ועתה שרו לעצמכם שכתוב המסלול
הוא לא מתברר! והעבית את הבוס של קלה
לאחרות חברים? מישורו מוכרז לראש ליל הבית
של (על) דר. וכל מעלותיו וכל מיתותיו את
אם תהיה ועתה שרו את דרמה את המסלול
ואם נשם בנאם גם שלה ועוד מורכב! המסלול
כל האנשים של לוריס עצמי את זהו חשפה בית
החג המצוי את עמית, מקור ורבי, אוטוס,
תחלוק קסן - אבל נאמר.

רוח אלו

ייתוח, בעד הרמוקרטיה, נגר סמים, בעד ישראל
הטלה תמיד חייב לדגול במשה, לשנות משה,
קדם לקראת משה, בין אם במישור המעשי או
יוני. אנר מי שאמר על בן מול טלה שמצבי שלוח
ותח גורמים לו "עצירות פסיכולוגיות".

הוא עקשן ואימפולסיבי וגוטה ללכת עם הראש.
ה. לפעמים נשבר הקיר ולפעמים – ה. ראש. אז מה
הייתה אסופת את השברים וממשיך ללכת, ללכת,
מחזקת הבאה, למאבק הבא, והו, בשבילי, פעם
י. אם אתם נתקלים במקרה בטלה שקט, אדיב
ש. אל תאמינו לו. אי שם גם הוא מטמט
דים ומאחורי ההגיון והמוחשבוס מסתתרים
העקשנות, אותו צורך ברגישות ואותם רגשות
גלטיניים כמו אצל אותו היוהר קולני והפחית.

שלימים רבים ניתנו בנות אישיו בנחשבות למחירות. למשל את האגו המפוזר של הטלה הצעיר, עולמו בצמצום וברעיונותיו. כל מי שמחברק אליו וזה עושה בלתי, על מעשיו, על הברבים שהיו בן בהם. אי למי שמחזיקי מדעו או מטיל דופי ושיש. או קחו את הטיפוס עושהו רק מה שמעניין ושאמר את הקטנות לטיולם של הסובבים אותו או "בקטנות" כלולים גם עניינים של מה בכך מה

הוא, למשל - עלולות להתעורר בעיות רציניות, שאם הכלים של המלה הזה (כין או כן) אינם, ידיו מוטב שיסדר את אותם עניינים במהירות יילות מירבית. כל דבר שלא נעשה לשביעות המלאה של המלה מונק אותו אל הבריכות, ונעשה "העיסוק" - ואולי לשם הדגמה.

תחזית לשבוע שבין 18 ל-24 במאוס

בדצמבר עד 19 בינואר)
וזת בארבע-עניים בנושאים שבו
הו יעלו יסח. כדאי לכם להתחיל לר
תפקיד יותר פעיל במעילות חרומ
ת ולהתחיל לשלוט בארונים. ממלך
לחיענות להזמנות לבילויים.

בנואר עד 18 במרדאר)
בוע יתאפשר לכם לשנות במחיצה
זו שאתם כמהים להברתו, ובלידת
יצתו גם בשבוע החולף. דמות ומא
עמכם בדבות משעות היום, ונחש
עליו מרגענת ומקסימה אחת. שית
לביאותכם.

בפברואר (עד 20 במאוס)
וב יעלם חבר וותיק תפקיד חשוב בה'
למסח ואת, זוהי תקופה 'דועה'
בוס להחזיקיניות כספיות חדשות. כל
קדו בליך בעצמם, שימו לב גם ל'
החשיך הקדוים לכם וזה אחד.

טמבר עד 22 באוקטובר)
יטיו שלכם בבית ובעלי-חש"י
טבו. כדאי לנצל את הזמן לדון
משמחיות שדחיתם לאחונה.
הצלחה רומנטית משהדרת, אך
בם לחימוץ מכניעה למיתושים
ולום.

קטובי עד 21 במונכבר)
וואמאס יצילו ימא בימים אלה.
ולבא בקול הערות שתצטערו
מאודי יותר, השתדלו לערו את
למחבי: אחכ, בעיקר לחברים
שעות הערב יקדשו למשפחה
יה.

זמנר (ע' 21 בדצמבר)
במסגרת המוקדנת בכם כבר תקופה
החחול לחתמם. עליכם לשקול
ת צעדיכם הפיננסיים, אולם לא
מחוצאות שישלמנו בעתיד. ברי
ו חוכל ליתנות מעיסוק בתחבר
נות הנאי.

22 ביולי)
יום להחמור עם בעיות גמי
ה, אם כי עד כה מחרון לא
במחצית השניה של השבוע
ים רומנטיים מרושים עם הז'
ה, ולמנויים צמויות חיכרות
מאז
(23 ב')
בושר
בוע ב
בחוכב
צמויות
כדאי
גמני

ד' 22 באוגוסט)
שקדוּתם על תכנונו בתקופה
בזאת לסיום מוצלח. בסמים
יתחילו לשאת פרי, וגם חומ'
גנית תמשוך חשומת לב מר'
בסוף השבוע. כדאי לשלב
איתם.

ט עד 22 בספטמבר)
אדם עכשיו חונקת הקשורות
היות שחולתו זמן רב. הזהרו
להוצאות כספית שתצטטרו
היו יותר. במקום הלבדה צמוד
חובבים שישיעו על עתיד.

טלח
(21 במארס עד 19 באפריל)
כמות המוצר שילכם וריחית במעט בלתי נד-
לית, אך תהווה לא להחשיב את עצמכם.
תמנעו מכניסה למערכת יחסים שחוצאי-
חיה עלולות להיות בלתי-משביעות רצון
בעיניכם - תתקדו באהבות המוכרות
שלא תבזבזו.

שור
(20 במרץ עד 20 במאי)
ממלכות תרבותיות וחברתיות שלא עסק
תם בהן תקומה ארוכה חזר להשיק את
כס בימים אלה. מחלוקת כספית עלולה
להגיע ביחסים עם הצב, אולם לא כדאי
ליחס את חשיבות יתרה. סימן על שי
מטבח חסר.

אחת החרויות המסעירות בחייכם צמיחה
תשובה. אם כי אינכם מייחסים חשיבות
בה רבה לכיולו מתוקן, הלא תקלו בו ואם
השקיעו בו את מיעוט היציאות שלכם,
וג' בתחום המסטי צמיחה הצלחה מסחר
דת.

הנהלת העיתון

לינר'ים

מלחמת קץ
האנושיות הקטנה

הנהלת העיתון
הנהלת העיתון
הנהלת העיתון

חשוב לי מחשב
שמות לבח
בליקין זה אני מניח לכם תוכנית קצת

בולי ישראל סדרים למי שחשבים
בולי ישראל סדרים למי שחשבים

מה חולר
הנהלת העיתון
הנהלת העיתון

מחשבים
הנהלת העיתון
הנהלת העיתון

תשבץ אותיות
הנהלת העיתון
הנהלת העיתון

ח	ל	ו	מ	ד	י	ס	פ
ש	ו	ר	א	ק	י	ר	פ
ג	ח	ד	ר	ע	נ	ש	ר
מ	ש	ע	ח	צ	ס	ה	ד
ק	ב	ת	ו	י	מ	ס	פ
ט	ל	ז	ב	ר	כ	ת	י
ר	ו	נ	ט	ע	ת	י	ד
ת	ל	א	ב	י	ב	ח	ג

הנהלת העיתון
הנהלת העיתון
הנהלת העיתון

הנהלת העיתון
הנהלת העיתון
הנהלת העיתון

הנהלת העיתון
הנהלת העיתון
הנהלת העיתון

הנהלת העיתון
הנהלת העיתון
הנהלת העיתון

הנהלת העיתון
הנהלת העיתון
הנהלת העיתון